เนรมิตสร้างสรรพสิ่ง

๑ ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้า
สวรรค์และแผ่นดินโลก ๒ ขณะนั้น
โลกยังไม่มีรูปทรงและว่างเปล่า ความมืดปกคลุมอยู่เหนือผิวน้ำ
พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือน้ำนั้น

๓ แล้วพระเจ้าตรัสว่า "จงเกิดความสว่าง" ความสว่างก็เกิดขึ้น
๔ พระเจ้าทรงเห็นว่า ความสว่างนั้นดี
และทรงแยกความสว่างออกจากความมืด
๕ พระเจ้าทรงเรียกความสว่างว่า "กลางวัน" และความมืดนั้นว่า
"กลางคืน" มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หนึ่ง
๖ แล้วพระเจ้าตรัสว่า "จงเกิดภาคพื้นในระหว่างน้ำ
แยกน้ำออกจากกัน"
๗ พระเจ้าจึงทรงสร้างภาคพื้นแยกน้ำออกจากกัน ก็เป็นไปตามนั้น
๘ ทรงเรียกภาคพื้นนั้นว่า "ท้องฟ้า" มี เวลาเย็นและเวลาเช้า
เป็นวันที่สอง
๙ และพระเจ้าตรัสว่า "น้ำใต้ท้องฟ้าจงรวมเข้าในที่แห่งเดียวกัน
และที่แห้งจงปรากฏขึ้น" ก็เป็นไปตามนั้น
๑ ๐ พระเจ้าทรงเรียกที่แห้งนั้นว่า "แผ่นดิน"
แ ล ะ ท ร ง เ รียกห้วงน้ำนั้นว่า "ท ะ เ ล "
และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี
๑ ๑ แล้วพระเจ้าตรัสว่า "จงเกิดพืชพันธุ์บนแผ่นดิน เช่น
พืชที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่มีเมล็ดในผลของมัน ตามชนิดของมัน"
ก็เป็นไปตามนั้น ๑ ๒ แผ่นดินก็เกิดพืชพันธุ์ คือ
พืชที่มีเมล็ดและต้นไม้ที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน
แ ละพระเจ้าทรงเห็นว่าดี ๑ ๓ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า
เป็นวันที่สาม

๑ ๔ และพระเจ้าตรัสว่า "จงมีดวงสว่างขึ้นในท้องฟ้า
เพื่อแยกกลางวันจากกลางคืน เป็นเครื่องหมายบอกฤดู วัน ปี
๑ ๕ และให้เป็นดวงสว่างบนท้องฟ้า เพื่อให้แสงสว่างแก่โลก"
ก็เป็นไปตามนั้น
๑ ๖ พระเจ้าทรงสร้างดวงสว่างขนาดใหญ่สองดวง
ให้ดวงที่ใหญ่กว่า ครอบครองกลางวัน
และดวงเล็กกว่าครอบครองกลางคืน ทั้งทรงสร้างดวงดาวต่างๆ
ม า ก ม า ย
๑ ๗ พระองค์ทรงกำหนดตำแหน่งของมันไว้ในท้องฟ้า
เพื่อส่องสว่างแก่แผ่นดินโลก
๑ ๘ เพื่อครอบครองกลางวันและกลางคืน
และแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
๑ ๙ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สี่
๒ ๐ และพระเจ้าตรัสว่า "ห้วงน้ำจงเต็มไปด้วยสิ่งมีชีวิตต่างๆ
และให้นกนานาชนิดบินไปมาในท้องฟ้า"
๒ ๑ พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ทะเลขนาดใหญ่
และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่คลาคล่ำอยู่ในน้ำ ตามชนิดของมัน
สัตว์ปีกทั้งหลาย ตามชนิดของมัน และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี
๒ ๒ พระเจ้าทรงอวยพรสรรพสิ่งเหล่านั้น ตรัสว่า
"จงแพร่พันธุ์และทวีจำนวนขึ้นเต็มท้องน้ำ
และนกจงทวีจำนวนขึ้นบนแผ่นดิน" ๒ ๓ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า
เป็นวันที่ห้า
๒ ๔ และพระเจ้าตรัสว่า
"จงเกิดสัตว์ขึ้นบนแผ่นดินตามชนิดของมัน เช่น สัตว์เลี้ยง
สัตว์เล็กๆ บนพื้นดิน และสัตว์ป่าตามชนิดของมัน" ก็เป็นไปตามนั้น
๒ ๕ พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง และสัตว์เล็กๆ บนพื้นดิน
ตามชนิดของมัน และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี ๒ ๖ แล้วพระเจ้าตรัสว่า
"ให้เราสร้างมนุษย์ขึ้นตามฉายาของเรา

เหมือนอย่างเราให้ครอบครองเหนือปลาในทะเล นกในอากาศ
สัตว์เลี้ยงทั่วแผ่นดิน* และสัตว์เล็กๆ บนแผ่นดิน"
๒ ๗ ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์
ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างเขาขึ้น
พระองค์ทรงสร้างเขาขึ้นเป็นชายและหญิง
๒ ๘ พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา ตรัสว่า
"จงมีลูกหลานทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก
และจงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงปกครองฝูงปลาในทะเล
ฝูงนกในอากาศ และสิ่งมีชีวิตทั้งปวงบนพื้นดิน"
๒ ๙ แล้วพระเจ้าตรัสว่า "เราให้พืชทั้งปวงที่มีเมล็ดทั่วแผ่นดิน
และต้นไม้ทั้งปวงที่มีเมล็ดในผลของมันเป็นอาหารของเจ้า
๓ ๐ ส่วนสัตว์ทั้งปวงบนโลก นกในอากาศ และสัตว์เล็กๆ บนพื้นดิน
คือทุกสิ่งที่มีชีวิต เราให้พืชสีเขียวทุกชนิดเป็นอาหาร"
ก็เป็นไปตามนั้น ๓ ๑ พระเจ้าทอดพระเนตรทุกสิ่งที่ทรงสร้างขึ้น
ทรงเห็นว่าดียิ่ง มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หก

/๑ :๒ ๖ *ภาษาฮีบรู และภาษาซีรีแอค ว่า สัตว์ป่าทั้งปวง/

๒ พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และ แผ่นดินโลก
พร้อมกับสรรพสิ่งทั้งปวงในนั้นสำเร็จครบถ้วนดังนี้แหละ
๒ เมื่อพระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจสำเร็จแล้ว ดังนั้นในวันที่เจ็ด
พระองค์จึงทรงหยุดพักจากพระราชกิจทั้งปวงของพระองค์
๓ และพระเจ้าทรงอวยพรวันที่เจ็ด ตั้งขึ้นเป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์
เพราะเป็นวาระที่ทรงหยุดพักพระราชกิจในการเนรมิตสร้าง

อาดัมและเอวา
๔ นี่คือบันทึกเรื่องการเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

เมื่อพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเนรมิตสร้างแผ่นดินโลก
และฟ้าสวรรค์นั้น
๕ ยังไม่มีต้นไม้และพืชพันธุ์งอกขึ้นมาในท้องทุ่งเลย
เพราะว่าพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยังมิได้ประทานฝนลงมา
ทั้งไม่มีผู้ใดไถพรวนดิน
๖ แต่ก็มีสายน้ำ*จากพื้นโลกให้ความชุ่มชื้นแก่ผิวดินทั้งหมด
๗ แล้วพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปั้นมนุษย์*จากธุลีดิน
และทรงระบายลมปราณเข้าไปทางจมูกของเขา
มนุษย์จึงมีชีวิตขึ้นมา
๘ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงสร้างสวนแห่งหนึ่งไว้ที่เอเดนซึ่
งอยู่ทางทิศตะวันออก
และให้มนุษย์ที่ทรงสร้างขึ้นอาศัยอยู่ในสวนนั้น
๙ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้ต้นไม้ทุกชนิดทั้งที่งดงามน่าดู
และที่ใช้ เป็นอาหารงอกขึ้นในสวน
ที่กลางสวนนั้นมีต้นไม้แห่งชีวิตและต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว
๑ ๐ มีแม่น้ำสายหนึ่งจากเอเดนไหลมาหล่อเลี้ยงสวนนั้น
แล้วแยกออกเป็นต้นน้ำสี่สาย ๑ ๑ สายที่หนึ่งชื่อ ปิโชน
ไหลผ่านดินแดน ฮาวิลาห์ ที่ซึ่งมีแร่ทองคำ
๑ ๒ (ดินแดนนี้มีแร่ทองคำบริสุทธิ์ ยางไม้หอม* และพลอยด้วย)
๑ ๓ สายที่สองชื่อ กิโฮน ไหลผ่านทั่วดินแดนคูช*
๑ ๔ สายที่สามคือ ไทกริส ซึ่งไหลไปทางทิศตะวันออกของ
Asshur และสายที่สี่คือ ยูเฟรติส
๑ ๕ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกำหนดให้มนุษย์อยู่ในสวนที่เ
อเดน ให้เขาทำงานและดูแลรักษาสวนแห่งนั้น
๑ ๖ และพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาเขาไว้ว่า
"เจ้ามีอิสระที่จะกินผลไม้จากต้นใดๆ ในสวนก็ได้
๑ ๗ แต่เจ้าจะต้องไม่กินผลจากต้นแห่งการรู้ดีรู้ชั่ว
เพราะถ้าเจ้ากินผลไม้นั้นวันใด เจ้าจะต้องตายแน่นอน"

๑ ๘ แล้วพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า
"มนุษย์ไม่ควรอยู่แต่ลำพัง
เราจะสร้างคู่ชีวิตให้เป็นผู้ช่วยที่เหมาะสมกับเขา"
๑ ๙ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงปั้นสัตว์และนกทุกชนิดขึ้นจา
กดิน นำมายังชายผู้นั้น ๒ ๐ เพื่อดู ว่าเขาจะเรียกมันว่าอย่างไร
สัตว์เหล่านั้นก็ได้ชื่อตามที่เขาเรียก ๒ ๐ ดังนั้น
ชายผู้นั้นจึงตั้งชื่อให้กับสัตว์เลี้ยงทั้งปวง นกในอากาศ
และสัตว์แห่งท้องทุ่งทั้งสิ้นแต่อาดัม*ยังไม่พบคู่ชีวิตที่เหมาะสมสำห
รับเขา ๒ ๑ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จึงทรงบันดาลให้ชายนั้นหลับสนิท
จากนั้นทรงชักกระดูกซี่โครง*ของเขาออกมาซี่หนึ่ง
และทรงสมานเนื้อให้สนิทเข้าดังเดิม
๒ ๒ แล้วพระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นจากกระดูกซี่โครงนั้น*
แ ล ะ พ า น า ง ม า ห า เ ข า
๒ ๓ ชายผู้นั้นกล่าวว่า

"นี่คือกระดูกจากกระดูกของฉัน
และเนื้อจากเนื้อของฉัน
นางจะได้ชื่อว่า ิหญิง *
เพราะพระเจ้าทรงสร้างนางมาจากชาย"

๒ ๔ เพราะเหตุนี้ชายจะละจากบิดามารดา
ไปเป็นหนึ่งเดียวกับภรรยา และทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน
๒ ๕ ชายนั้นกับภรรยาต่างเปลือยกายอยู่
และพวกเขาไม่รู้สึก ล ะ อ า ย เ ล ย
/๒ :๖ *หรือ หมอก/ ๒ :๗ * ในภาษฮิบรูคำว่ามนุษย์หรือชาย
ซึ่งเป็นชื่อของอาดัมด้วย(adam)
ออกเสียงคล้ายและอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับคำว่าพื้นดิน (adamah)

ดูปฐก. ๒ :๒ ๐ / ๒ :๑ ๒ *หรือไข่มุก/
๒ :๑ ๓ *อาจจะเป็นดินแดนเมโสโปเตเมียตะวันออกเฉียงใต้/
๒ :๒ ๐ * หรือชายผู้นั้น/
๒ :๒ ๑ *หรือทรงนำส่วนหนึ่งจากด้านข้างของชายผู้นั้นมา/
๒ :๒ ๒ * หรือส่วนนั้น/ ๒ :๒ ๓ *
ในภาษาฮิบรูคำว่า"หญิง"มีเสียงคล้ายกับคำว่า"ช า ย "

มนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า
๓ งูเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าสัตว์ป่าทั้งหลาย
ที่พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสร้างขึ้น มัน มาถามหญิงนั้นว่า
"พ ร ะ เจ้าตรัส จริงๆหรือว่า ัเจ้าต้องไม่กินผลไม้ใดๆ ในสวนนี้? "
๒ หญิงนั้นตอบงูว่า "เรากินผลไม้ในสวนได้
๓ แต่พระเจ้าตรัสจริงๆว่า ั
เจ้าต้องไม่กินผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวน
และเจ้าต้องไม่แตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย" ๔ งูบอกหญิงนั้นว่า"
เจ้าจะไม่ตายจริงหรอก ๕ เ พ ร า ะ พระเจ้าทรงทราบว่า
เมื่อใดที่เจ้ากินผลไม้นั้น เจ้าจะตาสว่างขึ้นและเป็นเหมือนพระเจ้า
คือรู้ผิดชอบชั่วดี"
๖ หญิงนั้นเห็นว่าผลไม้นั้นก็น่าจะเป็นอาหารได้อย่างดี
และยังงามน่าดู ทั้งน่าพึงปรารถนา เพราะจะช่วยให้เกิดปัญญา
นางจึงปลิดกิน และเอาให้สามีที่อยู่กับนาง เขาก็กิน
๗ แล้วเขาทั้งสองก็ตาสว่าง และประจักษ์ว่าตน เองเปลือยกายอยู่
จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดร่างกาย
๘ เย็นวันนั้น เขาทั้งสองได้ยินเสียงพระเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ดำเนินอยู่ในสวน
จึงหลบซ่อนตัวอยู่ในพุ่มไม้ให้พ้นจากพระองค์
๙ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสเรียกหาชายนั้นว่า
"เจ้าอยู่ที่ไหน?"

๑ ๐ เขากราบทูลว่า
"ข้าพระองค์ได้ยินพระองค์ดำเนินอยู่ในสวนก็กลัว
เพราะข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ จึงหลบซ่อนตัวเสีย"
๑ ๑ พระองค์ตรัสถามว่า "ใครบอกว่าเจ้าเปลือยกายอยู่?"
เจ้ากินผลไม้ที่เราได้ห้ามไว้ กระนั้นหรือ?"
๑ ๒ ชายนั้นกราบทูลว่า "หญิงที่พระองค์
ให้อยู่กับข้าพระองค์นั่นแหละ
ยื่นผลไม้นั้นแก่ข้าพระองค์ข้าพระองค์จึงรับประทาน"
๑ ๓ แล้วพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามหญิงนั้นว่า
"เจ้าทำอะไรลงไป?"
หญิงนั้นทูลว่า "งูล่อลวงให้ข้าพระองค์กิน"
๑ ๔ พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตรัสแก่งูว่า "เพราะเจ้าได้ทำ
เช่นนี้

"เจ้าจึงถูกแช่งสาปหนักกว่าสัตว์เลี้ยงทั้งสิ้น
และสัตว์ป่าทั้งปวง
เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้อง
และเจ้าจะกินธุลีดิน
ตราบชั่วชีวิตของเจ้า
๑ ๕ เราจะให้เจ้ากับหญิงนั้น
ทั้งลูกหลาน*ของเจ้ากับของนาง
เป็นศัตรูกัน
เขาจะบดขยี้**ศีรษะของเจ้าให้แหลกลาญ
ส่วนเจ้าจะฉกกัดส้นเท้าของเขา"

๑ ๖ พระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า
"ในการคลอดบุตร เราจะเพิ่มความเจ็บปวดของเจ้าอย่างมากมาย

เจ้าจะให้กำเนิดบุตรด้วยความเจ็บปวด
และแม้ว่าเจ้าจะปรารถนาสามี
เขาจะปกครองเหนือเจ้า"

๑ ๗ พระเอง์ตรัสกับอาดัมว่า "เพราะเจ้า ฟังภรรยาของเจ้าและ
กินผลไม้ซึ่งเราบัญชาเจ้าว่า ้เจ้าจะต้องไม่กินผลจากต้นไม้นั้นั
" แผ่นดินจึงถูกแช่งสาปเพราะเจ้า
เจ้าจะหาเลี้ยงชีพจากแผ่นดินด้วยความลำบากตรากตรำ
ตลอดชีวิตของเจ้า"
๑ ๘ แผ่นดินจะงอกต้นหนามและพืชที่มีหนามให้เจ้า
และเจ้าจะกินพืชพันธ์จากท้องทุ่ง
๑ ๙ เจ้าจะทำมาหากิน
ด้วยหยาดเหงื่อโชกหน้า
ตราบจนเจ้ากลับคืนสู่ดิน
ด้วยเราปั้นเจ้ามาจากดิน
เพราะเจ้าเป็นธุลีดิน
และเจ้าจะกลับคืนสู่ธุลีดิน"
๒ ๐ อาดัม*ตั้งชื่อภรรยาของตนว่า เอวา**
เพราะนางจะเป็นมารดาของผู้มีชีวิตทั้งมวล ๒ ๑ พระ
เจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำเครื่องนุ่งห่มจากหนังสัตว์ให้อาดัม
กับภรรยาสวม
๒ ๒ แล้วพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "บัดนี้ มนุษย์ได้
กลายเป็นเหมือนแล้ว คือรู้ผิดชอบชั่วดี ดังนั้น
ต้องไม่ปล่อยให้เขาเก็บผลไม้แห่งชีวิตมากิน
แล้วมีชีวิตอยู่ตลอดไป" ๒ ๓ ดังนั้นพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จึงทรงขับไล่เขาออกจากสวนแห่งเอเดน
ให้ไปหาเลี้ยงชีพกับพื้นดินซึ่งเขาถือ กำเนิดมานั้น
๒ ๔ หลังจากทรงให้เขาออกไปจากสวนแล้ว

พระองค์ทรงตั้งเครูบ*ไว้ที่ด้านตะวันออก** ของสวนแห่งเอเดน
และตั้งดาบเพลิงเล่มหนึ่งที่พุ่งไปมา คอยพิทักษ์
ทางสู่ต้นไม้แห่งชีวิตนั้น
/๓ :๑ ๕ * หรือพงศ์พันธุ์ **หรือฟาด ๓ :๒ ๐ *หรือชายผู้นั้น
**เอวาอาจจะหมายความว่ามีชีวิต
๓ :๒ ๔ * คือทูตสวรรค์ **หรือด้านหน้า/

คาอินกับเอเบล
๔ อาดัม*ได้ร่วมหลับนอนกับเอวา นางก็ตั้งครรภ์
และคลอดบุตรชายชื่อ คาอิน** นางกล่าวว่า
"โดยความช่วยเหลือขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ฉันได้ลูกชายคนนี้มา"
๒ ภายหลังนางให้กำเนิดน้องชายของเขา คือเอเบล
เอเบลเลี้ยงสัตว์ ส่วนคาอินทำไร่ไถนา ๓ เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยว
คาอินนำพืชผลจากไร่นามาถวายพระเจ้า
๔ ส่วนเอเบลได้นำลูกสัตว์หัวปีที่ดีที่สุดในฝูงสัตว์ของเขามาถวายแ
ด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดปรานเอเบลและเครื่องถวายของเขา
๕ แต่มิได้ทรงโปรดปรานคาอินและเครื่องถวายของเขา
คาอินจึงโกรธนักและแสดงออกทางสีหน้าของเขา
๖ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามคาอินว่า
"ทำไมเจ้าจึงโกรธและหน้าตาหดหู่? ๗ หากเจ้าทำสิ่งที่ถูกที่ควร
เจ้าก็จะเป็นที่ยอมรับมิใช่หรือ? แต่หากเจ้าไม่ทำในสิ่งที่ถูกต้อง
ความบาปก็หมอบอยู่ที่ประตูคอยจ้องจะเล่นงานเจ้า
แต่เจ้าจะต้องเอาชนะบาป ให้ได้"
๘ ฝ่ายคาอินชวนเอเบลว่า "เราไปที่ทุ่งนากันเถอะ"
ขณะอยู่ด้วยกันที่นั่น คาอินก็จู่โจมเข้าทำร้าย น้องชายและฆ่าเขา
๙ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามคาอินว่า "เอเบล น้องชาย
ของเจ้าอยู่ไหน"

เขาตอบว่า "ข้าพระองค์ไม่ทราบ
ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแลน้องชายหรือ?"
๑๐ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เจ้าทำอะไรลงไป? ฟังให้ดีนะ!
โลหิตของน้องชายเจ้าร้องขึ้นมาถึงเราจากแผ่นดิน
๑๑ บัดนี้เจ้าต้องคำแช่งสาปและถูกขับออกจากผืนแผ่นดินซึ่งอ้าป
ากรับโลหิตของน้องชายเจ้าจากน้ำมือเจ้า
๑๒ เมื่อเจ้าไถพรวนแผ่นดิน
มันจะไม่ให้ผลผลิตมากมายแก่เจ้าอีกต่อไป
เจ้าจะเป็นคนพเนจรเร่ร่อนไปในโลก"
๑๓ คาอินทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า
"โทษทัณฑ์นี้ใหญ่หลวงเกินกว่าข้าพระองค์จะรับได้
๑๔ ในวันนี้พระองค์ทรงขับไล่ข้าพระองค์ไปจากแผ่นดินนี้
และข้าพระองค์จะถูกปิดกั้นจากพระพักตร์พระองค์ ข้าพระองค์
จะเป็นคนพเนจรเร่ร่อนไปในโลก
ใครพบเห็นก็จะฆ่าข้าพระองค์ก็เสีย"
๑๕ แต้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับเขาว่า "ไม่ใช่เช่นนั้น
ถ้าผู้ใดฆ่าคาอิน จะมีโทษเป็นเจ็ดเท่า"
แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำเครื่องหมายไว้ที่ตัวคาอิน
เพื่อมิให้ผู้ใดฆ่าเขา
๑๖ ดังนั้นคาอินจึงออกไปจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
และตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนโนด* ทางทิศตะวันออกของเอเดน
๑๗ คาอินร่วมหลับนอนกับภรรยา นางก็ตั้งครรภ์
และให้กำเนิด เอโนค ขณะนั้น คาอินกำลังสร้างเมือง
เขาจึงตั้งชื่อเมืองนั้นว่าเอโนคตามชื่อบุตรชายของตน
๑๘ เอโนคมีบุตรชายชื่อ อิรัด และอิรัดเป็นบิดาของเมหุยาเอล
เมหุยาเอลเป็นบิดาของเมธูชาเอล และเมธูชาเอลเป็นบิดาของ
ล า เ ม ค

๑ ๙ ลาเมคมีภรรยาสองคน คนหนึ่งชื่ออาดาห์
อีกคนหนึ่งชื่อศิลลาห์ ๒ ๐ อาดาห์มีบุตรชายชื่อยาบาล
ซึ่งเป็นบิดาแห่งคนเลี้ยงสัตว์และอาศัยในเต็นท์
๒ ๑ ยาบาลมีน้องชายชื่อยูบาล
ซึ่งเป็นบิดาแห่งคนเล่นพิณและขลุ่ย
๒ ๒ ส่วนศิลลาห์ก็มีบุตรชายคนหนึ่งด้วย ชื่อทูบัลคาอิน
เขาทำเครื่องมือเครื่องใช้จาก* ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก
ทูบัลคาอินมีน้องสาวชื่อ นาอามาห์
๒ ๓ ลาเมคพูดกับภรรยาทั้งสองของเขาว่า
"อาดาห์และศิลลาห์ จงฟังเรา
ภรรยาของลาเมคเอ๋ยจงฟังคำของเรา
เราได้ฆ่า*ชายคนหนึ่งที่ทำร้ายเรา
ฆ่าเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ทำให้เราบาดเจ็บ
๒ ๔ ถ้าผู้ที่ทำกับคาอินจะมีโทษเจ็ดเท่า
ผู้ที่ทำกับลาเมคจะมีโทษเจ็ดสิบเจ็ดเท่า"
๒ ๕ อาดัมร่วมหลับนอนกับภรรยาของเขาอีก
และนางให้กำเนิดบุตรชายอีกคนหนึ่ง จึงตั้งชื่อเขาว่า เสท*
นางกล่าวว่า
"พระเจ้าประทานบุตรชายอีกคนหนึ่งแทนเอเบลเพราะคาอินได้ฆ่าเ
ข า " ๒ ๖ เสทก็มีบุตรชายคนหนึ่งชื่อว่า เอโนช
ในเวลานั้น มนุษย์เริ่มต้นนมัสการ
โ ด ย อ อ ก *พระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+
/๔ :๑ * หรือชายผู้นั้น
**ในภาษาฮีบรูคำว่าคาอินออกเสียงคล้ายกับคำว่า "ได้มา" หรือ
"น ำ อ อ ก ม า "
๔ :๑ ๖ * โนด แปลว่าพเนจร ดูข้อ ๑ ๒ แ ล ะ ๑ ๔
๔ :๒ ๒ *เขาสอนทุกคนที่ทำเครื่อง
๔ :๒ ๓ * หรือเราจะฆ่า

๔ :๒ ๕ * เสทอาจจะหมายความว่า ให้
๔ :๒ ๖ * หรือประกาศ/

จากอาดัมถึงโนอาห์
๕ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเชื้อสายของอาดัม
เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างเขาให้เหมือนพระเจ้า
๒ พระองค์ทรงสร้างเขาให้เป็นชายและหญิง แล้วทรงอวยพรเขา
และตรัสเรียกเขาว่า "มนุษย์*"
๓ เมื่ออาดัมอายุได้ ๑ ๓ ๐ ปี ก็มีบุตรชายซึ่งเหมือนเขา
ตามลักษณะของเขา เขาตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เสท ๔ หลังจากเสทเกิด
อาดัมมีชีวิตต่อไปอีก ๘ ๐ ๐ ปี และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๕ อาดัมมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น ๙ ๓ ๐ ปี แล้วเขาก็ตาย
๖ เมื่อเสทอายุได้ ๑ ๐ ๕ ปี ก็มีบุตรชาย*ชื่อ เอโนช
๗ หลังจากนั้นเสทมีชีวิตต่อไปอีก ๘ ๐ ๗ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๘ เสทมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น ๙ ๑ ๒
ปี แล้วเขาก็ตาย
๙ เมื่อเอโนชอายุได้ ๙ ๐ ปี ก็มีบุตรชายชื่อเคนัน
๑ ๐ หลังจากนั้นเอโนชมีชีวิตต่อไปอีก ๘ ๑ ๕ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๑ ๑ เอโนชมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น
๙ ๐ ๕ ปี แล้วเขาก็ตาย
๑ ๒ เมื่อเคนันอายุได้ ๗ ๐ ปี ก็มีบุตรชายชื่อมาหะลาเลล
๑ ๓ หลังจากนั้นมีชีวิตต่อไปอีก ๘ ๔ ๐ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๑ ๔ เคนันมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น
๙ ๑ ๐ ปี แล้วเขาก็ตาย ๑ ๕ เมื่อมาหะลาเลลอายุได้ ๖ ๕ ปี
ก็มีบุตรชายชื่อยาเรด ๑ ๖ หลังจากนั้นมาหะลาเลลมีชีวิตต่อไปอีก
๘ ๓ ๐ ปี และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๑ ๗ มาหะลาเลลมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น ๘ ๙ ๕ ปี แล้วเขาก็ตาย

๑ ๘ เมื่อยาเรดอายุได้ ๑ ๖ ๒ ปี ก็มีบุตรชาย ชื่อเอโนค
๑ ๙ หลังจากนั้นยาเรดมีชีวิตต่อไปอีก ๘ ๐ ๐ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๒ ๐ ยาเรดมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น
๙ ๖ ๒ ปี แล้วเขาก็ตาย
๒ ๑ เมื่อเอโนคอายุได้ ๖ ๕ ปี ก็มีบุตรชาย ชื่อเมธูเสลาห์
๒ ๒ หลังจากนั้นเอโนคก็ดำเนินกับพระเจ้าอีก ๓ ๐ ๐ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๒ ๓ เอโนคมีอายุรวมทั้งสิ้น
๓ ๖ ๕ ปี ๒ ๔ เอโนคดำเนินกับพระเจ้า
แล้วไม่มีใครพบเขาอีกเลย เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป
๒ ๕ เมื่อเมธูเสลาห์อายุได้ ๑ ๘ ๗ ปี ก็มีบุตรชายชื่อลาเมค
๒ ๖ หลังจากนั้นเมธูเสลาห์มีชีวิตต่อไปอีก ๗ ๘ ๒ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๒ ๗ เมธูเสลาห์มีชีวิตรวมทั้งสิ้น
๙ ๖ ๙ ปี แล้วเขาก็ตาย
๒ ๘ เมื่อลาเมคอายุได้ ๑ ๘ ๒ ปี ก็มีบุตรชายคนหนึ่ง
๒ ๙ เขาตั้งชื่อบุตรนั้นว่า โนอาห์* และกล่าวว่า
"ลูกคนนี้จะช่วยให้เราได้บรรเทาจากความเหนื่อยยากตรากตรำงา
นหนักในการกสิกรรมบนแผ่นดินซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแช่งส
าปนี้" ๓ ๐ ลาเมคมีชีวิตต่อไปอีก ๕ ๙ ๕ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน ๓ ๑ ลาเมคมีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น
๗ ๗ ๗ ปี แล้วเขาก็ตาย
๓ ๒ เมื่อโนอาห์อายุได้ ๕ ๐ ๐ ปี ก็มีบุตรชาย คือ เชม ฮาม
แ ล ะ ย า เ ฟ ท
/๕ :๒ *ภาษาฮีบรูว่าอาดัม
๕ :๖ * ภาษาเดิมว่า ได้เป็นบิดาของ ซึ่งคำว่าบิดา
อาจจะแปลว่าบรรพบุรุษ เช่นเดียวกับข้อ ๗๒ ๖
๕ :๒ ๙ * ในภาษาฮีบรู คำว่าโนอาห์มีเสียงคล้ายกับคำว่า
"บ ร ร เ ท า "

น้ำท่วมโลก
๖ เมื่อมนุษย์เริ่มทวีจำนวนขึ้นบนโลก และให้กำเนิดบุตรหญิง
๒ บุตรชายของพระเจ้าเห็นว่าบุตรหญิงของมนุษย์สวยงามก็เลือกม
าเป็นภรรยา ๓ แล้วพระเจ้าตรัสว่า
"วิญญาณจิตของเราจะไม่ทนอยู่กับ*มนุษย์ตลอดไป
เพราะเขาเป็นแต่มนุษย์ที่ต้องตาย** เขาจะมีอายุขัย ๑ ๒ ๐ ปี"
๔ ในสมัยนั้นและสืบต่อมาภายหลัง มีคนเนฟิลอาศัยอยู่ในโลก
คือสมัยเมื่อบุตรชายของพระเจ้าสมสู่กับบุตรหญิงของมนุษย์
และมีลูกหลานกับเขา
คนเหล่านี้เป็นวีรบุรุษและผู้มีชื่อเสียงในยุคโบราณ
๕ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่า
ความชั่วร้ายของมนุษย์ในโลกนั้นทวีมากขึ้นนัก และความคิดจิตใจ
ของเขาก็โน้มเอียงไปแต่ในทางชั่ว
๖ พระองค์จึงทรงเสียพระทัยยิ่งนักที่ได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาใน
และพระองค์ทรงปวดร้าวพระทัย
๗ ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสว่า
"เราจะกวาดล่างมนุษยชาติที่เราได้สร้างขึ้นออกเสียจากผืนแผ่นดิ
น ทั้งมนุษย์และสัตว์ทั้งปวง สัตว์บนพื้นดิน และนกในอากาศ
เพราะเราเสียใจที่ได้สร้างพวกเขาขึ้นมา"
๘ แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเ
จ้า+

๙ ต่อไปนี้เรื่องราวของโนอาห์

โนอาห์เป็นคนชอบธรรมไร้ที่ติในสมัยของเขา
และดำเนินกับพระเจ้า ๑ ๐ โนอาห์มีบุตรชายสามคนคือ เชม ฮาม
แ ล ะ ย า เ ฟ ท
๑ ๑ ในขณะนั้นโลกเสื่อมทรามในสายพระเนตรของพระเจ้า

และเต็มไปด้วยความโหดร้ายทารุณ
๑ ๒ พระเจ้าทรงเห็นว่าโลกเสื่อมทรามไปยิ่งนัก
เพราะประชากรทั้งโลกล้วนดำเนินในความเสื่อมทราม
๑ ๓ พระเจ้าจึงตรัสกับโนอาห์ว่า
"เรากำลังจะนำจุดจบมาถึงคนทั้งปวง
เพราะมนุษย์ทำให้โลกเต็มไปด้วยความโหดร้ายทารุณ
เราจะทำลายทั้งมนุษย์และแผ่นดินโลกเสียอย่างแน่นอน
๑ ๔ ดังนั้นจงต่อเรือขึ้นลำหนึ่งด้วยไม้สนไซเพรส*
และกั้นเป็นห้องๆ แล้วยาด้วยชันตลอดทั้งนอกและใน
๑ ๕ เรือนี้ยาว ๑ ๔ ๐ เมตร กว้าง ๒ ๓ เมตร และสูง ๑ ๓ .๕
เ ม ต ร * ๑ ๖ จงทำหลังคาคลุมลงมา*ต่ำจากยอด ๐ .๕
เ ม ต ร **จงทำประตูบานหนึ่งไว้ด้านข้างของเรือ
และต่อเรือเป็นชั้นล่าง ชั้นกลาง ชั้นบน
๑ ๗ เรากำลังจะให้น้ำท่วมโลก
เพื่อทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งมวลภายใต้ฟ้าสวรรค์ คือทุกสิ่งที่มีลมปราณ
ทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกจะพินาศสิ้น
๑ ๘ แต่เราจะทำพันธสัญญากับเจ้า
เจ้าจะเข้าไปในเรือคือทั้งตัวเจ้า ภรรยา บุตรชาย
และบุตรสะใภ้ของเจ้า ๑ ๙ จงนำสัตว์ทุกชนิดมาเป็นคู่
ตัวผู้และตัวเมีย เข้ามาในเรือ
เพื่อรักษาให้มันรอดชีวิตด้วยกันกับเจ้า ๒ ๐ นกทุกชนิด
สัตว์ทุกชนิด และสัตว์ทุกชนิดที่อยู่ตามพื้นดินจะมาหาเจ้าอย่างละคู่
๒ ๑ จงสะสมเสบียงทุกอย่างเพื่อเก็บไว้เป็นอาหารสำหรับเจ้าและสัตว์เหล่านั้น"
๒ ๒ โนอาห์ก็กระทำทุกสิ่งตามที่พระเจ้าทรงบัญชา
๖ :๓ *วิญญาณจิตของเราจะไม่คงอยู่ใน **หรือเสื่อมทราม
๖ :๑ ๔ *ในภาษาฮีบรู ความหมายของคำนี้ไม่แน่ชัด

๖ :๑ ๕ *ภาษาฮีบรูว่า ยาว ๓ ๐ ๐ คิวบิท กว้าง ๕ ๐ คิวบิท
และสูง ๓ ๐ คิวบิท
๖ :๑ ๖ * หรือทำช่องเปิดรับแสง **ภาษาฮีบรูว่า ๑ คิวบิท

๗ และแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโนอาห์ว่า
"จงเข้าไปในเรือพร้อมกับครอบครัวของเจ้า
เพราะเราเห็นว่าเจ้าเป็นคนชอบธรรมในหมู่คนชั่วอายุนี้
๒ จงนำสัตว์เหล่านี้ไปกับเจ้าด้วย คือสัตว์สะอาดทุกชนิดอย่างละ
๗ คู่ ทั้งตัวผู้กับคู่ของมัน และสัตว์ไม่สะอาดทุกชนิดอย่างละคู่
ทั้งตัวผู้กับคู่ของมัน ๓ และนกทุกชนิดอย่างละ ๗ คู่
ทั้งตัวผู้และตัวเมีย เพื่อรักษาสัตว์ชนิดต่างๆ
ให้มีชีวิตทั่วแผ่นดินโลก ๔ อีกเจ็ดวัน
เราจะให้มีฝนตกบนโลกนี้สี่สิบวันสี่สิบคืน
และเราจะกวาดล่างสิ่งมีชีวิตทั้งปวงซึ่งเราสร้างขึ้นเสียจากแผ่นดิน
โ ล ก "
๕ โนอาห์ก็กระทำทุกสิ่งตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา
๖ โนอาห์มีอายุ ๖ ๐ ๐ ปี เมื่อเกิดน้ำท่วมโลก
๗ โนอาห์พร้อมกับภรรยา บุตรชาย และบุตรสะใภ้
ก็เข้าไปอยู่ในเรือเพื่อหลบภัยน้ำท่วม
๘ สัตว์ที่เป็นมลทินและไม่เป็นมลทิน นก และสัตว์ที่อยู่ตามพื้นดิน
สัตว์ทุกประเภทเป็นคู่ๆ ๙ ทั้งตัวผู้และตัวเมีย
ก็มาหาโนอาห์และเข้าไปในเรือ ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาเขาไว้
๑ ๐ อีกเจ็ดวันต่อมาน้ำก็ท่วมโลก
๑ ๑ ในวันที่ ๑ ๗ ของเดือนที่ ๒ ซึ่งเป็นปีที่โนอาห์มีอายุได้
๖ ๐ ๐ ปี
ตาน้ำบาดาลพลุ่งทะลักขึ้นมาและประตูน้ำแห่งฟ้าสวรรค์ก็เปิดออก
๑ ๒ ฝนก็เทลงมาบนโลกตลอด ๔ ๐ วัน ๔ ๐ คืน

๑ ๓ ในวันนั้นเองโนอาห์กับภรรยา และบุตรทั้งสามคือ เชม ฮาม
ยาเฟท รวมทั้งบุตรสะใภ้ของเขาก็เข้าไปในเรือ
๑ ๔ พ ว กเขาได้นำสัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง สัตว์ใช้งาน
สัตว์ที่อยู่ตามพื้นดิน และนก คือสัตว์ทุกอย่างไปด้วย
๑ ๕ บรรดาสัตว์ทุกชนิดที่มีลมปราณได้มาหาโนอาห์
และเข้าไปในเรือเป็นคู่ๆ
๑ ๖ สัตว์ที่เข้าไปเป็นตัวผู้และตัวเมียของสิ่งมีชีวิตทุกอย่างตามที่พ
ระเจ้าทรงบัญชาโนอาห์ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปิดประตูเรือ
๑ ๗ ต ล อ ด ๔ ๐ วัน
น้ำก็หลากท่วมโลกมากขึ้นทุกทีจนหนุนเรือให้ลอยขึ้น
๑ ๘ ปริมาณน้ำเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากมายบนแผ่นดินโลกจนยกเรือใ
ห้ลอยขึ้นเหนือผิวน้ำ
๑ ๙ น้ำท่วมโลกสูงขึ้นมากจนมิดภูเขาสูงทั้งหมดที่อยู่ใต้ฟ้าสวรรค์
๒ ๐ ระดับน้ำสูงเหนือยอดเขาต่างๆ ขึ้นไปกว่า ๖ เ ม ต ร *
๒ ๑ สิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่ชุกชุมอยู่ทั่วแผ่นดินโลกถึงแก่ความพินาศ
ทั้งนก สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า และมวลมนุษยชาติ
๒ ๒ สรรพสิ่งที่มีลมหายใจและดำรงชีวิตอยู่บนแผ่นดินแห่งก็ตายห
ม ด ๒ ๓ สิ่งมีชีวิตทั้งปวงบนแผ่นดินโลก ไม่ว่าคน สัตว์
สิ่งมีชีวิตที่อยู่ตามพื้นดิน
และนกในอากาศล้วนถูกกวาดล่างไปจากโลก
เหลือรอดอยู่แต่โนอาห์และทุกชีวิตที่อยู่กับเขาในเรือ
๒ ๔ น้ำท่วมโลกอยู่นาน ๑ ๕ ๐ วัน

/๗:๒ ๐ *ภาษาฮีบรูว่า ๑ ๕ คิวบิท

๘ แต่พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์
และสัตว์ทุกชนิดที่อยู่กับเขาในเรือ
พระองค์ทรงบันดาลให้กระแสลมพัดเหนือแผ่นดิน แล้วน้ำก็ค่อยๆ

ล ด ล ง ๒ ตาน้ำใต้ดินและประตูน้ำแห่งฟ้าสวรรค์ก็ปิด
และฝนก็หยุดตก ๓ ดังนั้นน้ำจึงค่อยๆ งวดลงโดยลำดับ จนกระทั่ง
๑ ๕ ๐ วันผ่านไป ๔ และในวันที่ ๑ ๗ ของเดือนที่ ๗
เรือก็มาค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต ๕ น้ำงวดลงเรื่อยๆ
จนกระทั่งวันที่ ๑ ของเดือนที่ ๑ ๐ ยอดเขาอื่นๆ
ก็ปรากฏแก่สายตา
๖ หลังจากนั้นอีก ๔ ๐ วัน โนอาห์เปิดหน้าต่างเรือ
๗ และปล่อยกาตัวหนึ่งออกไป
มันบินวนเวียนไปมาจนถึงเวลาที่น้ำแห่ง
๘ แล้วเขาจึงส่งนกพิราบออกไปตัวหนึ่งเพื่อดูว่าน้ำลดจนถึงผิวดิน
หรือยัง ๙ แต่นกพิราบไม่พบที่ที่จะเกาะเพราะว่าระดับน้ำยังสูงอยู่
จึงกลับมาหาโนอาห์ที่เรือ
โนอาห์ก็ยื่นมือออกรับนกพิราบเข้ามาในเรือดังเดิม
๑ ๐ เขาคอยอีก ๗ วัน
แล้วปล่อยนกพิราบออกไปจากเรืออีกครั้งหนึ่ง
๑ ๑ เมื่อนกพิราบกลับมาหาเขาในตอนเย็น
มันคาบใบมะกอกเทศเขียวสดมาด้วย!
โนอาห์จึงรู้ว่าน้ำลดลงจากแผ่นดินโลกแล้ว ๑ ๒ เขาคอยอีก ๗ วัน
แล้วปล่อยนกพิราบออกไปอีก แต่คราวนี้ มันไม่ได้กลับมาหาเขา
๑ ๓ เมื่อวันที่ ๑ ของเดือนที่ ๑ ในปีที่โนอาห์มีอายุ ๖ ๐ ๑ ปี
น้ำก็แห่งจากแผ่นดินโลก
โนอาห์เปิดหลังคาเรือออกมาดูก็เห็นว่าพื้นผิวดินแห่งแล้ว
๑ ๔ ครั้นถึงวันที่ ๒ ๗ เดือนที่ ๒ แผ่นดินก็แห่งสนิท
๑ ๕ พระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า ๑ ๖
"พวกเจ้าทั้งหมดจงออกจากเรือ
๑ ๗ จงนำสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่อยู่กับเจ้าออกมาด้วย ทั้งนก
สัตว์ต่างๆ และสัตว์ทุกชนิดที่อยู่ตามพื้นดิน
เพื่อพวกมันจะได้แพร่พันธุ์ทวีเพิ่มมากขึ้นในโลก"

๑ ๘ ดังนั้นโนอาห์พร้อมกับภรรยา บุตรชาย
และบุตรสะใภ้จึงออกจากเรือ
๑ ๙ สัตว์ทั้งปวงที่อยู่กับโนอาห์ในเรือต่างก็ทยอยออกจากเรือทีละ
ชนิด ๒ ๐ หลังจากนั้นโนอาห์สร้างแท่นบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า
และถวายสัตว์และนกที่สะอาดเป็นเครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้น
๒ ๑ พระเจ้าทรงได้กลิ่นอันเป็นที่พอพระทัยและทรงดำริว่า
"เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินเพราะมนุษย์อีกต่อไป ถึงแม้ว่า*
จิตใจของมนุษย์จะโน้มเอียงไปในทางชั่วตั้งแต่วัยเด็ก
เราจะไม่ทำลายล่างสิ่งมีชีวิตทั้งปวงอย่างที่เราได้กระทำในคราวนี้
อีก"
๒ ๒ ตราบเท่าที่แผ่นดินโลกยังคงอยู่
ฤดูหว่านและฤดูเก็บเกี่ยว
ความหนาวเย็น และความร้อน
ฤดูร้อน และฤดูหนาว
วันและคืน
จะมีอยู่เรื่อยไป"

/๘ :๒ ๑ *หรือ เพราะว่า

พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับโนอาห์
๙ พระเจ้าทรงอวยพรโนอาห์กับบุตรของท่าน ตรัสว่า
"จงมีลูกหลานมากมาย เพิ่มพูนประชากรจนเต็มแผ่นดิน
๒ สัตว์ทั้งปวงบนแผ่นดินโลก นกทั้งปวงในอากาส
สัตว์ที่อยู่ตามพื้นดินทุกตัว และปลาทั้งปวงในทะเลจะเกรงกลัวเจ้า
เพราะเรามอบมันไว้ในมือของเจ้า
๓ ทุกสิ่งที่มีชีวิตและเคลื่อนไหวไปมาได้ จะเป็นอาหารของเจ้า
เรายกพืชสีเขียวให้แก่เจ้าอย่างไร บัดนี้เราให้ทุกสิ่งแก่เจ้าอย่างนั้น
๔ แต่เจ้าจะต้องไม่กินเนื้อสัตว์ที่ยังมีเลือดอยู่ในตัวของมัน

๕ สำหรับเลือดอันเป็นชีวิตของเจ้า
เราจะเรียกร้องให้มีการรับผิดชอบอย่างแน่นอน
เราจะเรียกร้องความรับผิดชอบจากสัตว์ทุกตัว
และเราจะเรียกร้องให้แต่ละคนรับผิดชอบชีวิตของเพื่อนมนุษย์
๖ ใครก็ตามที่ฆ่าคน
เขาก็จะถูกคนฆ่า
เพราะพระเจ้าทรงสร้างคนขึ้น
ต า ม พ ร ะ ฉ า ย า ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์

๗ ส่วนเจ้าจงมีลูกหลานมากมายเพิ่มจำนวนทวีขึ้นบนแผ่นดินโลก"
๘ แล้วพระเจ้าตรัสกับโนอาห์และบุตรของเขาว่า
๙ "บัดนี้เราได้ทำพันธสัญญากับเจ้าและกับลูกหลานของเจ้า
๑ ๐ ตลอดจนสัตว์ทุกตัวที่อยู่กับเจ้า คือ นก สัตว์เลี้ยง
และสัตว์ป่าทั้งปวงที่ออกจาก เรือ คือสิ่งมีชีวิตทั้งปวงในโลกนี้
๑ ๑ เราทำพันธสัญญากับเจ้าว่าจะไม่ให้น้ำท่วมล่างผลาญสิ่งมีชีวิ
ต ทั้งปวงจนสูญสิ้นและจะไม่มีน้ำท่วมทำลายโลกอีกเลย
๑ ๒ และพระเจ้าตรัสว่า
"นี่คือเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาที่เราทำไว้ระหว่างเรากับเจ้าและ
กับสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า
เป็นพันธสัญญาตลอดไปทุกชั่วอายุคน
๑ ๓ เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆ
เป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาของเรากับโลก
๑ ๔ ทุกครั้งที่เราส่งเมฆมาเหนือโลก และรุ้งปรากฏขึ้นที่เมฆ
๑ ๕ เราจะระลึกถึงพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้าและกับสรรพสิ่งที่
มีชีวิตว่า น้ำจะไม่ท่วมทำลายล่างทุกชีวิตอีกเลย
๑ ๖ ทุกครั้งเมื่อรุ้งปรากฏที่เมฆ

เราจะเห็นและระลึกถึงพันธสัญญานิรันดร์ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งมีชีวิตทุกชนิดบนแผ่นดินโลก"
๑ ๗ พระเจ้าจึงตรัสแก่โนอาห์ว่า
"นี่คือเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาที่เราตั้งไว้ระหว่างเรากับทุกชีวิตบนแผ่นดินโลก"

บรรดาบุตรของโนอาห์
๑ ๘ บุตรของโนอาห์ที่ออกมาจากเรือ คือ เชม ฮาม และยาเฟท (ฮามเป็นบิดาของคานาอัน)
๑ ๙ ประชาชาติที่กระจายไปทั่วโลกถือกำเนิดจากบุตรของโนอาห์ทั้งสามคนนี้
๒ ๐ โนอาห์เป็นชาวไร่ชาวนา เขาริเริ่ม*ทำสวนองุ่น
๒ ๑ เมื่อเขาดื่มเหล่าองุ่นก็เมา
และนอนเปลือยกายอยู่ในเต็นท์ของเขา
๒ ๒ ฮามผู้เป็นบิดาของคานาอันเห็นบิดาเปลือยกาย
จึงบอกพี่ทั้งสองของตนที่อยู่ข้างนอก
๒ ๓ เชมกับยาเฟทจึงเอาเสื้อผ่าพาดบ่า
เดินถอยหลังเข้ามาในเต็นท์
เอาผ่าคลุมปกปิดความเปลือยเปล่าของบิดา
โดยมิได้หันหน้าไปมอง
๒ ๔ เมื่อโนอาห์สร่างเมาและรู้ถึงสิ่งที่บุตรคนสุดท้องได้กระทำต่อเ
ข า ๒ ๕ ก็กล่าวว่า

้"เราขอแช่งคานาอัน
ให้เขาเป็นทาสต่ำต้อยที่สุด
ของพวกพี่น้อง"

๒ ๖ เขากล่าวอีกว่า

้"สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าของเชม!
ขอให้คานาอันเป็นทาสของเชม*
๒ ๗ ขอพระเจ้าทรงขยายพรมแดน
ข อ ง ย า เ ฟ ท *
ขอให้ยาเฟทอาศัยในเต็นท์ของเชม
และขอให้คานาอันเป็น ท า ส ข อ ง เ ข า **"

๒ ๘ หลังจากน้ำท่วม โนอาห์มีชีวิตต่อไปอีก ๓ ๕ ๐ ปี
๒ ๙ โนอาห์มีชีวิตอยู่รวมทั้งสิ้น ๙ ๕ ๐ ปี แล้วเขาก็ตาย
/๙ :๒ ๐ *หรือเป็นคนแรก
๙ :๒ ๖ *หรือเป็นทาสของเขา
๙ :๒ ๗ *ในภาษาฮีบรูคำว่ายาเฟทเสียงเหมือนคำว่า ขยายออก
**หรือของเขาทั้งหลาย/

รายชื่อบรรดาประชาชาติ
๑ ๐ ต่อไปนี้เป็นเชื้อสายของเชม ฮาม
และยาเฟทบุตรทั้งสามของโนอาห์เกิดมาภายหลังน้ำท่วม

เผ่าพันธุ์ของยาเฟท
๒ บุตรของยาเฟทได้แก่
โกเมอร์ มาโกก มาดัย ยาวาน
ทูบัล เมเชค และทิราส
๓ บุตรของโกเมอร์ได้แก่
อัชเคนัส รีฟาท และโทการมาห์
๔ บุตรของยาวานได้แก่
เอลีชาห์ ทารชิช คิททิม และโรดานิม*

๕ (คนเหล่านี้เป็นบรรพบุรุษของชาวทะเลที่แยกย้ายไปอาศัยในดิน

แดนต่างๆ ของเขา ตามตระกูลในชนชาติของเขา
และต่างก็มีภาษาของตนเอง)

เผ่าพันธุ์ของฮาม
๖ บุตรของฮามได้แก่
คูช มิสราอิม* พูต และคานาอัน
๗ บุตรของคูชได้แก่
เสบา ฮาวิลาห์ สับทาห์ ราอามาห์
และสับเทคา
บุตรของราอามาห์ได้แก่
เชบา และเดดาน

๘ คูชเป็นบิดาของนิมโรด ซึ่งเป็นนักรบเกรียงไกรผู้หนึ่งของโลก
๙ เขาเป็นจอมพรานต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ฉะนั้นจึงกล่าวกันว่า
"เหมือนนิมโรดจอมพรานต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า"
๑๐ ศูนย์กลางแรกๆ แห่งอาณาจักรของเขา คือ บาบิโลน เอเรก
อัคคัด และคาลเนห์ใน*ดินแดนชินาร์** ๑๑ จากที่นั่น
ท่านไปอัสซีเรีย สร้างเมืองนีนะเวห์ เรโหโบทอีร์* คาลาห์
๑๒ และเรเสนซึ่งเป็นเมืองใหญ่ ตั้งอยู่ระหว่างนีนะเวห์และคาลาห์
๑๓ มิสราอิมเป็นบิดาของ
ชาวลูดิม ชาวอานามิม ชาวเลหะบิม ชาวนัฟทูฮิม
๑๔ ชาวปัทรุสิม ชาวคัสลูฮิม
(ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของชาวฟิลิสเตีย) และชาวคัฟโทริม
๑๕ คานาอันเป็นบิดาของไซดอน ซึ่งเป็นบุตรหัวปีของเขา*
และของ
ชาวฮิตไทต์ ๑๖ ชาวเยบุส ชาวอาโมไรต์

ชาวเกอร์กาชี ๑ ๗ ชาวฮีไวต์ ชาวอารคี ชาวสินี
๑ ๘ ช า ว อ า รวัด
ชาวเศเมอร์ และชาวฮามัท

ต่อมาผู้สืบเชื้อสายจากคานาอันก็กระจายออกไป
๑ ๙ พรมแดนของคานาอันขยายจากไซดอน ถึงเกราร์
ไกลถึงกาซา และไปทางโสโดม โกโมราห์ อัดมาห์ และเศโบยิม
ไปไกลถึงลาชา ๒ ๐ คนเหล่านี้เป็นบุตรของฮามแบ่งตามตระกูล
ตามภาษา ในเขตแดนและชาติของพวกเขา

เผ่าพันธุ์ของเชม
๒ ๑ เชมน้องชาย*ของยาเฟทก็มีบุตรหลายคน
เชมเป็นบรรพบุรุษของเอเบอร์
๒ ๒ บุตรของเชมได้แก่
เอลาม อัสชูร์ อารปัคชาด ลูด และอารัม
๒ ๓ บุตรของอารัมได้แก่
อูส ฮูล เกเธอร์ และเมเชค*
๒ ๔ อารปัคชาดเป็นบิดาของ* เ ช -ลาห์
แ ล ะ เ ช -ลาห์เป็นบิดาเอเบอร์
๒ ๕ เ อ เ บ อร์มีบุตรชายสองคนได้แก่
เ ป เ ล ก * เพราะในสมัยของเขาโลกถูกแบ่งแยก
และน้องชายของเขาชื่อ
โ ย ก ท า น
๒ ๖ โยกทานเป็นบิดาของ
อัลโมดัด เชเลฟ ฮาซารมาเวท
เยราห์ ๒ ๗ ฮาโดรัม อูซาล ดิคลาห์
๒ ๘ โอบาล อาบีมาเอล เชบา ๒ ๙ โอฟีร์
ฮาวิลาห์ และโยบับ คนเหล่านี้ล้วนเป็นบุตร

ข อ ง โ ย ก ท า น

๓ ๐ ถิ่นที่อาศัยของพวกเขา จากเมชาไปยัง
เสฟาร์ในแดนเทือกเขา ด้านตะวันออก
๓ ๑ คนเหล่านี้เป็นบุตรของเชม แบ่งตามตระกูล ตามภาษา
ในเขตแดนและชาติของพวกเขา
๓ ๒ ทั้งหมดนี้คือตระกูลต่างๆ ของบุตรโนอาห์
ตามเชื้อสายในชนชาติของพวกเขา
คนเหล่านี้เป็นบรรพบุรุษของชนชาติต่างๆ
ที่แพร่กระจายไปทั่วโลกหลังน้ำท่วม

/๑ ๐ :๒ *คำว่า บุตร อาจจะหมายถึงลูกหลาน หรือผู้สืบตำแหน่ง
หรือชนชาติ เช่นเดียวกับข้อ ๓ , ๔ , ๖ , ๗ , ๒ ๐ ๒ ๓ , ๒ ๙
แ ล ะ ๓ ๑
๑ ๐ :๔ *หลายต้นฉบับว่า โดดานิม
๑ ๐ :๖ *นั่นคือ อียิปต์ เช่นเดียวกับข้อ ๑ ๓
๑ ๐ :๘ *คำว่า บิดา อาจจะหมายถึง บรรพบุรุษ
หรือผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อน หรือผู้ก่อตั้ง เช่นเดียวกับข้อ ๑ ๓ ,
๑ ๕ , ๒ ๔ , ๒ ๖
๑ ๐ :๑ ๐ *หรือ เอเรก และอัคคัด ทั้งหมดนั้นอยู่ใน **คือ
บาบิโลเนีย
๑ ๐ :๑ ๑ * หรือนีนะเวห์ กับจัตุรัสต่างๆ ในเมือง
๑ ๐ :๑ ๕ *หรือของชาวไซดอน ผู้เป็นคนสำคัญที่สุด
๑ ๐ :๒ ๑ *หรือเชม ซึ่งเป็นพี่ชายของ
๑ ๐ :๒ ๓ *หรือมัช
๑ ๐ :๒ ๔ *ภาษาฮีบรูว่า เป็นบิดาของไคนัน
และไคนันเป็นบิดาของ
๑ ๐ :๒ ๕ *เปเลก แปลว่า การแบ่งแยก

ห อ บ า เ บ ล

๑ ๑ ครั้งนั้นทั่วโลกใช้ภาษาเดียวกัน ใช้ถ้อยคำเหมือนกัน
๒ เมื่อมนุษย์ย้ายถิ่นฐานไปทางทิศตะวันออก*
เขาพบที่ราบในดินแดนชินาร์** จึงตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นั่น
๓ พวกเขาพูดกันว่า "มาเถิด ให้เราทำอิฐ และเผาจนสุก"
พวกเขาใช้อิฐแทนหิน และใช้ยางมะตอยแทนปูนสอ
๔ แล้วเขาพูดว่า "มาเถิด
ให้เราสร้างเมืองที่มีหอสูงขึ้นถึงฟ้าสำหรับพวกเรา
เพื่อว่าเราจะได้สร้างชื่อให้ตนเอง
และไม่ต้องกระจัดกระจายไปทั่วโลก" ๕ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
เสด็จลงมาทอดพระเนตรเมืองและหอคอยซึ่งมนุษย์กำลังสร้าง
๖ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "คนเหล่านี้เป็นคนกลุ่มเดียวกัน
พูดภาษาเดียวกัน และได้ริเริ่มทำงานถึงเพียงนี้
ต่อไปถ้าเขาวางแผนจะทำอะไร ก็จะทำได้ทุกอย่าง ๗ มาเถิด
ให้เราลงไปทำให้เขามีภาษาต่างกันออกไป
เพื่อเขาจะได้ไม่เข้าใจกัน"
๘ ดังนั้น
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระจายเขาทั้งหลายออกไปทั่วโลก
แล้วพวกเขาก็หยุดสร้างเมืองนั้น ๙ ด้วยเหตุนี้เมืองนั้นจึงได้ชื่อว่า
บ า เ บ ล *
เพราะที่นั่นเป็นที่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำให้ภาษาของโลก
แตกต่างกันออกไป
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำให้พวกเขาแยกย้ายกันไปอาศัยอยู่ทั่วโล
ก

จากเชมถึงอับราฮัม
(ป ฐ ก . ๑ ๐ :๒ ๑ ๓ ๑ ; ๑ พ ศ ด . ๑ :๑ ๗ ๒ ๗)

๑ ๐ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเรื่องราวของเชม
สองปีหลังจากน้ำท่วม เมื่อเชมอายุได้ ๑ ๐ ๐ ปี ก็มีบุตรชาย* ชื่อ
อารปัคชาด ๑ ๑ หลังจากนั้นเชมมีชีวิตต่อไปอีก ๕ ๐ ๐ ปี
แ ล ะ มีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๑ ๒ เมื่ออารปัคชาดอายุได้ ๓ ๕ ปี ก็มีบุตรชายชื่อ เช-ลาห์
๑ ๓ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๔ ๐ ๓ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน*
๑ ๔ เมื่อเช-ลาห์อายุได้ ๓ ๐ ปี ก็มีบุตรชายชื่อ เอเบอร์
๑ ๕ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๔ ๐ ๓ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลาย ค น
๑ ๖ เมื่อเอเบอร์อายุได้ ๓ ๔ ปี ก็มีบุตรชายชื่อ เปเลก
๑ ๗ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๔ ๓ ๐ ปี
และมีบุตรชายหญิงหลายคน
๑ ๘ เมื่อเปเลกอายุได้ ๓ ๐ ปี ก็มีบุตรชายชื่อ เรอู
๑ ๙ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๒ ๐ ๙ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๒ ๐ เมื่อเรอูอายุได้ ๓ ๒ ปี ก็มีบุตรชายชื่อ เสรุก
๒ ๑ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๒ ๐ ๗ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๒ ๒ เมื่อเสรุกอายุได้ ๓ ๐ ปี ก็มีบุตรชายชื่อ นาโฮร์
๒ ๓ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๒ ๐ ๐ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๒ ๔ เมื่อนาโฮร์อายุได้ ๒ ๙ ปี ก็มีบุตรชาย ชื่อ เทราห์
๒ ๕ หลังจากนั้นเขามีชีวิตต่อไปอีก ๑ ๑ ๙ ปี
และมีบุตรชายหญิงอีกหลายคน
๒ ๖ เมื่อเทราห์อายุ ๗๐ ปีนั้น เขามีบุตรชายชื่อ อับราม นาโฮร์
แ ล ะ ฮ า ร า น

๒ ๗ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเรื่องราวของเทราร์

เทราร์เป็นบิดาของอับราม นาโฮร์ และฮาราน ฮารานเป็นบิดาของ
โ ล ท ๒ ๘ ขณะที่เทราร์ บิดาของเขายังมีชีวิตอยู่
ฮารานได้สิ้นชีวิตลงที่เมืองเออร์ของชาวเคลเดีย
ในถิ่นกำเนิดของเขา
๒ ๙ ทั้งฮับรามและนาโฮร์แต่งงานมีครอบครัว
ภรรยาของฮับรามชื่อ ซาราห์ย ภรรยาของนาโฮร์ชื่อ มิลคาห์
ซึ่งเป็นบุตรีของฮารานผู้เป็นบิดาของทั้งมิลคาห์และยิสคาห์
๓ ๐ นางซาราห์ยนั้นไม่มีบุตรเพราะเป็นหมัน
๓ ๑ เทราร์พาอับรามบุตรชาย โลทผู้เป็นหลานชาย
และซาราห์ยบุตรสะใภ้
ออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดียเพื่อไปคานาอัน
แต่เมื่อมาถึงเมืองฮารานก็ตั้งถิ่นฐานที่นั่น
๓ ๒ เทราห์มีชีวิตอยู่ ๒ ๐ ๕ ปี แล้วเขาตายที่เมืองฮาราน*********

พระเจ้าทรงเรียกอับราม
๑ ๒ อ งค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอับรามว่า "จงออกจากบ้านเมือง
จากชนชาติ
และจากญาติพี่น้องของเจ้าไปยังดินแดนซึ่งเราจะสำแดงแก่เจ้า

๒ "เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่
และเราจะอวยพรเจ้า
เราจะทำให้เจ้ามีชื่อเสียงเลื่องลือ
และเจ้าจะเป็นพระพร
๓ เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่ให้พรเจ้า
และเราจะสาปบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า
ประชาชาติทั่วโลก

จะได้รับพรผ่านทางเจ้า"

๔ ดังนั้นอับรามจึงไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชากับท่าน
โลทก็ไปด้วย ตอนที่ออกเดินทางจากเมืองฮารานนั้น อับรามมีอายุ
๗๕ ปี
๕ อับรามนำซาราห์ยผู้เป็นภรรยาและโลทผู้เป็นหลานชายพร้อมด้
วยทรัพย์สมบัติทั้งสิ้น และบริวารซึ่งได้มาเมื่อครั้งอยู่ที่เมืองฮาราน
เดินทางมาจนถึงดินแดนคานาอัน
๖ อับรามเดินทางผ่านดินแดนนั้นไปไกลถึงต้นไม้ใหญ่แห่งโมเรห์ที่
เมืองเชเคม ครั้งนั้นชาวคานาอันอาศัยอยู่ที่นั่น
๗ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่อับรามตรัสว่า
"เราจะมอบดินแดนนี้แก่วงศ์วาน*ของเจ้า"
ดังนั้นเขาจึงสร้างแท่นบูชาขึ้น ณ ที่นั้น
ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งปรากฏแก่เขา
๘ จากนั้นเดินทางไปยังแถบเนินเขาด้านตะวันออกของเบธเอล
อับรามตั้งเต็นท์ขึ้นโดยมีเบธเอลอยู่ทางตะวันตก และเมืองอัย
อยู่ทางตะวันออก
แล้วท่านก่อแท่นบูชาขึ้นถวายแด่พระเจ้าและร้องทูลโดยออกพระน
าม พระองค์ ๙ จากนั้นจึงออกเดินทางมาเรื่อยๆ สู่เนเกบ

อับรามในอียิปต์
๑๐ เวลานั้น เกิดกันดารอาหารอย่างรุนแรงในดินแดนคะนาอัน
อับรามจึงเดินทางไปอียิปต์ และอาศัยอยู่ที่นั่นระยะหนึ่ง
๑๑ ขณะที่กำลังจะเข้าเขตแดนอียิปต์
อับรามพูดกับซาราห์ยผู้เป็นภรรยาว่า "เจ้าเป็นคนสวย
๑๒ เมื่อชาวอียิปต์เห็นเจ้าเขาจะพูดกันว่า ี่นี่คือภรรยาของเขา
แล้วพวกเขาจะฆ่าฉันเสีย แต่ไว้ชีวิตเจ้า ๑๓ จงพูดว่า

เจ้าเป็นน้องสาวของฉันเพื่อเขาจะปฏิบัติต่อฉันอย่างดีและเขาจะไว้ชีวิตฉันเพราะเห็นแก่เจ้า "
๑ ๔ เมื่ออับรามมาถึงอียิปต์ ชาวอียิปต์ก็เห็น ว่าซาราห์ยสวยมาก
๑ ๕ เมื่อข้าราชสำนักของฟาโรห์เห็นนางก็ทูลยกย่องนางต่อฟาโรห์ นางจึงถูกนำไปยังพระราชวัง
๑ ๖ ฟาโรห์ปฏิบัติต่ออับรามอย่างดีเพราะเห็นแก่นาง และประทานแกะ วัว ลาตัวผู้และตัวเมีย อูฐ และข้าทาสชายหญิง แก่อับรา ม
๑ ๗ แต่พระเจ้าทรงบันดาลโรคร้ายให้เกิดแก่ ฟาโรห์กับราชสำนัก เพราะเหตุนางซาราห์ยภรรยาของอับราม
๑ ๘ ดังนั้นฟาโรห์จึงรับสั่งให้อับรามเข้าเฝ้า ตรัสว่า
"เจ้าทำอะไรกับเราอย่างนี้?
ทำไมเจ้าไม่ยบอกเราว่านางเป็นภรรยาของเจ้า?
๑ ๙ เหตุใดเจ้าจึงพูดว่า นางเป็นน้องสาวของข้าพระบาท ? เราจึงได้รับนางมาเป็นสนม นี่แน่ะ ภรรยาของเจ้า จงรับนางคืน แล้วจงไปเสีย!" ๒ ๐ ฟาโรห์จึงตรัสสั่งให้คนของพระองค์ส่ง
อับรามไปตามทางของเขาพร้อมกับภรรยาและทุกสิ่งที่เขามี

/๑ ๒ :๗ * หรือพงศ์พันธุ์/

อับรามแยกทางกับโลท
๑ ๓ อับรามจึงออกจากอียิปต์ เดินทาง
ไปยังเนเกบพร้อมด้วยภรรยา และข้าวของทุกอย่าง โลทก็ไปด้วย
๒ อับรามร่ำรวยมาก มีทั้งฝูงสัตว์ เงินและทองมากมาย
๓ จากเนเกบเขาเดินทางรอนแรมต่อไปถึงเบธเอล
จนมาถึงสถานที่ระหว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย
ซึ่งครั้งก่อนเขาได้ตั้งเต็นท์อยู่ ๔ และได้สร้างแท่นบูชาเป็นครั้งแรก
ณ ที่นั่นอับรามได้ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

๕ ฝ่ายโลทซึ่งมากับอับรามก็มีฝูงแพะ แกะ วัว และเต็นท์ด้วย
๖ แต่พื้นที่บริเวณนั้นไม่เพียงพอให้ อับรามกับโลทอยู่ร่วมกัน
เพราะต่างก็มีทรัพย์สินมากมาย
๗ คนเลี้ยงสัตว์ของอับรามกับคนเลี้ยงสัตว์ของโลทก็ทะเลาะกัน
เวลานั้นชาวคานาอันและชาวเปริสซียังอาศัยอยู่ในดินแดนนั้น
๘ อับรามจึงกล่าวกับโลทว่า
"อย่าให้เรากับเจ้าหรือคนของเรากับคนของเจ้าทะเลาะกันเลย
เพราะเราเป็นญาติพี่น้องกัน
๙ ที่ดินทั้งหมดอยู่ตรงหน้าเจ้ามิใช่หรือ? ให้เราแยกทางกัน
ถ้าเจ้าไปทางซ้าย เราก็จะไปทางขวา ถ้าเจ้าไป ทางขวา
เราก็จะไปทางซ้าย"
๑๐ โลทเงยหน้าขึ้นมองดูเห็นว่าที่ราบลุ่มแม่น้ำจอร์แดนมีน้ำอุดม
ดี ดังอุทยานของพระเจ้า ดังแผ่นดินอียิปต์ ทางจะไปโศอาร์
(ขณะนั้นพระเจ่ายังมิได้ทรงทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์)
๑๑ โลทจึงเลือกบริเวณลุ่มแม่น้ำจอร์แดนและออกเดินทางไปทาง
ตะวันออก ชายทั้งสองแยกทางกัน
๑๒ อับรามอาศัยอยู่ในดินแดนคานาอัน
ส่วนโลทไปตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้เมืองโสโดม ซึ่ง
อยู่ท่ามกลางเมืองต่างๆ แห่งที่ราบนั้น ๑๓ ผู้คน แถบนั้นชั่วร้าย
และทำความผิดบาปมหันต์ ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
๑๔ เมื่อโลทแยกทางไปแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอับรามว่า
"จงเงยหน้ามองออกไปทั้งสี่ทิศ
๑๕ เราจะมอบดินแดนทั้งหมดที่เจ้ามองเห็นให้แก่เจ้า
และวงศ์วาน*ของเจ้าตลอดไป
๑๖ เราจะให้วงศ์วานของเจ้ามีจำนวนมากมายนับไม่ถ้วน
ดุจผงธุลี ๑๗ ไปเถิด เดินไปให้ตลอดความกว้างยาวของดินแดนนี้
เพราะเราจะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า"

๑ ๘ อับรามจึงย้ายเต็นท์ไปตั้งอยู่ใกล้หมู่ต้นไม้ใหญ่แห่งมัมเร
ที่เฮโบรนซึ่งท่านได้สร้างแท่น บูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

/๑ ๓ :๑ ๕ * หรือพงศ์พันธุ์ เช่นเดียวกับข้อ ๑ ๖

อับรามช่วยโลท
๑ ๔ ครั้งนั้นอัมราเฟลกษัตริย์แห่งชินาร์*
อารีโอคกษัตริย์แห่งเอลลาสาร์ เคโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์แห่งเอลาม
และทิดาลกษัตริย์แห่งโกยิม ๒ ไปรบกับเบรากษัตริย์แห่งโสโดม
บิรชากษัตริย์แห่งโกโมราห์ ชินาบกษัตริย์แห่งอัดมาห์
เชเมเบอร์กษัตริย์แห่งเศโบยิมและกษัตริย์แห่งเบลา (คือโศอาร์)
๓ กษัตริย์ทั้งห้าองค์หลังนี้รวมกำลังกันที่หุบเขาสิดดิม
(ทะเลเกลือ *) ๔ กษัตริย์เหล่านี้ยอมขึ้นกับเคโดลาโอเมอร์เป็นเวลา
๑ ๒ ปี แต่ในปีที่ ๑ ๓ ก็แข็งเมือง
๕ ในปีที่ ๑ ๔ เคโดลาโอเมอร์กับพันธมิตร จึงยกทัพมาปราบ
และพิชิตชาวเรฟาอิมในอัชเทโรทคารนาอิม ชาวศูซิม ในเขตฮาม
ชาวเอมิมในชาเวห์คีริยาธาอิม ๖ ชาวโฮรีในภูเขาเสอีร์
ไกลถึงเอลปารานใกล้ทะเลทราย ๗ แล้ววกกลับมาเอนมิชปัท
(คือคาเดช)
พวกเขาพิชิตดินแดนทั้งหมดของชาวอามาเลขกับชาวอาโมไรต์ที่อ
าศัยอยู่ในฮาซาโซนทามาร์
๘ แล้วกษัตริย์ทั้งห้า คือกษัตริย์แห่งโสโดม โกโมราห์ อัดมาห์
เศโบยิม และเบลา (คือโศอาร์) ยกออกไปตั้งแนวรบที่หุบเขาสิดดิม
๙ สู้กับกษัตริย์เคโดลาโอเมอร์แห่งเอลาม ทิดาลกษัตริย์แห่งโกยิม
อัมราเฟลกษัตริย์แห่งชินาร์ และอารีโอคกษัตริย์แห่งเอลลาสาร์
กษัตริย์สี่องค์รบกับกษัตริย์ห้าองค์
๑ ๐ แถบหุบเขาสิดดิมนั้นมีบ่อยางมะตอยหลายแห่ง
เมื่อกองทัพของ กษัตริย์แห่งโสโดมและโกโมราห์แตกหนีมา

บ า ง ค น ต ก ล ง ไ ป ใ น บ่อนั้น ที่เหลือก็หนีไปไปยังภูเขา
๑ ๑ ฝ่ายกษัตริย์ทั้งสี่ริบเอาทรัพย์สมบัติและเสบียงทั้งหมดของโสโ
ดมและโกโมราห์ แล้วยกทัพกลับไป ๑ ๒ พวกเขาได้นำตัว
โลทหลานชายของอับรามซึ่งอาศัยในโสโดม พร้อมทั้งทรัพย์
สมบัติของเขาไปด้วย
๑ ๓ คนหนึ่งในพวกที่หนีรอดมาได้นำความมาบอกอับรามชาวฮีบรู
ซึ่งตั้งเต็นท์ที่พักอยู่ ใกล้หมู่ต้นไม้ใหญ่ของมัมเรชาวอาโมไรต์
พี่น้อง*ของเอชโคล์และอาเนอร์
ซึ่งทั้งหมดเป็นพันธมิตรของอับราม
๑ ๔ เมื่ออับรามทราบว่าญาติถูกจับไป เป็นเชลย
จึงระดมพลชำนาญศึกที่เกิดในครัวเรือนของเขา ๓ ๑ ๘ คน
ไล่ตามข้าศึกไปถึงเมืองดาน ๑ ๕ คืน วันนั้น
อับรามแบ่งคนเป็นกลุ่มๆ เข้าโจมตี จนได้ชัยชนะ
และรุกไล่ข้าศึกไปถึงเมืองโฮบาห์ทางเหนือของเมืองดามัสกัส
๑ ๖ ตามเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกริบไปกลับคืนมาได้
รวมทั้งโลทผู้เป็นญาติ ทรัพย์สมบัติของโลท
พวกผู้หญิงและคนอื่นๆ
๑ ๗ เมื่ออับรามกลับจากทำศึกชนะเคโดลาโอเมอร์และพันธมิตร
กษัตริย์แห่งโสโดมออกมาพบท่านที่หุบเขาชาเวห์
(คือหุบเขาของกษัตริย์)
๑ ๘ แล้วเมลคีเซเดคกษัตริย์แห่งซาเลม*
ผู้เป็นปุโรหิตของพระเจ้าสูงสุด ได้นำขนมปัง และน้ำองุ่นมาให้
๑ ๙ แล้วอวยพรอับรามว่า
"ขอให้ฮับรามได้รับพระพรจากพระเจ้าสูงสุด
ผู้ทรงสร้าง *ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

๒ ๐ สาธุการ*แด่พระเจ้าสูงสุด
ผู้ทรงมอบศัตรูทั้งหลายของท่านไว้ในมือท่าน"

แล้วอับรามจึงนำเอาหนึ่งในสิบของของทั้งหมดถวายแด่เมลคีเซเด
ค
๒ ๑ กษัตริย์แห่งโสโดมกล่าวกับอับรามว่า
"ขอมอบประชาชนคืนให้เรา ส่วนข้าวของนั้น
ท่านจงเก็บไว้เองเถิด "
๒ ๒ แต่อับรามตอบว่า "ข้าพเจ้าได้ยกมือขึ้น
ถวายปฏิญาณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า + พระเจ้าสูงสุด
ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ไว้ว่า
๒ ๓ ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดๆ
ที่เป็นของท่านแม้แต่ด้ายหรือสายรัดรองเท้าสักเส้นเดียว
เพื่อท่านจะ ไม่สามารถกล่าวได้เลยว่า "เราทำให้อับรามร่ำรวย"
๒ ๔ ข้าพเจ้าไม่ขอรับสิ่งใดเว้นแต่เสบียงที่คนของข้าพเจ้าได้รับปร
ะทานไป กับส่วนแบ่งสำหรับอาเนอร์เอชโคล์
และมัมเรซึ่งไปกับข้าพเจ้า ให้เขารับส่วนแบ่งของเขาเถิด"

/๑ ๔ :๑ * คือบาบิโลเนีย เช่นเดียวกับข้อ ๙
๑ ๔ :๓ * คือทะเลตาย
๑ ๔ :๑ ๓ * คือญาติ หรือพันธมิตร
๑ ๔ :๑ ๘ * คือ เยรูซาเล็ม
๑ ๔ :๑ ๙ * หรือผู้เป็นเจ้าของ เช่นเดียวกับข้อ ๒ ๒
๑ ๔ :๒ ๐ * หรือ และขอสรรเสริญ/

พระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอับราม
๑ ๕ ต่อมาพระดำรัสของพระเจ้ามาถึงอับรามทางนิมิตว่า

้"อย่ากลัวเลย อับรามเอ๋ย
เราคือโล่ของเจ้า*
เป็นบำเหน็จยิ่งใหญ่ของเจ้า**"

๒ แต่อับรามทูลว่า "ข้าแต่พระเจ้า
พระองค์จะประทานสิ่งใดแก่ข้าพระองค์เล่า
ในเมื่อข้าพระองค์ยังไม่มีบุตรเลย
และผู้ที่จะเป็นทายาทครองกรรมสิทธิ์ของข้าพระองค์ก็คือ
เอลีเยเซอร์ แห่งดามัสกัสจะเป็นผู้รับมรดก*ของข้าพระองค์
๓ และอับรามทูลว่า "พระองค์มิได้ประทานบุตรให้ข้าพระองค์เลย
ฉะนั้น คนรับใช้ในครัวเรือนจะเป็นทายาทของข้าพระองค์"
๔ แล้วมีพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึงอับรามว่า
"ชายผู้นี้ไม่ใช่ทายาทของเจ้า
แต่บุตรที่เกิดจากตัวเจ้าเองจะเป็นทายาทของเจ้า"
๕ พระเจ้าทรงนำอับรามออกมาข้างนอกตรัสว่า
"จงเงยหน้าขึ้นดูฟ้า แล้วนับดวงดาว หากเจ้าสามารถนับได้"
แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า
"วงศ์วานของเจ้าจะมีจำนวนเอย่างนั้นแหละ"
๖ อับรามเชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และพระองค์ทรงนับว่านั่นเป็นความชอบธรรมของเขา
๗ พระองค์ตรัสกับเขาด้วยว่า "เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ผู้นำเจ้าออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย
เพื่อจะยกดินแดนนี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า"
๘ อับรามทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด
ข้าพระองค์จะรู้ได้อย่างไรว่า
ข้าพระองค์จะได้ดินแดนนี้เป็นกรรมสิทธิ์?"
๙ ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ จึงตรัสกับเขาว่า "จงนำวัวตัวเมีย แพะ
และแกะตัวผู้ ซึ่งแต่ละอย่างมีอายุ ๓ ปี
พร้อมกับนกเขาและนกพิราบหนุ่มอย่างละตัวมาให้เรา"
๑๐ อับรามนำสัตว์เหล่านี้มาถวาย โดยผ่าเป็นสองซีก
แต่ละซีกวางไว้ตรงกันข้ามกัน ส่วนนกนั้นเขาไม่ได้ผ่า

๑ ๑ แล้วนกล้าเหยื่อโฉบลงมาที่ซากสัตว์เหล่านั้น
แต่อับรามไล่มันไปเสีย
๑ ๒ ข ณะ ด ว ง อ า ทิตย์กำลังลับขอบฟ้า
อับรามเคลิ้มหลับสนิท ความมืดทึบที่น่าหวาดกลัวมาปกคลุมเขาไว้
๑ ๓ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับอับรามว่า "จงรู้แน่เถิดว่า
ลูกหลานของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวในต่างแดนและจะตกเป็นทาสถู
กกดขี่รังแก ๔ ๐ ๐ ปี
๑ ๔ แต่เราจะลงโทษชนชาติที่เขาเป็นทาสรับใช้
แ ล ะ หลังจากนั้นเขาจะออกมา พร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย
๑ ๕ ส่วนเจ้าจะตามบรรพบุรุษไปอย่างสงบสุข
และถูกฝังเมื่อแก่หง่อม ๑ ๖ ในชั่วอายุที่สี่
ลูกหลานของเจ้าจะกลับคืนมายังที่นี่ เพราะขณะนี้
บาปของชาวอาโมไรต์ยังไม่ถึงขนาดควรแก่การลงโทษ"
๑ ๗ เมื่อดวงอาทิตย์ลับไปและความมืดเข้ามาปกคลุม
มีกระถางไฟควันโขมง และคบเพลิงที่ลุกโชติช่วงปรากฏขึ้น
และเคลื่อนผ่านระหว่างกลางสัตว์ที่ผ่าซีก
๑ ๘ ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอับรามว่า
"เราจะมอบดินแดนนี้แก่ลูกหลานของเจ้า ตั้งแต่แม่น้ำแห่งอียิปต์จด
แม่น้ำใหญ่คือยูเฟรติส ๑ ๙ อันเป็นดินแดนของคนเคไนต์ คนเคนัส
คนคัดโมไนต์ ๒ ๐ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนเรฟาอิม
๒ ๑ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเกอร์กาชี และคนเยบุส"

/๑ ๕ :๑ *หรือผู้ครอบครองเหนือเจ้า **
หรือบำเหน็จของเจ้าจะยิ่งใหญ่
๑ ๕ :๒ *ในภาษาฮีบรู ข้อความตอนนี้มีความหมายไม่แน่นอน/

ฮาการ์กับอิชมาเอล

๑๖ น า งซาราห์ยภรรยาของอับรามไม่มีบุตรให้เขา
แต่นางมีสาวใช้ชาวอียิปต์ชื่อ ฮาการ์ ๒ นางจึงกล่าวกับอับรามว่า
"องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่โปรดให้ฉันมีบุตร ไปเถิด
ไปนอนกับสาวใช้ของฉันเถิด บางที
ฉันจะสร้างครอบครัวผ่านทางนาง" อับรามก็เห็นพ่องด้วย ๓ ฉะนั้น
หลังจากที่อับรามอาศัยอยู่ที่คานาอันได้ ๑๐ ปี
นางซาราห์ยภรรยาจึงยกฮาการ์สาวใช้ชาวอียิปต์
ให้เป็นภรรยาของอับราม
๔ เขาก็หลับนอนกับฮาการ์และนางก็ตั้งครรภ์
เมื่อนางรู้ว่าตนตั้งครรภ์แล้ว ก็เริ่มดูหมิ่นนายหญิง
๕ ซาราห์ยจึงพูดกับอับรามว่า "ที่ฉันต้องทุกข์ทรมานใจอยู่นี้
ท่านต้องรับผิดชอบ ฉันมอบสาวใช้ของฉันไว้ในอ้อมแขนของท่าน
พอนางรู้ว่าตนตั้งครรภ์ก็ดูหมิ่นฉัน
ขอพระเจ้าทรงตัดสินความระหว่างท่านกับฉันเถิด"
๖ อับรามจึงตอบว่า "สาวใช้ของเจ้าก็อยู่ในมือเจ้า
จงทำกับนางตามที่เจ้าเห็นว่าดีที่สุดเถิด"
นางซาราห์ยก็ข่มเหงนางฮาการ์ นางจึงหนีไปจากนางซาราห์ย
๗ ทูตขององค์พระผู้เจ้า+พบนางฮาการ์ใกล้บ่อน้ำพุในทะเลทรายซึ่
งอยู่ริมทางที่จะไปเมืองชูร์ ๘ และทูตนั้นพูดว่า "ฮาการ์
สาวใช้ของซาราห์ย เจ้ามาจากไหน และกำลังจะไปที่ไหน"
นางตอบว่า "ข้าพเจ้าหนีจากนางซาราห์ยนายหญิงของข้าพเจ้า"
๙ แล้วทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้าบอกนางว่า
"จงกลับไปหานายหญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อาณัติของนาง
๑๐ เราจะเพิ่มลูกหลานของเจ้าให้มากขึ้นจนนับไม่ถ้วน"
๑๑ ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวกับนางอีกว่า
"เจ้ากำลังตั้งครรภ์
และเจ้าจะมีบุตรชาย
เจ้าจะตั้งชื่อว่าเขาว่า อิชมาเอล*

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า +ทรงได้ยินความ
ทุกข์ระทมของเจ้า
๑ ๒ เขาจะเป็นดังลาป่า
มือของเขาจะต่อสู้กับทุกคน
และมือของทุกคนก็ต่อสู้กับเขา
และเขาจะมีชีวิตอยู่ด้วยความเกลียดชังต่อพี่น้องทั้งปวง
ต่อญาติพี่น้องทั้งปวงของเขา"

๑ ๓ นางเรียกพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ตรัสกับนางว่า
"พ ระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทอดพระเนตรเห็นข้าพระองค์"
และนางพูดว่า "บัดนี้ ฉันได้เห็น*พระองค์ ผู้ทรงเห็นฉัน"
๑ ๔ บ่อน้ำนั้นจึงได้ชื่อว่า เบเออร์ ลาไฮรอย*
ตั้งอยู่ระหว่างคาเดชกับเบเรด
๑ ๕ ฮาการ์คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่อับราม
และอับรามตั้งชื่อบุตรที่นางให้กำเนิดว่า อิช ม า เ อ ล
๑ ๖ เวลานั้น อับรามอายุ ๘ ๖ ปี

/๑ ๖ :๑ ๑ * แปลว่า พระเจ้าทรงได้ยิน
๑ ๖ :๑ ๒ * หรืออาศัยอยู่ทางตะวันออก/ข อ ง
๑ ๖ :๑ ๓ * หรือ ได้เห็นข้างหลังของ
๑ ๖ :๑ ๔ * เบเออร์ลาไฮรอย แปลว่า บ่อแห่งพระองค์
ผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทอดพระเนตรเห็นข้าพระองค์/

พันธสัญญาแห่งการเข้าสุหนัต
๑ ๗ เมื่ออับรามอายุ ๙ ๙ ปี พระเจ้าทรงปรากฏแก่ท่านตรัสว่า
"เราคือพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์*
จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเป็นคนดีพร้อม

๒ เราจะยืนยันพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า
และจะทวีจำนวนพงศ์พันธุ์ของเจ้าอย่างมากมาย"
๓ อับรามจึงซบหน้าลงกับพื้น ๔ และพระเจ้าตรัสกับเขาว่า
"นี่คือพันธสัญญาของเรากับเจ้า
คือเจ้าจะเป็นบิดาของชนหลายชาติ
๕ เขาจะไม่เรียกเจ้าว่าอับราม*อีกต่อ ไป
เจ้าจะมีชื่อว่าอับราฮัม**เพราะเราได้ทำให้เจ้าเป็นบิดาของหลายช
นชาติ ๖ เราจะให้เจ้ามีลูกหลานมาก
เราจะสร้างหลายชนชาติขึ้นจากเจ้า
และกษัตริย์หลายองค์จะสืบเชื้อสายจากเจ้า
๗ เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้
เป็นพันธสัญญาชั่วนิรันดร์ระหว่างเรากับเจ้า
และลูกหลานของเจ้าทุกชั่วอายุที่จะตามมา เป็นพันธสัญญาว่า
เราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า
และเป็นพระเจ้าแห่งลูกหลานของเจ้าที่เกิดมาภายหลัง
๘ ดินแดนคานาอันทั้งหมดซึ่งขณะนี้ที่เจ้าอาศัยอยู่อย่างคนต่างด้า
ว เราจะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์นิรันดร์ของเจ้ากับลูกหลานสืบไป
และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย"
๙ แล้วพระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า
"ส่วนเจ้าจะต้องรักษาพันธสัญญาของเรา
คือทั้งตัวเจ้าและลูกหลานตลอดทุกชั่วอายุสืบไป
๑๐ นี่คือพันธสัญญาของเรากับเจ้าและลูกหลานที่จะมาภายหลังเจ้
าเป็นพันธสัญญาที่เจ้าต้องรักษา
คือชายทุกคนในพวกเจ้าจะต้องเข้าสุหนัต
๑๑ เจ้าต้องเข้าพิธีสุหนัต
นี่จะเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า
๑๒ ทุกชั่วอายุสืบไป
ชายทุกคนในพวกเจ้าซึ่งอายุแปดวันจะต้องเข้าสุหนัต

รวมทั้งคนที่เกิดในครัวเรือนของเจ้า หรือซื้อมาจากคนต่างชาติ
ซึ่งมิใช่วงศ์วานของเจ้า ๑ ๓ ไม่ว่าจะเป็นคนที่เกิดในครัวเรือน
หรือซื้อตัวมา ต้องเข้าสุหนัต
พันธสัญญาของเราที่กายเจ้าจะเป็นพันธสัญญานิรันดร์
๑ ๔ ชายใดที่ไม่เข้าสุหนัตฝ่ายกาย
จะถูกตัดขาดจากชนชาติของตน
เขาได้ล่วงละเมิดพันธสัญญา ข อ ง เ ร า "
๑ ๕ พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมด้วยว่า "ส่วนซาราห์ยภรรยาของเจ้า
เจ้าจะไม่เรียกนางว่าซาราห์ยอีกต่อไป
นางจะชื่อว่าซาราห์๑ ๖ เราจะอวยพรนางและจะให้นางกำเนิดบุต
รชายคนหนึ่งกับเจ้าอย่างแน่นอน
เราจะอวยพรให้นางเป็นมารดาของชาติต่างๆ
กษัตริย์ของชนหลายเผ่าพันธุ์จะมาจา ก น า ง "
๑ ๗ อับราฮัมซบหน้าลงกับพื้น เขาหัวเราะและพูดกับตนเองว่า
"ชายอายุร้อยปีจะมีบุตรได้หรือ?
และซาราห์จะให้กำเนิดบุตรเมื่ออายุเก้าสิบหรือ?"
๑ ๘ และอับราฮัมทูลพระเจ้าว่า
"ขอเพียงแต่พระองค์อวยพระพรชีวิตของอิชมาเอล!"
๑ ๙ แล้วพระเจ้าตรัสว่า "ตกลง
แต่ซาราห์จะคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้เจ้า และเจ้าจะเรียกเขาว่า
อิสอัค* เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเรากับเขา
เป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่ลูกหลานของเขาที่จะมาภายหลัง
๒ ๐ ส่วนอิชมาเอล เราได้ฟังเจ้า เราจะอวยพรเขาอย่างแน่นอน
เราจะทำให้เขามีลูกหลานมากมาย และจะให้เขาทวีจำนวนขึ้น
เขาจะเป็นบิดาของเจ้านายสิบสองคน
และเราจะทำให้เขาเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ชาติหนึ่ง
๒ ๑ แต่พันธสัญญาของเรานั้น เราจะทำกับอิสอัค

ซึ่งซาราห์จะคลอดให้เจ้าปีหน้าในช่วงเวลานี้"
๒ ๒ เมื่อตรัสกับอับราฮัมจบแล้ว พระเจ้าก็เสด็จขึ้นไปจากเขา
๒ ๓ วันเดียวกันนั้นเอง
อับราฮัมจึงนำอิชมาเอลและชายทุกคนทั้งที่เกิดในครัวเรือนหรือซื้อ
มาด้วยเงินของเขา มาเข้าสุหนัต ตามที่พระเจ้าตรัสสั่งไว้
๒ ๔ เวลานั้นอับราฮัมอายุ ๙ ๙ ปีเมื่อเข้าสุหนัต
๒ ๕ และอิชมาเอลบุตรชายของเขาอายุ ๑ ๓ ปี
๒ ๖ อับราฮัมกับอิชมาเอลบุตรชายของเขาเข้าสุหนัตในวันเดียวกั
น ๒ ๗ และผู้ชายทุกคนในครัวเรือนของอับราฮัม
ทั้งคนที่เกิดมาในครัวเรือนหรือซื้อมาจากคนต่างชาติได้เข้าสุหนัต
ด้วยกันกับเขา

/๑ ๗:๑ * ภาษาฮีบรูว่า เอลชัดดาย
๑ ๗:๕ *ฮับราม แปลว่า บิดาผู้ได้รับการยกย่อง **อับราฮัม
แปลว่า บิดาของคนทั้งหลาย
๑ ๗:๑ ๙ * อิสอัค แปลว่า เขาหัวเราะ

ผู้มาเยือนทั้งสาม
๑ ๘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่อับราฮัมใกล้หมู่ต้นไม้ใหญ่
ของมัมเร ขณะที่เขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ ในตอนกลางวันซึ่งร้อนจัด
๒ อับราฮัมเงยหน้าขึ้นและมองเห็นชายสามคนยืนอยู่ใกล้ๆ
จึงลุกขึ้นรีบออกไปต้อนรับก้มคำนับจนถึงพื้น
๓ เขาเชื้อเชิญว่า "ท่านเจ้าข้า*
หากข้าพเจ้าเป็นที่ชอบในสายตาของท่าน
โปรดอย่าผ่านผู้รับใช้ของท่านไป
๔ ให้ข้าพเจ้าเอาน้ำมาสักหน่อยหนึ่ง ท่านจะได้ล้างเท้า
และพักใต้ร่มไม้นี้ ๕ ให้ข้าพเจ้าหาอะไรมาให้ท่านรับประทาน
เพื่อให้ท่านสดชื่นขึ้น แล้วค่อยเดินทางต่อไป

ด้วยท่านได้มาหาผู้รับใช้ของท่านแล้ว" พวกเขาตอบว่า "ดีแล้ว
จงไปทำอย่างที่ท่านพูดเถิด"
๖ อับราฮัมจึงรีบกลับเข้าไปในเต็นท์บอกซาราห์ว่า "เร็วเข้า
เอาแป้งละเอียด ๒ ๒ ลิตร* มานวดและทำขนมปัง"
๗ แล้วเขาวิ่งไปที่ฝูงสัตว์เลี้ยง คัดเลือกลูกวัวอ้วนพีมาตัวหนึ่ง
บอกคนใช้ให้รีบจัดแจงปรุงเป็นอาหาร ๘ แล้วเขาก็ยกนมเนย
เนื้อวัวที่ปรุงแล้วมาตั้งต่อหน้าพวกเขา
ขณะที่พวกเขารับประทานอาหาร อับราฮัมยืนอยู่ข้างๆ
ใต้ต้นไม้นั้น
๙ พวกเขาถามว่า "ซาราห์ภรรยาของเจ้าอยู่ที่ไหน?"
เขาตอบว่า "นางอยู่ในเต็นท์"
๑ ๐ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+*จึงตรัสว่า "ปีหน้า เวลาเดียวกันนี้
เราจะกลับมาหาเจ้าอีก
ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง"
ส่วนซาราห์กำลังฟังอยู่ที่ประตูเต็นท์ข้างหลังเขา
๑ ๑ ทั้งอับราฮัมกับซาราห์มีอายุมากแล้ว
และซาราห์ก็พ้นวัยที่จะมีบุตรแล้ว
๑ ๒ ดังนั้นซาราห์จึงหัวเราะกับตนเองขณะคิดอยู่ในใจว่า
"ฉันและสามีแก่แล้ว ฉันจะยังมีความยินดีนี้อีกหรือ ?"
๑ ๓ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับอับราฮัมว่า "ทำไม
ซาราห์หัวเราะ และพูดว่า ัคนแก่อย่างฉันยังจะมีลูกได้จริงๆ หรือ?
๑ ๔ มีอะไรยากเกินไปสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+ หรือ?
เราจะกลับมาหาเจ้า ตามเวลาที่กำหนดในปีหน้า
และซาราห์จะให้กำเนิดบุตรชาย"
๑ ๕ ซาราห์กลัว จึงโกหกว่า "ข้าพระองค์ไม่ได้หัวเราะ"
แต่พระองค์ตรัสว่า "เจ้าหัวเราะจริงๆ"

อับราฮัมวิงวอนเพื่อเมืองโสโดม

๑ ๖ แล้วคนเหล่านั้นก็ลุกขึ้นจากไป
พวกเขามองลงไปทางเมืองโสโดม และอับราฮัมเดินตามไปส่ง
๑ ๗ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"เราจะปิดบังสิ่งที่เราจะกระทำมิให้อับราฮัมรู้หรือ?
๑ ๘ ในเมื่ออับราฮัมจะเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่และทรงอำนาจอย่างแ
น่นอน และมวลประชาชาติในโลกจะได้รับพระพรผ่านทางเขา
๑ ๙ เพราะว่าเราได้เลือกเขา
เพื่อเขาจะสั่งสอนลูกหลานและครัวเรือนของเขาที่จะมีมาภายหลัง
ให้รักษาวิถีทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ด้วยการทำสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม เพื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จะทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัมเป็นจริง"
๒ ๐ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"เสียงฟ้องร้องกล่าวโทษโสโดมกับโกโมราห์ดังยิ่งนัก
และความบาปของเขาก็ร้ายแรงนัก
๒ ๑ เราจะลงไปเพื่อดูว่าสิ่งที่เขาทำนั้นเลวร้ายอย่างคำร้องทุกข์ที่ขึ้
นมาถึงเราหรือไม่ ถ้าไม่จริง เราก็จะได้รู้"
๒ ๒ คนเหล่านั้นจึงหันหน้าเดินไปยังเมืองโสโดม
แต่อับราฮัมยังยืนอยู่ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+*
๒ ๓ แล้วอับราฮัมเข้าไปหาพระองค์ทูลว่า
"พระองค์จะทรงกวาดล้างคนดีไปพร้อมกับคนชั่วหรือ?
๒ ๔ จ ะ เ ป็นอย่างไร? ถ้าหากว่ามีคนชอบธรรม ๕ ๐
คนในเมืองนั้น พระองค์จะทรงกวาดล้างเมืองนั้นไปเสียจริงๆ
และไม่ทรงละเว้น* เพื่อเห็นแก่คนชอบธรรม ๕ ๐ คนในนั้นหรือ?
๒ ๕ ขออย่าให้พระองค์ประหารคนชอบธรรมไปพร้อมกับคนชั่ว
หรือปฏิบัติต่อคนชอบธรรมเช่นเดียวกับคนอธรรมเลย
โปรดอย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย
องค์ตุลาการ*แห่งสากลโลกจะไม่ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องหรือ?"

๒ ๖ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสว่า
"หากเราพบคนชอบธรรมห้าสิบคนที่โสโดม
เราจะละเว้นโทษเมืองนั้น เพราะเห็นแก่พวกเขา"
๒ ๗ อับราฮัมทูลอีกว่า
"ในเมื่อข้าพระองค์ก็กล้าอาจเอื้อมกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า +
ไปแล้ว ทั้งๆ ที่ข้าพระองค์เป็นเพียงผงธุลีและขี้เถ้า
๒ ๘ หากจำนวนคนชอบธรรมขาดไป ๕ คน จาก ๕๐ คนเล่า?
พระองค์จะยังทรงทำลายเมืองนั้นทั้งเมืองเพราะคนห้าคนหรือ?"
พระเจ้าตรัสว่า "หากเราพบสี่สิบห้าคนที่นั่น
เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น"
๒ ๙ อับราฮัมจึงทูลอีกว่า
"หาก พบเ พียงสี่สิบคนเล่าพระเจ้าข้า?"
พระองค์ตรัสว่า "เพื่อเห็นแก่สี่สิบคนนั้น เราจะไม่ทำลาย "
๓ ๐ อับราฮัมจึงทูลว่า "ขออย่าได้ทรงพระพิโรธเลย
ข้าพระองค์ขอกราบทูลอีก หากพบเพียงสามสิบคนที่นั่นเล่า?"
พระเจ้าตรัสตอบว่า "เราจะไม่ทำลาย หากเราพบสามสิบคนที่นั่น"
๓ ๑ อับราฮัมทูลว่า "
ในเมื่อข้าพระองค์ก็กล้าอาจเอื้อมกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ไปแล้ว หากว่าพบเพียงยี่สิบคนเท่านั้นเล่า"
พระองค์ตรัสว่า "เพื่อเห็นแก่ยี่สิบคน เราจะไม่ทำลาย"
๓ ๒ แล้วอับราฮัมทูลว่า "ขอพระเจ้าอย่าทรงพระพิโรธเลย
ข้าพระองค์ขอกราบทูลอีกเพียงครั้งเดียว
หากว่าพบแต่เพียงสิบคนเท่านั้นเล่า"
พระเจ้าตรัสว่า "เพื่อเห็นแก่สิบคน เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น"
๓ ๓ เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับอับราฮัมจบแล้วก็เสด็จจากไป
ส่วนอับราฮัมกลับสู่เต็นท์ของตน

/๑ ๘ :๓ * ท่านเจ้าข้า หรือ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
๑ ๘ :๖ * ภาษาฮีบรูว่า ๓ ซีห์
๑ ๘ :๑ ๐ * ภาษาฮีบรูว่า แล้วเขา (หรือ แล้วพระองค์)
๑ ๘ :๑ ๒ * หรือ เจ้านาย
๑ ๘ :๒ ๒ * บางต้นฉบับว่า
แต่องค์พระผู้เป็นเจ่ายังคงยืนอยู่ตรงหน้าอับราฮัม
๑ ๘ :๒ ๔ * หรือ อภัย เช่นเดียวกับข้อ ๒ ๖
๑ ๘ :๒ ๕ * หรือผู้ปกครอง

เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ถูกทำลาย
๑ ๙ เย็นวันนั้นทูตสวรรค์ทั้งสองมาถึงเมืองโสโดม
และโลทนั่งอยู่ที่ประตูเมือง เมื่อโลทเห็นทูตนั้นจึงลุกขึ้นไปต้อนรับ
ก้มคำนับจนหน้าจดพื้น ๒ เขากล่าวเชื้อเชิญว่า "ท่านเจ้าข้า
เชิญแวะบ้านของผู้รับใช้ ท่านจะได้ล้างเท้าและพักสักคืนหนึ่ง
แล้วพรุ่งนี้เช้าจึงค่อยเดินทางต่อไป"
ทูตนั้นตอบว่า "อย่าเลย เราจะค้างที่ลานเมือง"
๓ แต่โลทรบเร้าหนักเข้า จนในที่สุดทูตทั้งสองจึงไปบ้านพร้อมท่าน
ท่านได้จัดเตรียมอาหารอย่างดีกับขนมปังไม้มีเชื้อ
ทูตทั้งสองก็รับประทาน ๔ ก่อนที่พวกเขาจะเข้านอน
ชายทุกคนจากทุกมุมเมืองโสโดมทั้งหนุ่มและแก่ก็พากกันมาล้อมบ้
านหลังนั้น ๕ พวกเขาตะโกนบอกโลทว่า
"ชายที่มาหาเจ้าค่ำวันนี้อยู่ที่ไหน? จงพาเขาออกมาเดี๋ยวนี้
เราจะได้ร่วมเพศกับเขา"
๖ โลทจึงออกไปข้างนอก ปิดประตูแล้วพูดกับคนเหล่านั้นว่า
๗ "อย่าเลยเพื่อนเอ๋ย อย่าทำสิ่งชั่วช้าเช่นนี้เลย ๘ นี่แน่ะ
เรามีลูกสาวสองคน ยังไม่เคยหลับนอนกับผู้ชายเลย
เราจะยกให้ท่านทำอะไรตามใจชอบ

แต่อย่าทำอะไรกับชายสองคนนี้เลย
เพราะเขาพักอยู่ใต้ชายคาของเรา"
๙ พวกนั้นเอ็ดตะโรว่า "ถอยไปให้พ้น เจ้าหมอนี่เป็นคนต่างด้าว
มาขออาศัยแล้วยังจะมาตั้งตัวเป็นตุลาการ!
เราจะจัดการแกให้ยิ่งกว่าสองคนนี้เสียอีก"
แล้วพวกเขาก็กดดันโลทมากขึ้น และรุกเข้ามา จะพังประตู
๑๐ แต่คนข้างในเอื้อมมือมาดึงโลทกลับเข้าไปในบ้านแล้วปิดประตู
๑๑ จากนั้นพวกเขาทำให้พวกผู้ชายที่ออกันอยู่ประตูทั้งหนุ่มและแก่ตาบอดจึงหาประตูไม่พบ
๑๒ ชายทั้งสองกล่าวกับโลทว่า
"ท่านมีญาติพี่น้องอื่นอีกบ้างหรือเปล่าในเมืองนี้
จ ง พ า พ ว กเขาออกไปจากที่นี่
ไม่ว่าบุตรเขยบุตรชายบุตรสาวหรือคนอื่นๆ
๑๓ เพราะเราจะทำลายเมืองนี้ลง
เสียงร้องทุกข์ต่อพระเจ้าฟ้องร้องชาวเมืองนี้ใหญ่หลวงนัก
จนพระองค์ส่งเรามาทำลายเมืองนี้เสีย"
๑๔ โลทจึงไปบอกบุตรเขยซึ่งหมั้นหมาย*กับบุตรสาวของเขาว่า
"เร็วเข้า รีบออกจากที่นี่เถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+
กำลังจะทำลายเมืองนี้!" แต่บุตรเขยคิดว่าเขาพูดเล่น
๑๕ ครั้นรุ่งเช้า ทูตนั้นจึงเร่งรัดโลทว่า "เร็วเข้า
จงพาภรรยาและบุตรสาวทั้งสองของเจ้าออกไปเสียจากที่นี่
มิฉะนั้นเจ้าจะถูกกวาดล้างไปด้วยเมื่อเมืองนี้ถูกทำลาย"
๑๖ เมื่อโลทยังรีรออยู่ ทูตนั้นจึงฉวยมือของท่าน
ทั้งภรรยาและบุตรสาวทั้งสอง พาออกมานอกเมืองโดยปลอดภัย
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ท ร ง เ ม ต ต า พ ว ก เ ข า
๑๗ เมื่อออกมาแล้ว ทูตองค์หนึ่งจึงพูดว่า "จงหนีเอาชีวิตรอดเถิด!

อย่าเหลียวกลับ อย่าหยุดอยู่ในที่ราบนี้ จงหนีไปที่ภูเขา
มิฉะนั้นเจ้าจะถูกกวาดล้างไปด้วย"
๑ ๘ แต่โลทวิงวอนว่า "อย่าเลย นาย*เจ้าข้า ได้โปรดเถิด!
๑ ๙ ผู้รับใช้ของท่าน* ได้เป็นที่ชอบในสายตาของท่าน*
และท่าน*ได้สำแดงความเมตตาอย่างใหญ่หลวงต่อข้าพเจ้าโดยไว้
ชีวิตข้าพเจ้า
แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถหนีไปถึงภูเขาก่อนที่หายนะนี้จะมาถึงข้าพเจ้
า และข้าพเจ้าจะต้องตาย ๒ ๐ ดูเถิด มีเมืองเล็กๆ
แห่งหนึ่งใกล้พอที่จะวิ่งไปที่นั่นได้ทัน ให้ข้าพเจ้าหนีไปที่นั่น
มันเป็นเมืองเล็กมากมิใช่หรือ? แล้วข้าพเจ้าจะได้รอดชีวิต"
๒ ๑ ทูตนั้นตอบว่า "ก็ได้ เราจะทำตามที่เจ้าร้องขอ
เราจะไม่ทำลายเมืองเล็กๆ นั้นด้วย ๒ ๒ แต่จงรีบไป
เ พ ร า ะ เ ราทำอะไรไม่ได้จนกว่าเจ้าจะไปถึงที่นั่น"
(นั่นคือเหตุที่เมืองนั้นได้ชื่อว่า โศอาร์*) ๒ ๓
เมื่อโลทมาถึงโศอาร์นั้น ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นแล้ว
๒ ๔ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้ไฟกำมะถันตกลงมาใส่เมืองโส
โดมและโกโมราห์ ไฟนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ ๒ ๕ ด้วยวิธีนี้เอง
พระองค์ทรงทำลายเมืองเหล่านั้นและที่ราบลุ่มทั้งหมด
รวมทั้งทุกชีวิตที่อาศัยอยู่ในเมืองเหล่านั้น และพืชพันธุ์ทั้งสิ้นด้วย
๒ ๖ แต่ภรรยาของโลทเหลียวกลับไปดู นางจึงกลายเป็นเสาเกลือ
๒ ๗ ในวันรุ่งขึ้น เวลาเช้าตรู่
อับราฮัมลุกขึ้นและกลับไปยังสถานที่ซึ่งเขาเคยยืนอยู่เฉพาะพระพัก
ตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า + ๒ ๘ เขามองลงไปยังเมืองโสโดม
และโกโมราห์ และกวาดสายตาไปทั่วดินแดนแห่งที่ราบนั้น
เขามองเห็นควันหนาทึบพลุ่งขึ้นจากดินแดนนั้นเหมือนควันที่ออกจ
า ก เ ต า ห ล อ ม

๒ ๙ ดังนั้น เมื่อพระเจ้าทรงทำลายเมืองต่างๆ ในที่ราบนั้น
พระองค์ทรงระลึกถึงอับราฮัมและทรงนำโลทออกมาจากภัยพิบัติซึ่ง
ทำลายล้างเมืองต่างๆ ที่โลทได้อาศัยอยู่

โลทกับบุตรสาวทั้งสอง
๓ ๐ โลทกับบุตรสาวทั้งสองของเขาออกจากโศอาร์
ไปตั้งถิ่นฐานที่ภูเขาเพราะไม่กล้าอยู่ที่โศอาร์
พวกเขาไปอาศัยอยู่ในถ้ำ
๓ ๑ วันหนึ่งบุตรสาวคนโตพูดกับน้องสาวว่า "พ่อของเราก็แก่แล้ว
ไม่มีผู้ ชายคนไหนในแถบนี้ที่จะมาแต่งงานกับเราอย่างที่ใครๆ
ทั่วโลกเขาทำกัน ๓ ๒ ให้เรามอมเหล้าพ่อ แล้วหลับนอนกับท่าน
เพื่อเราจะสามารถรักษาเชื้อสายของครอบครัวเราไว้ทางพ่อของเร
า "
๓ ๓ คืนวันนั้นหญิงทั้งสองจึงมอมเหล้าบิดา
แล้วบุตรสาวคนโตก็เข้าไปหลับนอนกับบิดา
โลทไม่รู้สึกตัวว่าลูกเข้ามานอนด้วยหรือลุกออกไปเมื่อใด
๓ ๔ วันรุ่งขึ้น บุตรสาวคนโตพูดกับน้องสาวว่า
"เมื่อคืนพี่นอนกับพ่อแล้ว คืนนี้เราจะมอมเหล้าท่านอีก
และน้องจงเข้าไปนอนกับพ่อ
เพื่อเราจะสามารถรักษาเชื้อสายของครอบครัวเราไว้ทางพ่อของเร
า " ๓ ๕ คืนนั้น ทั้งสองก็ทำให้บิดาเมามายอีก
แล้วบุตรสาวคนเล็กก็เข้าไปนอนกับบิดา
โลทไม่รู้สึกตัวเลยว่าลูกเข้ามานอนด้วย หรือลุกออกไปเมื่อใด
๓ ๖ ดังนั้น บุตรสาวทั้งสองของโลทจึงตั้งครรภ์กับบิดา
๓ ๗ บุตรสาวคนโตมีบุตรชาย และนางตั้งชื่อเขาว่า โมอับ*
เขาเป็นบรรพบุรุษของชาวโมอับปัจจุบัน
๓ ๘ บุตรสาวคนเล็กก็มีบุตรชายคนหนึ่งด้วย นางตั้งชื่อเขาว่า
เบนอัมมี* เขาเป็นบรรพบุรุษของชาวอัมโมนปัจจุบัน

/๑ ๙ :๑ ๔ *หรือได้แต่งงาน
๑ ๙ :๑ ๘ *คำว่า นาย อาจจะหมายถึงคนเดียว หรือหลายคนก็ได้
๑ ๙ :๑ ๙ *ในภาษาฮีบรู คำว่า "ท่าน" หมายถึง คนๆ เดียว
๑ ๙ :๒ ๒ *โศอาร์ แปลว่า เล็ก
๑ ๙ :๓ ๖ *ในภาษาฮีบรู คำว่า โมอับ มีเสียงคล้ายกับคำที่แปลว่า
จากบิดา
๑ ๙ :๓ ๘ *เบนอัมมี แปลว่า บุตรแห่งประชากรของเรา/

อับราฮัมและอาบีเมเลค
๒ ๐ อับราฮัมเดินทางจากที่นั่น เข้าไปในเขตเนเกบ
และตั้งถิ่นฐานอยู่ระหว่างคาเดชกับเมืองชูร์ เขา
พักที่เกราร์ชั่วระยะหนึ่ง ๒ ณ ที่นั้น
ฮับราอัมบอกใครต่อใครเกี่ยวกับซาราห์ ภรรยาของเขาว่า
"นางคือน้องสาวของข้าพเจ้า"
อาบีเมเลคกษัตริย์แห่งเกราร์จึงส่งคนมารับนางไป
๓ แต่ในคืนหนึ่ง พระเจ้าเสด็จมาหาอาบีเมเลคในความฝัน
ตรัสกับเขาว่า "เจ้าจะต้องตายแน่
เพราะหญิงคนนั้นซึ่งเจ้าพามามีสามีแล้ว"
๔ แต่อาบีเมเลคยังมิได้เข้าใกล้นางเลย ท่านจึงกราบทูลว่า
"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์จะทรงทำลายชนชาติที่ไม่ผิดหรือ?
๕ เขาไม่ได้บอกข้าพระองค์หรอกหรือว่า
ันางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า
และนางเองก็ไม่ได้พูดด้วยหรอกหรือว่าเขาเป็นพี่ชายของข้าพเจ้า
ข้าพระองค์ทำไปด้วยใจซื่อมือสะอาด
๖ พระเจ้าตรัสกับท่านในความฝันว่า "ถูกแล้ว เรารู้ว่า
เจ้าทำไปด้วยใจซื่อ เหตุนี้แหละ

เราจึงปกป้องเจ้าไว้มิให้กระทำบาปต่อเรา
นี่เป็นเหตุที่เราไม่ปล่อยให้เจ้าแตะต้องตัวนาง
๗ บัดนี้จงส่งภรรยาของชายผู้นั้นกลับไป
เพราะเขาเป็นผู้เผยพระวจนะ แล้วเขาจะอธิษฐานเผื่อเจ้า
แล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่ แต่ ถ้าเจ้าไม่ยอมคืนนางกลับไป
เจ้าก็แน่ใจได้เลยว่า
เจ้ากับทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของเจ้าจะต้องตายแน่"
๘ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น อาบีเมเลคเรียกประชุมข้าราชสำนักทั้งหมด
แจ้งให้เขาทั้งหลายทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ค นทั้งปวงก็กลัวยิ่งนัก ๙ อาบีเมเลคจึงเรียกอับราฮัมมาถามว่า
"นี่ท่านทำอะไรกับเรา? เราทำอะไรผิดต่อท่านหรือ?
ท่านจึงนำความผิดใหญ่หลวงมาตกกับเราและอาณาจักรของเรา
ท่านไม่น่าทำกับเราเช่นนี้เลย"
๑ ๐ อาบีเมเลคถามอับราฮัมว่า "เหตุใดท่าน จึงทำเช่นนี้?"
๑ ๑ อับราฮัมตอบว่า "ข้าพเจ้าบอกตัวเองว่า
ผู้คนที่นี่ไม่ยำเกรงพระเจ้าแน่ๆ พวกเขาจะฆ่าเรา
เพราะอยากได้ภรรยาของเรา ๑ ๒ นอกจากนี้
นางก็เป็นน้องสาวของข้าพเจ้าจริงๆ
นางเป็นน้องต่างมารดาของข้าพเจ้า
และนางได้กลายมาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า
๑ ๓ เมื่อพระเจ้าให้ข้าพเจ้ารอนแรมออกจากครัวเรือนของบิดา
ข้าพเจ้าบอกนางว่า "ถ้าเจ้ารักเรา ไม่ว่าไปที่ไหนขอให้เจ้าบอกว่า
"เขาเป็นพี่ชายของฉัน" "
๑ ๔ อาบีเมเลคจึงยกฝูงแกะ ฝูงวัว
และข้าทาสชายหญิงให้แก่อับราฮัม และคืนนางซาราห์แก่เขา
๑ ๕ อาบีเมเลคกล่าวว่า "ดินแดนของเราอยู่ตรงหน้าท่าน
จงเลือกอยู่ที่ไหนก็ได้ตามใจช อ บ "

๑ ๖ แล้วเขากล่าวกับซาราห์ว่า "เราขอมอบเงิน ๑ ๑ .๕
กิโลกรัม*แก่พี่ชายของเจ้า
เป็นค่าทำขวัญต่อหน้าทุกคนที่อยู่กับเจ้า เจ้าไม่มีมลทินใดๆ เลย"
๑ ๗ จากนั้นอับราฮัมก็อธิษฐานต่อพระเจ้า
และพระเจ้าก็ทรงรักษาอาบีเมเลค ชายา และทาสหญิงของเขา
ให้เขาทั้งหลายสามารถมีบุตรได้อีกครั้งหนึ่ง
๑ ๘ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปิดครรภ์ทุกครรภ์ในครัวเรือนข
องอาบีเมเลคด้วยเหตุจากนางซาราห์ภรรยาของอับราฮัม

/๒ ๐ :๑ ๖ *ภาษาฮีบรูว่า ๑ ,๐ ๐ ๐ เ ช เ ข ล /

กำเนิดของอิสอัค
๒ ๑ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเมตตาซาราห์ตามที่ตรัสไว้
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำแก่ซาราห์ดังที่ทรงสัญญาไว้
๒ ซาราห์ตั้งครรภ์
และให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราฮัมเมื่อเขาชราแล้ว
ตรงตามเวลาที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับเขา
๓ อับราฮัมตั้งชื่อบุตรที่ซาราห์คลอดให้เขาว่า อิสอัค* ๔ เมื่ออิสอัค
บุตรของเขาอายุครบ ๘ วัน
อับราฮัมให้เขาเข้าสุหนัตดังที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้
๕ เมื่ออิสอัคบุตรของเขาเกิดมา อับราฮัมอายุได้ ๑ ๐ ๐ ปี
๖ ซาราห์กล่าวว่า "พระเจ้าทรงทำให้ฉันหัวเราะ
ทุกคนที่ได้ยินเรื่องนี้จะพลอยหัวเราะไปกับฉันด้วย"
๗ และนางกล่าวเสริมว่า
"ใครเล่าจะบอกกับอับราฮัมว่าซาราห์จะให้นมบุตร
แต่ฉันก็ได้ให้กำเนิดบุตรชายแก่ท่านเมื่อท่านชราแล้ว"

นางฮาการ์กับอิชมาเอลถูกขับออกจากบ้าน

๘ ในวันที่อิสอัคหย่านม อับราฮัมจัดงานเลี้ยงใหญ่
๙ แต่ซาราห์เห็นบุตรของนางฮาการ์ชาวอียิปต์ที่เกิดแก่อับราฮัมกำ
ลังแสดงอาการเย้ยหยัน ๑๐ นางจึงพูดกับอับราฮัมว่า
"ไล่ทาสหญิงคนนั้นกับลูกของนางไปเสีย
เพื่อว่าลูกของนางจะไม่มีวันได้ส่วนในมรดกร่วมกับอิสอัคบุตรชาย
ของฉัน"
๑๑ เรื่องนี้ทำให้อับราฮัมทุกข์ใจมาก
เพราะเกี่ยวข้องกับบุตรของเขา ๑๒ แต่พระเจ้าตรัสกับท่านว่า
"อย่าทุกข์ใจเรื่องเด็กคนนั้นกับสาวใช้ของเจ้าเลย
จงทำตามที่ซาราห์บอก เพราะวงศ์วาน*ของเจ้าจะนับทางอิสอัค
๑๓ แ ล ะ เราจะให้ชนชาติหนึ่งสืบเชื้อสายจากบุตรของสาวใช้นี้
ด้วย เพราะเขาก็เป็นวงศ์วานของเจ้าเหมือนกัน"
๑๔ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น
อับราฮัมก็เอาอาหารและน้ำหนึ่งถุงหนังใส่บ่าของฮาการ์
แล้วส่งนางออกไปพร้อมกับลูก
นางก็ระเหเร่ร่อนเข้าไปในถิ่นกันดารเบเออร์เชบา
๑๕ เมื่อน้ำในถุงหนังหมดแล้ว นางจึงปล่อยเด็กไว้ใต้พุ่มไม้
๑๖ แล้วเดินหนีไปนั่งอยู่ไม่ไกล
ห่างออกไปประมาณระยะยิงธนูตก เพราะนางคิดว่า
"ฉันไม่อาจทนดูลูกตายไป" และขณะนั่งอยู่ที่นั่น
น า ง *ก็เริ่มสะอื้นไห้
๑๗ พระเจ้าทรงสดับเสียงร้องของเด็กนั้น
ทูตของพระเจ้าเรียกฮาการ์จากฟ้า และพูดกับนางว่า "ฮาการ์เอ๋ย
มีเรื่องอะไรหรือ? อย่ากลัวเลย
พระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องของเด็กที่นอนอยู่ตรงนั้นแล้ว
๑๘ ไปเถิด ไปประคองเขาขึ้นลูกและจูงมือเขาไป
เพราะเราจะทำให้เขาเป็นชนชาติใหญ่ชาติหนึ่ง"

๑ ๙ แล้วพระเจ้าทรงเบิกตานาง นางก็เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่ง
จึงไปเติมน้ำเต็มถุงหนังให้เด็กนั้นดื่ม
๒ ๐ พระเจ้าทรงสถิตกับเด็กนั้น ขณะที่เขาเติบโตขึ้น
เขาอาศัยในถิ่นกันดารและกลายเป็นนักยิงธนู
๒ ๑ ขณะอาศัยในถิ่นกันดารแห่งปาราน
มารดาได้หาหญิงสาวจากอียิปต์มาเป็นภรรยาของเขา

สนธิสัญญาที่เบเออร์เชบา
๒ ๒ ครั้งนั้น อาบีเมเลคกับฟีโคล์แม่ทัพกล่าวกับอับราฮัมว่า
"พระเจ้าทรงสถิตกับท่านในทุกสิ่งที่ท่านทำ ๒ ๓ บัดนี้
ขอให้ท่านปฏิญาณต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเถิดว่า
จะไม่หักหลังเรา ลูกหลาน หรือเชื้อสายของเรา
จงทำดีต่อเราและแผ่นดินซึ่งท่านมาอาศัยเป็นคนต่างด้าวอยู่นี้
เหมือนที่เราได้ทำดีต่อท่าน"
๒ ๔ อับราฮัมกล่าวว่า "ข้าพเจ้าขอปฏิญาณ"
๒ ๕ แล้วอับราฮัมจึงร้องทุกข์ต่ออาบีเมเลคเรื่องบ่อน้ำแห่งหนึ่งที่บริ
วารของอาบีเมเลคยึดไป ๒ ๖ แต่อาบีเมเลคตอบว่า
"เราไม่รู้ว่าใครทำเช่นนั้น ท่านไม่ได้บอกเรา
และเราเพิ่งได้ยินเรื่องนี้วันนี้เอง"
๒ ๗ อับราฮัมจึงยกแกะและวัวให้อาบีเมเลค
แ ล ะ ช ายทั้งสองก็ทำสนธิสัญญากัน
๒ ๘ อับราฮัมคัดลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวออกจากฝูง
๒ ๙ และอาบีเมเลคก็ถามอับราฮัมว่า
"ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวที่ท่านคัดออกมานี้มีความหมายอะไร"
๓ ๐ เขาตอบว่า "ขอจงรับลูกแกะเจ็ดตัวนี้จากมือข้าพเจ้า
เพื่อเป็นหลักฐานว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ขุดบ่อน้ำนี้"
๓ ๑ ที่แห่งนั้นจึงได้ชื่อว่า
เบเออร์เชบา*เพราะทั้งสองได้กระทำสัตยาบันร่วมกัน ณ ที่นั้น

๓ ๒ หลังจากทำสนธิสัญญาที่เบเออร์เชบาแล้ว
อาบีเมเลคกับฟีโคล์แม่ทัพก็กลับสู่ดินแดนฟีลิสเตีย
๓ ๓ อับราฮัมได้ปลูกต้นทามาริสก์ต้นหนึ่งในเบเออร์เชบา
และออกพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าองค์นิรันดร์
๓ ๔ และอับราฮัมก็อาศัยอยู่ในดินแดนของชาวฟีลิสเตียเป็นเวลาน
า น

/๒ ๑ :๓ *อิสอัค แปลว่า เขาหัวเราะ
๒ ๑ :๑ ๒ *หรือ พงศ์พันธุ์
๒ ๑ :๑ ๖ *ต้นฉบับภาษาฮีบรูและเซบทัวจินท์ว่า เด็กคนนั้น
๒ ๑ :๓ ๑ *เบเออร์เชบา อาจจะแปลว่า บ่อน้ำแห่งเจ็ด
(อาจหมายถึงลูกแกะตัวเมียทั้งเจ็ดที่อับราฮัมให้อาบีเมเลค) หรือ
บ่อน้ำแห่งสัตยาบัน

พระเจ้าทรงทดสอบอับราฮัม
๒ ๒ ต่อมาพระเจ้าทรงทดสอบอับราฮัม พระองค์ตรัสกับเขาว่า
"อับราฮัมเอ๋ย"
เขาทูลตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่"
๒ แล้วพระเจ้าตรัสว่า "จงพาบุตรชายของเจ้า คืออิสอัค
บุตรชายเพียงคนเดียวของเจ้า ผู้ที่เจ้ารัก ไปยังแคว้นโมรียาห์
จงถวายเขาเป็นเครื่องเผาบูชาบนภูเขาแห่งหนึ่งซึ่งเราจะบอกเจ้า"
๓ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น อับราฮัมลุกขึ้นและผูกอานลาของเขา
เขาพาคนรับใช้ ๒ คน กับอิสอัค บุตรชายไปด้วย
เมื่อเขาได้ตัดฟืนพอสำหรับเครื่องเผาบูชาแล้ว
เขาจึงมุ่งหน้าไปยังที่ซึ่งพระเจ้าตรัสบอกเขาไว้ ๔ ครั้นถึงวันที่สาม
อับราฮัมเงยขึ้นเห็นที่นั่นอยู่ไม่ไกล ๕ เขาพูดกับคนรับใช้ว่า

"จงอยู่กับลาที่นี่ ขณะที่เรากับลูกไปที่โน่น
พวกเราจะนมัสการพระเจ้าแล้วพวกเราจะกลับมาหาเจ้า"
๖ อับราฮัมจึงเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บ่าอิสอัค
ตัวท่านเองถือมีดและไฟ แล้วพ่อลูกก็เดินไปด้วยกัน
๗ ขณะที่ทั้งสองกำลังเดินไปด้วยกันนั้น อิสอัคพูดกับอับราฮัม
บิดาของเขาขึ้นมาว่า "พ่อ?" แล้วอับราฮัมตอบว่า "อะไรหรือลูก?"
อิสอัคกล่าวว่า "ไฟกับฟืนก็มีอยู่ที่นี่แล้ว
แต่ลูกแกะสำหรับเผาบูชาอยู่ที่ไหนเล่า?"
๘ อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย
พระเจ้าจะจัดเตรียมลูกแกะสำหรับเผาบูชาไว้เอง"
แล้วทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน
๙ เมื่อพวกเขามาถึงสถานที่ที่พระเจ้าทรงบอกไว้
อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาขึ้น จัดฟืนไว้บนแท่นนั้น
เขามัดอิสอัคบุตรของเขา แล้ววางบนฟืนเหนือแท่นบูชา
๑๐ จากนั้น เขาเอื้อมมือหยิบมีดพร้อมที่จะฆ่าบุตรชายของตน
๑๑ แต่ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ เรียกอับราฮัมจากฟ้าสวรรค์ว่า
"อับราฮัม! อับราฮัม!"
เขาตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่"
๑๒ "อย่าทำอะไรเด็กคนนั้น" ทูตสวรรค์กล่าว
"อย่าทำอะไรเขาเลย บัดนี้ เรารู้แล้วว่าเจ่ายำเกรงพระเจ้า
เพราะเจ้าไม่ได้หวงแหนบุตรชายของเจ้าจากเรา
แม้เป็นบุตรชายเพียงคนเดียวของเจ้า"
๑๓ อับราฮัมเงยขึ้นเห็นแกะผู้*ตัวหนึ่ง
เขาของมันเกี่ยวติดอยู่กับพุ่มไม้
จึงไปจับแกะนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชาย
๑๔ ดังนั้นอับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะจัดเตรียมไว้* อย่างที่พูดกันทุกวันนี้ว่า
"จะจัดเตรียมไว้บนภูเขาของพระเจ้า"

๑ ๕ แล้วทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้าร้องเรียกอับราฮัมจากฟ้าสวรรค์เ
ป็นครั้งที่สอง ๑ ๖ พูดว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศว่า
เราปฏิญาณโดยตัวของเราว่า โดยเหตุที่เจ้ากระทำเช่นนี้
และมิได้หวงแหนแม้กระทั่งบุตรชายของเจ้า
คือบุตรชายเพียงคนเดียวของเจ้า ๑ ๗ เราจะอวยพรเจ้าแน่นอน
และทำให้ลูกหลานของเจ้ามีจำนวนมากมายดุจดวงดาวในท้องฟ้า
และเม็ดทรายที่ชายทะเล ลูกหลานของเจ้าจะครอบครองเมืองต่างๆ
ของเหล่าศัตรูของเขา
๑ ๘ และประชาชาติทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางวงศ์วาน*ของเจ้า
เ พ ราะเจ้าได้เชื่อฟังเรา"
๑ ๙ แล้วอับราฮัมจึงกลับมาพบกับคนรับใช้
และพากันกลับไปยังเบเออร์เชบา อับราฮัมอาศัยอยู่ที่เบเออร์เชบา

บรรดาบุตรของนาโฮร์
๒ ๐ ต่อมามีผู้แจ้งแก่อับราฮัมว่า "มิลคาห์ ภรรยาของนาโฮร์
น้องชายท่านได้ให้กำเนิดบุตรชายแก่เขาหลายคน คือ ๒ ๑ อูส
บุตรหัวปี บูส น้องชายของเขา เคมูเอล (บิดาของอารัม)
๒ ๒ เคเซด ฮาโซ ปิลดาช ยิดลาฟ และเบธูเอล"
๒ ๓ เบธูเอลเป็นบิดาของนางเรเบคาห์
มิลคาห์ให้กำเนิดบุตรชายทั้ง ๘
คนนี้แก่นาโฮร์น้องชายของอับราฮัม
๒ ๔ นอกจากนี้นาโฮร์ยังมีบุตรชายอีก 4 คน
ซึ่งเกิดจากเรอูมาห์ภรรยาน้อยได้แก่ เทบาห์ กาฮัม ทาหาช
และมาอาคาห์

/๒ ๒ :๑ ๓ * ต้นฉบับโบราณหลายฉบับว่า
แกะผู้ตัวหนึ่งอยู่หลังตัวเขา"
๒ ๒ :๑ ๔ * ภาษาฮีบรูว่า ยาเวห์ยิเร

๒ ๒ :๑ ๘ * หรือพงศ์พันธุ์

ซาราห์สิ้นชีวิต
๒ ๓ ซาราห์มีชีวิตอยู่จนอายุ 127 ปี ๒ นางสิ้นชีวิตที่คีริยาทอารบา
(คือเฮโบรน)
ในดินแดนคานาอันอับราฮัมไว้ทุกข์และคร่ำครวญอาลัยถึงนาง
๓ แล้วอับราฮัมลุกขึ้นจากข้างศพภรรยา กล่าวแก่คนฮิตไทต์*ว่า
๔ "ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวและคนแปลกหน้าในหมู่พวกท่าน
ขอให้ท่านขายที่ดินผืนหนึ่งแก่ข้าพเจ้าไว้ใช้เป็นสุสานเถิด
เพื่อข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้า"
๕ คนเหล่านั้นตอบอับราฮัมว่า ๖ "ท่านเจ้าข้า ขอฟังเราเถิด
ท่านเป็นเจ้านายผู้ทรงอำนาจในหมู่พวกเรา
เชิญฝังผู้ตายของท่านในอุโมงค์ฝังศพที่ดีที่สุดของเรา
ไม่มีผู้ใดปฏิเสธที่ท่านจะฝังผู้ตายของท่านในอุโมงค์ฝังศพของเขา"
๗ อับราฮัมลุกขึ้นน้อมคำนับชาวแผ่นดินฮิตไทต์
๘ เขากล่าวกับคนเหล่านั้นว่า
"ถ้าท่านเต็มใจให้ข้าพเจ้าฝังผู้ตายของข้าพเจ้า
ก็ขอได้โปรดฟังข้าพเจ้าและวิงวอนเอโฟรนบุตรของโศหาร์แทนข้า
พเจ้า
๙ เพื่อเขาจะขายถ้ำมัคเปลาห์ซึ่งอยู่ตรงปลายทุ่งของเขาแก่ข้าพเจ้
า
ขอให้เขาขายข้าพเจ้าเต็มราคาเพื่อเป็นสุสานท่ามกลางพวกท่าน"
๑ ๐ ฝ่ายเอโฟรนคนฮิตไทต์ก็นั่งอยู่ในหมู่ชนของเขา
และเขาตอบอับราฮัมให้คนฮิตไทต์ทุกคนซึ่งมาชุมนุมกันที่ประตูเมื
องนั้นได้ยินด้วย ๑ ๑ เขากล่าวว่า "อย่าเลยนายเจ้าข้า
โปรดฟังข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าให้*ที่ดินผืนนี้แก่ท่าน
และข้าพเจ้าให้*ถ้ำในที่ดินนั้นแก่ท่าน

ข้าพเจ้าให้*ที่แห่งนี้แก่ท่านต่อหน้าประชาชนของข้าพเจ้า
จงฝังผู้ตายของท่านเถิด"
๑ ๒ อับราฮัมจึงน้อมคำนับชาวแผ่นดินนั้นอีกครั้ง
๑ ๓ แล้วตอบเอโฟรนให้คนอื่นๆ ได้ยินด้วยว่า "โปรดฟังข้าพเจ้า
ถ้าท่านเต็มใจ ข้าพเจ้าจะชำระค่าที่ดินผืนนี้ โปรดรับไว้เถิด
เพื่อข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้า
๑ ๔ เ อ โ ฟ ร น ต อบอับราฮัมว่า ๑ ๕ "นายเจ้าข้า
โปรดฟังข้าพเจ้า ที่ดินนั้นราคาเท่ากับเงินประมาณ ๔ .๕ กิโลกรัม
แต่นั่นก็ไม่มีความหมายอะไรระหว่างเรากับท่าน
เชิญฝังผู้ตายของท่านเถิด"
๑ ๖ อับราฮัมตกลงตามข้อเสนอของเอโฟรน
จึงชั่งเงินจ่ายให้ตามราคาที่เขาระบุมาต่อหน้าคนฮิตไทต์ คือเงิน
400 เชเขล ตามน้ำหนักที่พวกพ่อค้าใช้กันในเวลานั้น
๑ ๗ ดังนั้นที่ดินของเอโฟรนในมัคเปลาห์ใกล้มัมเร
คือทั้งท้องทุ่งและถ้ำในที่ดินผืนนั้น
และต้นไม้ทั้งหมดที่อยู่ริมทุ่งได้ถูกโอนกรรมสิทธิ์
๑ ๘ มาเป็นสมบัติของอับราฮัมต่อหน้าคนฮิตไทต์ทั้งหมดที่มาชุมนุ
มกันที่ประตูเมือง ๑ ๙ จากนั้นอับราฮัมจึงฝังศพซาราห์
ภรรยาของเขา ในถ้ำซึ่งอยู่ในทุ่งแห่งมัคเปลาห์ใกล้มัมเร
(ซึ่งก็คือเฮโบรน) ในดินแดนคานาอัน
๒ ๐ ดังนั้นคนฮิตไทต์ได้โอนทุ่งและถ้ำในที่ดินผืนนั้นให้เป็นกรรม
สิทธิ์ของอับราฮัมเพื่อเป็นสุสาน

/๒ ๓ :๓ * หรือบุตรของเฮท เช่นเดียวกับข้อ ๕ , ๗ , ๑ ๐ , ๑ ๖ ,
๑ ๘ แ ล ะ ๒ ๐
๒ ๓ :๑ ๑ *หรือขาย
๒ ๓ :๑ ๕ *หนักประมาณ ๔ .๕ กิโลกรัม

อิสอัคกับเรเบคาห์
๒ ๔ เมื่ออับราฮัมอายุมากแล้ว
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรท่านทุกด้าน
๒ วันหนึ่งอับราฮัมพูด
กับหัวหน้าคนรับใช้*ซึ่งเป็นผู้ดูแลทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขาว่า
"จงเอามือของเจ้าวางใต้ขาของเรา
๓ ขอให้เจ้าสาบานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกว่า
เจ้าจะไม่หาบุตรสาวชาวคานาอันหมู่ชนที่เราอาศัยอยู่นี้มาเป็นภรร
ยาบุตรชายของเรา ๔ แต่จะไปยังบ้านเกิดและหมู่ญาติของเรา
เพื่อหาภรรยาให้อิสอัคบุตรชายของเรา"
๕ คนรับใช้ผู้นั้นจึงถามเขาว่า
"หากหญิงสาวนั้นไม่ยอมจากบ้านตามข้าพเจ้ามายังดินแดนนี้เล่า?
ควรที่ข้าพเจ้าจะพาบุตรชายของท่านกลับไปยังบ้านเมืองที่ท่านจา
กมาหรือ?"
๖ อับราฮัมกล่าวว่า "อย่าพาบุตรชายของเรากลับไปที่นั่นเด็ดขาด
๗ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
ผู้ทรงนำเราออกมาจากครัวเรือนของบิดาและจากบ้านเกิดเมืองนอ
นของเรา ผู้ซึ่งได้ตรัสและสัญญากับเราโดยคำปฏิญาณ ได้ตรัสว่า
'เราจะให้แผ่นดินนี้แก่วงศ์วานของเจ้า'
พระองค์จะทรงให้ทูตของพระองค์ไปข้างหน้าเจ้า
เพื่อว่าเจ้าจะสามารถหาภรรยาให้บุตรชายของเราจากที่นั่น
๘ ถ้าหญิงนั้นไม่เต็มใจจะกลับมากับเจ้า เจ้าก็พ้นจากคำสัญญานี้
ขอเพียงแต่อย่าพาบุตรชายของเรากลับไปที่นั่น"
๙ ดังนั้นคนรับใช้จึงเอามือวางใต้ขาของอับราฮัมผู้เป็นนายและให้
คำสาบานต่อท่านในเรื่องนี้
๑ ๐ แล้วคนรับใช้นั้นจึงนำอูฐของนาย ๑ ๐ ตัว
บรรทุกของมีค่าทุกประเภทจากนายของเขาออกเดินทางไปอารัมน

าหะราอิม* และมุ่งเดินทางไปยังเมืองของนาโฮร์
๑ ๑ เขาให้อูฐหมอบลงพักที่ใกล้บ่อน้ำนอกเมือง
ขณะนั้นใกล้เวลาเย็นแล้ว
ซึ่งเป็นเวลาที่พวกผู้หญิงพากันออกมาตักน้ำ
๑ ๒ แล้วเขาอธิษฐานว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าแห่งอับราฮัมนายของข้าพระองค์
ขอประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ในวันนี้
และขอทรงแสดงความเมตตาต่ออับราฮัมนายของข้าพระองค์
๑ ๓ ดูเถิด ข้าพระองค์ยืนอยู่ที่ข้างบ่อน้ำนี้
และบุตรสาวชาวเมืองกำลังออกมาตักน้ำ ๑ ๔ ขอให้เป็นดังนี้คือ
เมื่อข้าพระองค์พูดกับหญิงสาวคนใดว่า
'กรุณาลดหม้อน้ำของนางลงให้เราดื่มน้ำสักหน่อย'
แ ล ะ นางพูดว่า "เชิญดื่มเถิด
และฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย"
ก็ขอให้นางเป็นผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ให้อิสอัคผู้รับใช้ของพ
ระองค์ ด้วยวิธีนี้เอง
ข้าพระองค์จะได้ทราบว่าพระองค์ได้ทรงแสดงพระเมตตาต่อนายข
องข้าพระองค์แล้ว"
๑ ๕ ขณะที่เขาอธิษฐานยังไม่ทันจบ เรเบคาห์ก็แบกหม้อน้ำออกมา
นางเป็นบุตรสาวของเบธูเอลผู้เป็นบุตรชายของมิลคาห์ภรรยาของ
นาโฮร์น้องชายอับราฮัม ๑ ๖ หญิงนั้นงดงามมาก
เป็นสาวพรหมจารี ไม่เคยหลับนอนกับผู้ชาย เธอลงไปที่บ่อน้ำ
เติมน้ำเต็มหม้อแล้วก็ขึ้นมา
๑ ๗ คนรับใช้นั้นรีบไปหาเธอ และกล่าวว่า
"กรุณาให้น้ำในหม้อของเธอแก่ฉันสักหน่อยเถิด"๑ ๘ นางตอบว่า
"นายเจ้าข้า เชิญดื่มเถิด" แล้วลดหม้อลง ให้เขาดื่มน้ำทันที
๑ ๙ หลังจากให้เขาดื่มนั้นแล้ว นางก็พูดว่า
"ฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านกินจนอิ่มด้วย"

๒ ๐ เธอจึงรีบเทน้ำทั้งหมดจากหม้อลงในราง แล้ววิ่งไปที่บ่ออีก
ตักน้ำให้อูฐทุกตัวกินจนอิ่ม ๒ ๑ ชายนั้นเฝ้าสังเกตดูนางอยู่เงียบๆ
เพื่อจะรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงให้การเดินทางของเขาประสบค
วามสำเร็จแล้วหรือไม่
๒ ๒ ครั้นอูฐทุกตัวกินน้ำอิ่มแล้ว
เขาก็หยิบห่วงจมูกทองคำหนักประมาณ 5.5 กรัม
และกำไรทองคู่หนึ่งหนักประมาณ 115 กรัม ออกมา
๒ ๓ และเขาถามว่า "นางเป็นลูกเต้าเหล่าใคร กรุณาบอกเราเถิดว่า
ที่บ้านบิดาของนางมีที่ว่างให้เราพักค้างคืนได้ไหม?"
๒ ๔ นางตอบเขาว่า
"ฉันเป็นบุตรสาวของเบธูเอลบุตรชายของมิลคาห์กับนาโฮร์"
๒ ๕ และนางกล่าวต่อไปว่า "เรามีฟางกับอาหารสัตว์มากมาย
พร้อมทั้งที่ว่างให้ท่านพักค้างคืนด้วย"
๒ ๖ เขาจึงก้มลงกราบนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+
๒ ๗ และอธิษฐานว่า "สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าแห่งอับราฮัมนายของข้าพระองค์
ผู้มิได้ละเลยที่จะแสดงความเมตตาและความสัตย์ซื่อของพระองค์ต่
อนายของข้าพระองค์ ส่วนข้าพระองค์นั้น
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงนำข้าพระองค์ให้เดินทางมาถึงบ้านญาติ
พี่น้องของนายข้าพระองค์"
๒ ๘ นางจึงวิ่งกลับไปบอกเรื่องนี้แก่คนที่บ้านของมารดา
๒ ๙ ลาบันพี่ชายของเรเบคาห์วิ่งออกมาพบชายนั้นที่บ่อน้ำ
๓ ๐ ทันทีที่เขาเห็นห่วงจมูกและกำไลที่ข้อมือน้องสาว
และได้ฟังเรเบคาห์เล่าสิ่งที่ชายคนนั้นพูดกับนางแล้ว
เขาก็ออกไปหาชายคนนั้นและพบเขายืนอยู่ข้างบ่อน้ำกับฝูงอูฐ
๓ ๑ กล่าวว่า "มาเถิด ท่านผู้ได้รับพระพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทำไมท่านจึงยืนอยู่ข้างนอกตรงนี้? เราได้จัดบ้านไว้
และเตรียมที่สำหรับฝูงอูฐแล้ว"

๓ ๒ ชายนั้นจึงไปที่บ้าน มีคนมาปลดสัมภาระลงจากอูฐ
ให้ฟางและอาหารแก่มัน
และจัดหาน้ำมาให้เขาและคนของเขาล้างเท้า
๓ ๓ แล้วเขาก็ยกอาหารมาตั้งตรงหน้าชายนั้น แต่เขากล่าวว่า
"ข้าพเจ้าจะยังไม่รับประทานจนกว่าจะได้บอกให้ท่านทราบถึงสิ่งที่
ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องพูด" ลาบันกล่าวว่า "ถ้าอย่างนั้น
จงบอกเราเถิด"
๓ ๔ เขาจึงพูดว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนรับใช้ของอับราฮัม
๓ ๕ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรนายของข้าพเจ้าอย่างเหลือล้น
และนายก็เป็นคนมั่งคั่ง พระองค์ประทานฝูงแกะ ฝูงวัว อูฐ ลา
เงินและทอง ตลอดจนคนรับใช้ชายหญิง ๓ ๖ ต่อมา
นางซาราห์ภรรยาของนายคลอดลูกชายคนหนึ่งให้นายเมื่ออายุมา
กแล้ว และยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้ลูกคนนี้
๓ ๗ แล้วนายก็ให้ข้าพเจ้าสาบานและกล่าวว่า
"เจ้าจะต้องไม่หาบุตรสาวชาวคานาอัน
เจ้าของดินแดนที่เราอาศัยอยู่นี้มาเป็นภรรยาของบุตรชายของเรา
๓ ๘ แต่จงไปหาครอบครัวบิดาของเรา
ไปหาคนจากเผ่าของเราเอง แล้วหาภรรยาให้บุตรชายของเรา"
๓ ๙ "แล้วข้าพเจ้าก็ถามนายว่า
'ถ้าหญิงนั้นไม่ยอมกลับมากับข้าพเจ้าเล่า?'
๔ ๐ "นายตอบว่า
'องค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่เราดำเนินอยู่จำเพาะพระพักตร์นั้นจะส่งทูตข
องพระองค์มากับเจ้า
และจะทำให้การเดินทางของเจ้าประสบความสำเร็จ
เพื่อว่าเจ้าจะสามารถหาภรรยาให้บุตรชายของเราจากเผ่าของเรา
และจากครอบครัวบิดาของเรา
๔ ๑ เมื่อเจ้าไปหาเผ่าพันธุ์ของเราแล้ว

เจ้าก็พ้นจากคำสาบานของเรา
ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ยอมยกนางให้เจ้า เจ้าก็จะพ้นจากคำสาบาน'
๔ ๒ "วันนี้เมื่อข้าพเจ้ามาถึงบ่อน้ำก็อธิษฐานว่า
"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ นายของข้าพระองค์
ถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ขอให้การเดินทางครั้งนี้ของข้าพระอ
งค์ประสบความสำเร็จ ๔ ๓ ดูเถิด ข้าพระองค์กำลังยืนอยู่ข้างบ่อน้ำ
ถ้าหญิงสาวคนหนึ่งออกมาตักน้ำ และข้าพระองค์พูดกับนางว่า
"กรุณาให้เราดื่มน้ำจากหม้อของเจ้าสักหน่อยเถิด"
๔ ๔ และถ้านางตอบว่า "เชิญดื่มเถิด
และฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย"
ก็ขอให้นางเป็นผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกสรรไว้ให้บุตรชายข
อ ง น า ย ๔ ๕ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะจบคำอธิษฐานภายในใจ
เรเบคาห์เดินออกมาพร้อมกับหม้อน้ำบนบ่า
นางเดินไปที่บ่อนำเพื่อจะตักน้ำ แล้วข้าพเจ้าก็พูดกับนางว่า
"ขอน้ำดื่มหน่อยเถิด"
๔ ๖ นางก็รีบลดหม้อลงมาจากบ่าและบอกว่า "เชิญดื่มเถิด
แ ละฉันจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย" ดังนั้นข้าพเจ้าจึงดื่ม
และนางก็ตักน้ำให้อูฐด้วย
๔ ๗ ข้าพเจ้าถามนางว่า 'นางเป็นลูกเต้าเหล่าใคร?'
"นางก็พูดว่า 'บุตรสาวของเบธูเอล ผู้เป็นบุตรของนาโฮร์กับมิลคาห์'
"ข้าพเจ้าจึงสวมห่วงที่จมูกของนางและสวมกำไลที่แขนของนาง
๔ ๘ แล้วข้าพเจ้าก็ก้มลงกราบองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ข้าพเจ้าสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพเจ้า
ผู้ทรงนำข้าพเจ้ามาถูกทางเพื่อจะได้หลานสาวของน้องชายของนา
ยข้าพเจ้าให้แก่บุตรชายของท่าน ๔ ๙ บัดนี้
ถ้าท่านจะกรุณานายของข้าพเจ้า และแสดงความสัตย์ซื่อต่อเขา
ข อ ไ ด้บอกข้าพเจ้า และถ้าท่านจะปฏิเสธ

ก็โปรดบอกข้าพเจ้าเถิด
เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ว่าควรทำอย่างไรต่อไป"
๕ ๐ ลาบันกับเบธูเอลจึงตอบว่า
"เรื่องนี้เป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+เราไม่สามารถจะพูดอะไร
ไม่ว่าจะตอบรับหรือปฏิเสธ ๕ ๑ เรเบคาห์อยู่นี่ พานางไปเถิด
ให้นางไปเป็นภรรยาบุตรชายเจ้านายของท่านตามที่องค์พระผู้เป็น
เจ้า+ท ร ง น ำ "
๕ ๒ เมื่อคนรับใช้ของอับราฮัมได้ยินเช่นนั้น
เขาก็ก้มกราบลงถึงพื้นต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
๕ ๓ แล้วหยิบเครื่องเงิน เครื่องทอง และเสื้อผ้าให้นางเรเบคาห์
และให้ของกำนัลอันมีค่าแก่พี่ชายและมารดาของนาง
๕ ๔ แล้วคนรับใช้นั้นกับคนของเขาก็กินและดื่ม
และพักค้างคืนที่นั่น
ครั้นพวกเขาตื่นขึ้นในเช้าวันต่อมา คนรับใช้นั้นจึงกล่าวว่า
"โปรดส่งข้าพเจ้ากลับไปหานายของข้าพเจ้าเถิด"
๕ ๕ แต่พี่ชายและมารดาของเรเบคาห์ตอบว่า
"ขอให้นางอยู่กับเราอีกสักสิบวันแล้วท่าน*ค่อยไป"
๕ ๖ แต่คนรับใช้นั้นกล่าวกับพวกเขาว่า
"อย่าหน่วงเหนี่ยวข้าพเจ้าไว้เลย
ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานความสำเร็จแก่การเดินทางของข้า
พเจ้าแล้ว ขอได้ส่งข้าพเจ้ากลับไปหานายของข้าพเจ้าเถิด"
๕ ๗ แล้วพวกเขาจึงว่า "ให้เราเรียกนางมาถามดู"
๕ ๘ ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกเรเบคาห์มาถามว่า
"เจ้าจะไปกับชายผู้นี้หรือไม่?"
นางตอบว่า "ฉันจะไป"
๕ ๙ พวกเขาจึงส่งเรเบคาห์น้องสาวของเขาไปพร้อมกับพี่เลี้ยงของ
นาง และคนรับใช้ของอับราฮัมกับคนของเขา
๖ ๐ และพวกเขาอวยพรเรเบคาห์ กล่าวกับนางว่า

้"น้องเอ๋ย ขอให้เจ้าทวีขึ้น
เป็นแสนเป็นล้าน
ขอให้วงศ์วานของเจ้าครอบครอง
ประตูเมืองของศัตรู"

๖ ๑ จากนั้น
เรเบคาห์กับพวกสาวใช้ของนางก็เตรียมตัวไว้พร้อมและขึ้นอูฐออก
เดินทางกลับไปพร้อมกับคนรับใช้นั้น
ดังนั้นคนรับใช้ก็พาเรเบคาห์จากไป
๖ ๒ ฝ่ายอิสอัคกลับมาจากเบเออร์ลาไฮรอย
เพราะเขาอาศัยอยู่ในเนเกบ ๖ ๓ เย็นวันหนึ่งเขาออกไปที่ท้องทุ่ง
เดินคิดใคร่ครวญ*อยู่
และเมื่อเขาเงยหน้าขึ้นก็เห็นขบวนอูฐกำลังเคลื่อนเข้ามา
๖ ๔ เรเบคาห์ก็เงยหน้าขึ้นเห็นอิสอัคด้วย นางลงมาจากอูฐ
๖ ๕ และถามคนรับใช้นั้นว่า
"ชายคนที่เดินลัดทุ่งมาหาเรานั้นคือใคร?"
คนรับใช้นั้นตอบว่า "ท่านเป็นนายของข้าพเจ้า"
นางจึงหยิบผ้ามาคลุมหน้า
๖ ๖ แล้วคนรับใช้นั้นก็เล่าทุกสิ่งที่เขาทำให้อิสอัคฟัง
๖ ๗ อิสอัคก็นำเรเบคาห์เข้าไปในเต็นท์ของซาราห์ผู้เป็นมารดาขอ
งเขา และแต่งงานกับเรเบคาห์ ดังนั้น นางจึงมาเป็นภรรยาของ
และเขารักนาง
และอิสอัคได้รับการปลอบประโลมใจหลังจากที่มารดาของเขาเสีย
ชีวิต

/๒ ๔ :๒ * หรือ คนรับใช้ซึ่งอาวุโสที่สุด
๒ ๔ :๗ * พงศ์พันธุ์

๒ ๔ :๑ ๐ * คือภาคตะวันตกเฉียงเหนือของเมโสโปเตเมีย
๒ ๔ :๒ ๒ * ภาษาฮีบรูว่า ๑ เ บ ค า ** ๑ ๐ เ ช เ ข ล
๒ ๔ :๕ ๕ * หรือนาง
๒ ๔ :๖ ๓ * ในภาษาฮีบรูคำนี้มีความหมายไม่แน่ชัด/

บั้นปลายชีวิตของอับราฮัม
(๑ พ ศ ด . ๑ : ๓ ๒ -๓ ๓)
๒ ๕ อับราฮัมมีภรรยาอีกคนหนึ่งชื่อ เคทูราห์
๒ นางให้กำเนิดบุตรแก่เขา คือ ศิมราน โยกชาน เมดาน มีเดียน
อิชบาก และชูอาห์ ๓ โยกชานมีบุตรชายชื่อ เชบา และเดดาน
ลูกหลานของเดดานคือพวกอัสชูริม เลทูชิม และ เลอุมมิม
๔ บุตรของมีเดียน คือ เอฟาห์ เอเฟอร์ ฮาโนค อาบีดา และ
เอลดาอาห์ ทั้งหมดนี้คือวงศ์วานของนางเคทูราห์
๕ อับราฮัมยกทุกสิ่งที่เขามีให้แก่อิสอัค ๖ แต่ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่
เขาก็ได้ให้สิ่งของบางอย่างแก่บรรดาบุตรที่เกิดจากภรรยาน้อย
และส่งคนเหล่านั้นออกไปยังดินแดนทางทิศตะวันออก
แยกเสียจากอิสอัคบุตรของเขา
๗ ๘ อับราฮัมมีอายุรวมทั้งหมด ๑ ๗ ๕ ปี
๘ แล้วอับราฮัมก็สิ้นลมหายใจเมื่อแก่หง่อม
และเป็นชายชราอายุยืนยาว
และเขาก็ถูกรวมไว้กับบรรพบุรุษของเขา
๙ อิสอัคกับอิชมาเอลบุตรของอับราฮัมจึงฝังท่านไว้ในถ้ำมัคเปลาห์
ใกล้มัมเร ในทุ่งของเอโฟรน บุตรของโศหาร์ชาวฮิตไทต์
๑ ๐ คือทุ่งที่อับราฮัมได้ซื้อจากชาวฮิตไทต์
ที่นั่นเองเขาฝังอับราฮัมไว้กับซาราห์ภรรยาของเขา
๑ ๑ หลังจากที่อับราฮัมสิ้นชีวิตแล้ว
พระเจ้าทรงอวยพรอิสอัคบุตรชายของเขา
ขณะนั้นอิสอัคอาศัยอยู่ที่เบเออร์ลาไฮรอย

เชื้อสายของอิชมาเอล
(๑ พ ศ ด . ๑ :๒ ๙ -๓ ๑)
๑ ๒ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเรื่องราวของอิชมาเอล
บุตรชายของอับราฮัมที่เกิดจากนางฮาการ์สาวใช้ชาวอียิปต์ของนา
งซาราห์ ๑ ๓ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อบุตรทั้งหลายของอิชมาเอล
เรียงตามลำดับอายุได้แก่ เนบาโยท ผู้บุตรหัวปีของอิชมาเอล
เคดาร์ อัดบีเอล มิบสัม ๑ ๔ มิชมา ดูมาห์ มัสสา ๑ ๕ ฮาดัด เทมา
เยทูร์ นาฟิช และเคเดมาห์ ๑ ๖ คนเหล่านี้คือบุตรของอิชมาเอล
เป็นชื่อของหัวหน้าเผ่าทั้งสิบสองเผ่า ตามถิ่นฐานและค่ายของเขา
๑ ๗ อิชมาเอลมีอายุรวมทั้งหมด ๑ ๓ ๗ ปี แล้วเขาก็สิ้นลมหายใจ
และเขาก็ถูกรวมไว้กับบรรพบุรุษของเขา
๑ ๘ ลูกหลานของเขาตั้งถิ่นฐานอยู่ทั่วดินแดนจากฮาวิลาห์ไปถึงชู
ร์ ใกล้ชายแดนอียิปต์บนเส้นทางไปยังอัสชูร์
แ ล ะ พ ว ก เขาก็มีชีวิตอยู่อย่างเป็นปฏิปักษ์กับ*พี่น้องทั้งหมดข
อ ง เ ข า

ย า โ ค บ แ ล ะ เ อ ซ า ว

๑ ๙ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเรื่องราวของอิสอัคบุตรชายอับราฮัม
อับราฮัมได้เป็นบิดาของอิสอัค ๒ ๐ อิสอัคอายุได้ ๔ ๐ ปี
เมื่อเขาแต่งงานกับเรเบคาห์
บุตรสาวของเบธูเอลชาวอารัมจากถิ่นปัดดานอารัม*
แ ล ะ เ ป็นน้องสาวของลาบันชาวอารัม
๒ ๑ อิสอัคอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เพื่อภรรยาเพราะนางเป็นหมัน องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงตอบคำอธิษฐานของเขา
และนางเรเบคาห์ผู้เป็นภรรยาก็ได้ตั้งครรภ์

๒ ๒ ทารกในท้องเบียดเสียดกันนางจึงร้องว่า
"ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นกับฉัน?" นางจึงไปทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+
๒ ๓ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับนางว่า
"ชนสองชาติอยู่ในครรภ์ของเจ้า
ชนสองพวกที่เกิดจากตัวเจ้าจะแยกออกจากกัน
พวกหนึ่งจะแข็งแกร่งกว่าอีกพวกหนึ่ง
คนพี่จะรับใช้คนน้อง"

๒ ๔ เมื่อถึงกำหนดคลอด
ปรากฏว่ามีลูกแฝดชายอยู่ในครรภ์ของเธอ
๒ ๕ คนแรกที่เกิดมาตัวแดง มีขนทั่วตัวเหมือนเสื้อขนสัตว์
ดังนั้นเขาจึงตั้งชื่อให้ว่า เอซาว* ๒ ๖ หลังจากนั้น
น้องชายของเขาก็คลอดออกมา
โดยที่มือของเขาจับส้นเท้าเอซาวไว้ ดังนั้นเขาจึงได้ชื่อว่า ยาโคบ*
ขณะนั้นอิสอัคอายุ ๖ ๐ ปี เมื่อเรเบคาห์ให้กำเนิดบุตรชายทั้งสอง
๒ ๗ เด็กชายทั้งสองคนเติบโตขึ้น
เอซาวเป็นนายพรานผู้ช่ำชอง เป็นคนที่ชอบใช้ชีวิตในท้องทุ่ง
ส่วนยาโคบเป็นคนเงียบๆ ชอบอยู่กับเต็นท์
๒ ๘ อิสอัคซึ่งชอบเนื้อสัตว์ที่ล่ามารักเอซาว แต่เรเบคาห์รักยาโคบ
๒ ๙ ครั้งหนึ่ง ขณะที่ยาโคบกำลังปรุงอาหาร
เอซาวกลับมาจากท้องทุ่ง กำลังหิวจัด ๓ ๐ เขากล่าวกับยาโคบว่า
"เร็วเข้า ให้ฉันกินต้มอะไรแดงๆ นั่นสักหน่อย! ฉันหิวจะตายแล้ว!"
(เขาจึงมีอีกชื่อหนึ่งว่า เอโดม*)
๓ ๑ ยาโคบตอบว่า "ขายสิทธิบุตรหัวปีของพี่ให้ฉันก่อน"
๓ ๒ เอซาวตอบว่า "นี่แหน่ะ ฉันกำลังจะตายแล้ว
สิทธิบุตรหัวปีจะมีประโยชน์อะไรต่อฉัน?"
๓ ๓ แต่ยาโคบกล่าวว่า "สาบานกับฉันก่อน"
ดังนั้นเอซาวจึงสาบานแก่เขา ขายสิทธิบุตรหัวปีให้แก่ยาโคบ

๓ ๔ แล้วยาโคบจึงแบ่งขนมปังและถั่วแดงต้มให้เอซาว
เขาก็กินและดื่ม แล้วก็ลุกจากไป
เอซาวได้ดูหมิ่นสิทธิบุตรหัวปีของตนอย่างนี้แหละ

/๒ ๕ :๑ ๘ * หรืออาศัยอยู่ทางตะวันออกของ
๒ ๕ :๒ ๐ * คือภาคตะวันตกเฉียงเหนือของเมโสโปเตเมีย
๒ ๕ :๒ ๕ * เอซาวอาจจะหมายความว่าขนดก ;
เขามีอีกชื่อหนึ่งว่า เอโดม ซึ่งแปลว่า แดง
๒ ๕ :๒ ๖ * ยาโคบ แปลว่า เขาจับส้นเท้า (เป็นสำนวนแปลว่า
เ ข า ห ล อ ก ล ว ง)
๒ ๕ :๓ ๐ * เอโดม แปลว่า แดง/

อิสอัคและอาบีเมเลค
๒ ๖ นอกเหนือจากการกันดารอาหารที่เคยเกิดขึ้นในสมัยอับราฮัม
อยู่มาเกิดกันดารอาหารในดินแดนนั้นอีกครั้งหนึ่ง
และอิสอัคไปหาอาบีเมเลคกษัตริย์ชาวฟีลิสเตียที่เมืองเกราร์
๒ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่อิสอัคและตรัสว่า
"อย่าลงไปอียิปต์ ๓ จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้อย่างที่เราบอกเจ้า
และเราจะอยู่กับเจ้าและจะอวยพรเจ้า
เพราะเราจะยกดินแดนทั้งหมดนี้ให้แก่เจ้ากับลูกหลานของเจ้า
และจะยืนยันคำปฏิญาณที่เราได้สาบานไว้กับอับราฮัมบิดาเจ้า
๔ เราจะทำให้ลูกหลานของเจ้ามีจำนวนมากมายเหมือนดวงดาวใน
ท้องฟ้า และจะยกดินแดนทั้งหมดนี้ให้แก่พวกเขา
และประชาชาติทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางวงศ์วาน*ของเจ้า
๕ ทั้งนี้เพราะอับราฮัมได้เชื่อฟังเรา และรักษาข้อกำหนด คำบัญชา
กฎเกณฑ์ และบทบัญญัติของเรา"
๖ ฉะนั้นอิสอัคจึงอาศัยอยู่ที่เกราร์

๗ เมื่อผู้คนที่นั่นถามเรื่องภรรยาของเขา เขาก็ตอบว่า
"นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า" เพราะเขาไม่กล้าบอกว่า
"น า งเป็นภรรยาของข้าพเจ้า" เขาคิดว่า
"ผู้ชายท้องถิ่นนี้จะฆ่าฉัน เพราะเรเบคาห์เป็นเหตุ
เนื่องจากนางเป็นคนสวย"๘ เมื่ออิสอัคอยู่ที่นั่นเป็นเวลานานแล้ว
อาบีเมเลคกษัตริย์ของชาวฟีลิสเตียมองลงมาจากหน้าต่าง
เห็นอิสอัคเล้าโลมเรเบคาห์ภรรยาของเขา
๙ อาบีเมเลคจึงบัญชาให้นำตัวอิสอัคมา และกล่าวว่า
"แท้จริงนางเป็นภรรยาของท่าน! ทำไมท่านจึงพูดว่า
'นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า'?"
อิสอัคตอบว่า
"ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองอาจจะต้องเสียชีวิตเพราะนางเป็นเหตุ"
๑ ๐ แล้วอาบีเมเลคจึงว่า "ท่านทำอะไรกับเราอย่างนี้?
อาจจะมีชายคนใดไปนอนกับภรรยาของท่านเข้า
และท่านก็จะนำความผิดมาตกอยู่กับเรา"
๑ ๑ ดังนั้นอาบีเมเลคจึงมีบัญชาแก่คนทั้งปวงว่า
"ผู้ใดก็ตามที่ล่วงเกินชายคนนี้หรือภรรยาของเขา
จะถูกประหารชีวิตอย่างแน่นอน"
๑ ๒ อิสอัคปลูกพืชผลในดินแดนนั้น
และในปีเดียวกันก็เก็บเกี่ยวได้ร้อยเท่า
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง อ ว ย พ ร เ ข า
๑ ๓ เขาก็มั่งมีขึ้น ความมั่งคั่งของเขาก็เพิ่มพูนขึ้นทุกที
จนเขากลายเป็นคนมั่งมีมหาศาล ๑ ๔ เขามีฝูงแกะ แพะ วัว
และคนรับใช้มากมายจนชาวฟีลิสเตียอิจฉา
๑ ๕ ดังนั้นพวกฟีลิสเตียจึงเอาดินถมบ่อน้ำทั้งปวง
ที่คนใช้ของอับราฮัมบิดาของเขาได้ขุดไว้ตั้งแต่สมัยอับราฮัม
๑ ๖ แ ล้วอาบีเมเลคขอร้องอิสอัคว่า "ย้ายไปอยู่ที่อื่นเถิด
เดี๋ยวนี้ท่านมีอำนาจมากเกินไปเสียแล้วสำหรับพวกเรา"

๑ ๗ อิสอัคจึงย้ายไปจากที่นั่น และตั้งถิ่นฐานในหุบเขาเกราร์
๑ ๘ อิสอัคขุดบ่อน้ำต่างๆ
ที่ขุดในสมัยอับราฮัมบิดาของท่านขึ้นมาใหม่
พวกฟีลิสเตียได้ถมบ่อน้ำเหล่านี้หลังจากที่อับราฮัมตายไป
แล้วเขาก็ตั้งชื่อให้บ่อน้ำตามชื่อเดิมที่บิดาเคยให้ไว้
๑ ๙ คนรับใช้ของอิสอัคขุดพบบ่อน้ำจืดแห่งหนึ่งในหุบเขานั้น
๒ ๐ แต่คนเลี้ยงสัตว์เมืองเกราร์ทะเลาะกับคนเลี้ยงสัตว์ของอิสอัค
และกล่าวว่า "น้ำนี้เป็นของเรา" อิสอัคจึงตั้งชื่อบ่อน้ำนั้นว่า
เ อ เ ส ก * เพราะพวกเขาโต้เถียงกัน
๒ ๑ คนของอิสอัคจึงขุดบ่อน้ำขึ้นใหม่
แต่มีการทะเลาะกันเรื่องบ่อน้ำนั้นด้วย ดังนั้นเขาจึงตั้งชื่อว่า
สิตนาห์* ๒ ๒ เขาย้ายไปจากที่นั่น แล้วขุดบ่อน้ำอีกบ่อหนึ่ง
คราวนี้ไม่มีใครมาทะเลาะเรื่องบ่อน้ำนั้น เขาจึงตั้งชื่อว่า เรโหโบท*
เขากล่าวว่า
"บัดนี้พระเจ้าได้ทรงจัดที่ว่างให้เราและเราจะเจริญรุ่งเรืองขึ้นในดินแดนนี้"
๒ ๓ จากที่นั่นเขาไปยังเบเออร์เชบา
๒ ๔ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่เขาในคืนนั้น ตรัสว่า
"เราคือพระเจ้าของอับราฮัมบิดาเจ้า อย่ากลัวเลย
เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะอวยพรเจ้า
และจะให้ลูกหลานของเจ้าทวีขึ้นด้วยเห็นแก่อับราฮัมผู้รับใช้ของเรา "
๒ ๕ อิสอัคจึงสร้างแท่นบูชาขึ้นนมัสการและร้องทูลออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ เขาตั้งเต็นท์ที่นั่น
และคนรับใช้ของเขาก็ขุดบ่อน้ำบ่อหนึ่งขึ้นที่นั่นด้วย
๒ ๖ ขณะเดียวกันนั้น
วันหนึ่งกษัตริย์อาบีเมเลคกับอาหุสซัทที่ปรึกษาส่วนพระองค์และฟีโคล์แม่ทัพ เดินทางจากเมืองเกราร์มาพบอิสอัค

๒ ๗ อิสอัคถามพวกเขาว่า
"ท่านมาหาข้าพเจ้าทำไมในเมื่อท่านเกลียดชังและขับไล่ข้าพเจ้าอ
อ ก ม า ?"
๒ ๘ พวกเขาตอบว่า "เราเห็นชัดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงสถิตอยู่กับท่าน ดังนั้นเราจึงพูดว่า
'ควรจะทำสัตย์สาบานตกลงกันระหว่างเรา' คือระหว่างเรากับท่าน
ให้เราทำสนธิสัญญากับท่าน ๒ ๙ ว่าท่านจะไม่ทำอันตรายพวกเรา
เหมือนที่เราไม่ได้ล่วงเกินท่าน แต่ได้ปฏิบัติต่อท่านอย่างดี
และส่งท่านจากมาอย่างสันติ บัดนี้
ท่านได้รับพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+"
๓ ๐ อิสอัคจึงจัดงานเลี้ยงให้พวกเขา คนเหล่านั้นก็ได้กินและดื่ม
๓ ๑ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น ต่างฝ่ายก็ให้สัตย์สาบานต่อกัน
จากนั้นอิสอัคก็ส่งพวกเขาให้เดินทางต่อไป
และพวกเขาก็จากไปอย่างสันติ
๓ ๒ ในวันนั้นเองคนรับใช้ของอิสอัคมาบอกเรื่องบ่อน้ำที่ขุดว่า
"เราพบน้ำแล้ว" ๓ ๓ เขาจึงตั้งชื่อบ่อนั้นว่า ชิบาห์*
และเมืองนั้นจึงได้ชื่อว่า เบเออร์เชบา** มาจนทุกวันนี้
๓ ๔ เมื่อเอซาวอายุได้ ๔ ๐ ปี เขาแต่งงานกับ ยูดิธ
บุตรสาวของเบเออรีชาวฮิตไทต์ และกับบาเสมัท
บุตรสาวของเอโลนชาวฮิตไทต์
๓ ๕ สะใภ้ทั้งสองคนนี้ทำให้อิสอัคกับเรเบคาห์ทุกข์ใจ

/๒ ๖ :๔ * หรือพงศ์พันธุ์
๒ ๖ :๒ ๐ * แปลว่า โต้เถียง
๒ ๖ :๒ ๑ * แปลว่า การเป็นศัตรูกัน
๒ ๖ :๒ ๒ * แปลว่า ที่ว่าง
๒ ๖ :๓ ๓ * แปลว่า คำสัญญา หรือ เจ็ด ** บ่อแห่งคำสัญญา หรือ
บ่อแห่งเจ็ด/

ยาโคบได้พรจากอิสอัค
๒ ๗ เมื่ออิสอัคชราแล้ว ตาของเขาเสื่อมลงจนมองไม่เห็น
เขาเรียกหาเอซาวบุตรชายคนโตว่า "ลูกเอ๋ย" เ อ ซ า ว ต อบว่า
"ลูกอยู่ที่นี่"
๒ อิสอัคกล่าวว่า "ตอนนี้พ่อก็แก่แล้ว จะตายวันตายพรุ่งก็ไม่รู้
๓ บัดนี้เจ้าจงเอาอาวุธของเจ้า คือแล่งและคันธนูออกไปยังทุ่งกว้าง
ล่าสัตว์ป่ามาให้พ่อ
๔ แล้วปรุงอาหารรสชาดอร่อยแบบที่พ่อชอบแล้วนำมาให้พ่อกิน
เพื่อว่าพ่อจะให้พรของพ่อแก่เจ้าก่อนพ่อ ต า ย "
๕ ฝ่ายนางเรเบคาห์ฟังอยู่ขณะที่อิสอัคพูดกับเอซาวบุตรของเขา
เมื่อเอซาวออกไปในท้องทุ่งเพื่อล่าสัตว์ และนำกลับมา
๖ เรเบคาห์ก็พูดกับยาโคบบุตรชายของนางว่า "ดูเถิด
แม่ได้ยินมาว่า พ่อของเจ้าพูดกับเอซาวพี่ชายเจ้าว่า
๗ "จงเอาเนื้อที่ล่ามาทำอาหารอร่อยให้พ่อกิน
เพื่อว่าพ่อจะได้ให้พรของพ่อแก่เจ้าจำเพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็
นเจ้า+ ก่อนพ่อตาย" ๘ "ลูกเอ๋ย ฟังให้ดี และจงทำตามที่แม่บอก
๙ ไปที่ฝูงสัตว์ของเรา เอาแพะที่คัดอย่างดีสองตัวมาให้แม่
แม่จะได้ปรุงอาหารรสอร่อยให้พ่อของเจ้าอย่างที่พ่อเจ้าชอบ
๑ ๐ แล้วเจ้าจงนำไปให้พ่อของเจ้ากิน
เพื่อว่าพ่อจะได้ให้พรของพ่อแก่เจ้าก่อนที่พ่อจะตาย"
๑ ๑ ยาโคบพูดกับนางเรเบคาห์ผู้เป็นมารดาว่า
"แต่เอซาวพี่ชายของลูกนั้นขนดก ส่วนลูกเป็นคนผิวเกลี้ยงเกลา
๑ ๒ ถ้าเกิดพ่อจับต้องตัวลูกเล่า? พ่อก็จะรู้ว่าลูกหลอกลวงท่าน
และลูกจะถูกแช่งสาปแทนที่จะได้รับพร"
๑ ๓ เ ร เ บ คาห์กล่าวว่า "ลูกเอ๋ย
ขอให้คำแช่งสาปนั้นตกอยู่กับแม่ จงทำตามที่แม่บอก
ไปเอาลูกแพะมาให้แม่"

๑ ๔ ยาโคบจึงออกไปนำลูกแพะมาให้มารดา
และนางก็ปรุงอาหารรสชาดอร่อยอย่างที่บิดาของเขาชอบ
๑ ๕ แล้วเราเบคาห์หยิบเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของเอซาวบุตรชายคนโตซึ่งนางมีอยู่ในบ้านมาสวมให้ยาโคบบุตรคนเล็ก
๑ ๖ จากนั้นนางยังได้เอาหนังแพะหุ้มแขนและคอที่เกลี้ยงเกลาของเขา
๑ ๗ แล้วนางก็ยื่นอาหารรสอร่อยนั้นและขนมปังที่นางจัดเตรียมให้ยาโคบบุตรของนาง
๑ ๘ เขาเข้าไปหาบิดาและพูดว่า "พ่อขอรับ"
อิสอัคพูดว่า "มีอะไรหรือลูก นั่นใครกันหรือ"
๑ ๙ ยาโคบกล่าวกับบิดาว่า "ลูกคือเอซาวบุตรคนโตของพ่อ ลูกได้ทำตามที่พ่อสั่งแล้ว โปรดลุกขึ้นมารับประทานเนื้อที่ลูกหามาเพื่อว่าพ่อจะได้ให้พรของพ่อแก่ลูก"
๒ ๐ อิสอัคถามบุตรชายของเขาว่า
"ทำไมหาได้เร็วนักล่ะลูก?"
ยาโคบตอบว่า "ก็เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของพ่อประทานความสำเร็จให้แก่ลูก"
๒ ๑ แล้วอิสอัคจึงพูดกับยาโคบว่า "ลูกเอ๋ย เข้ามาใกล้ๆ ให้พ่อคลำตัวลูกดู จะได้รู้ว่าเจ้าเป็นเอซาวลูกของพ่อจริงหรือไม่"
๒ ๒ ยาโคบเข้าไปใกล้อิสอัคบิดาของเขา
ซึ่งจับต้องตัวเขาแล้วพูดว่า "เสียงเป็นเสียงยาโคบ
แต่มือเป็นมือเอซาว" ๒ ๓ อิสอัคก็จำเขาไม่ได้
เ พ ราะมือของเขามีขนดกเหมือนมือเอซาวพี่ชายของเขา
ดังนั้นอิสอัคจึงอวยพรเขา ๒ ๔ อิสอัคถามว่า
"เจ้าคือเอซาวลูกชายของพ่อจริงๆ หรือ?"
ยาโคบตอบว่า "ใช่ขอรับ"
๒ ๕ แล้วอิสอัคกล่าวว่า "ลูกเอ๋ย เอาเนื้อมาให้พ่อกิน
เพื่อพ่อจะได้ให้พรของพ่อแก่เจ้า"

ยาโคบยกอาหารมาให้ อิสอัคก็รับประทาน
ยาโคบนำเหล้าองุ่นมาให้ และเขาก็ดื่ม
๒ ๖ จากนั้นอิสอัคบิดาของเขาก็พูดกับเขาว่า "ลูกเอ๋ย มานี่สิ
มาจูบพ่อ"
๒ ๗ ดังนั้นยาโคบจึงเข้าไปจูบบิดา
เมื่ออิสอัคได้กลิ่นเสื้อผ้าที่เขาใส่อยู่ ก็อวยพรเขาและกล่าวว่า
"อา กลิ่นลูกชายของเรา
เหมือนกลิ่นแห่งท้องทุ่ง
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ท ร ง อ ว ย พ ร
๒ ๘ ขอพระเจ้าประทานน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์
และความสมบูรณ์แห่งแผ่นดินแก่เจ้า
คืออุดมด้วยข้าวและเหล้าองุ่นใหม่
๒ ๙ ขอให้ชาติทั้งหลายรับใช้เจ้า
และชนชาติต่างๆ น้อมคำนับเจ้า
จงเป็นนายเหนือพี่น้องของเจ้า
ขอให้บุตรทั้งหลายของมารดาเจ้าน้อมคำนับเจ้า
ขอให้ทุกคนที่แช่งเจ้าถูกสาปแช่ง
และขอให้ทุกคนที่ให้พรเจ้าได้รับพร"
๓ ๐ หลังจากที่อิสอัคอวยพรยาโคบแล้ว
และยาโคบเพิ่งจะกลับออกไป
เอซาวพี่ชายของเขาก็กลับมาจากล้าสัตว์
๓ ๑ เขาก็ปรุงอาหารรสชาดอร่อยและนำมาให้บิดาด้วย
แล้วเอซาวกล่าวกับบิดาว่า
"เชิญพ่อลุกขึ้นนั่งรับประทานเนื้อที่ลูกล้ามา
เพื่อพ่อจะได้ให้พรของพ่อแก่ลูก"
๓ ๒ อิสอัคบิดาของเขาถามว่า "เจ้าเป็นใคร?"
เขาตอบว่า "ลูกชายของพ่อ เอซาวลูกหัวปีของพ่อ"

๓ ๓ อิสอัคตัวสั่นเทากล่าวว่า
"แล้วใครกันเล่าที่ได้ล่าเนื้อและนำมาให้พ่อ?
พ่อเพิ่งกินไปก่อนที่เจ้าจะมา และพ่อได้อวยพรเขา
และเขาจะได้รับพรแน่"
๓ ๔ เมื่อเอซาวได้ยินบิดาพูดเช่นนั้น
ก็ร้องไห้เสียงดังด้วยความขมขื่น พูดกับบิดาว่า "พ่อ! อวยพรลูก
อวยพรลูกด้วยเถิด"
๓ ๕ แต่อิสอัคกล่าวว่า
"น้องชายของเจ้ามาหลอกเอาพรของเจ้าไปแล้ว"
๓ ๖ เอซาวพูดว่า "ที่เรียกเขาว่ายาโคบ* ก็ถูกแล้วมิใช่หรือ?
เขาได้หลอกลูกมาสองครั้งแล้ว เขาได้เอาสิทธิลูกหัวปีของลูกไป
และคราวนี้ยังได้เอาพรของลูกไปอีก!" แล้วเขาถามว่า
"พ่อไม่มีพรเหลือให้ลูกบ้างเลยหรือ?"
๓ ๗ อิสอัคตอบเอซาวว่า "พ่อตั้งให้เขาเป็นนายเหนือเจ้า
และให้ญาติพี่น้องของเขาทั้งหมดเป็นคนรับใช้ของเขา
พ่อค้ำจุนเขาด้วยข้าวและเหล้าองุ่นใหม่
แล้วพ่อจะทำอะไรเพื่อเจ้าได้อีกเล่า ลูกเอ๋ย?"
๓ ๘ เอซาวกล่าวกับบิดาอีกว่า "พ่อมีเพียงพรเดียวเท่านั้นหรือ?
พ่อของลูก โปรดอวยพรลูกด้วยเถิด" แล้วเอซาวก็ร่ำไห้เสียงดัง
๓ ๙ อิสอัคบิดาของเขาตอบว่า

"ที่อาศัยของเจ้าจะห่างไกล
จากความอุดมของแผ่นดิน
จากหยาดน้ำค้างแห่งฟ้าสวรรค์เบื้องบน
๔ ๐ เจ้าจะมีชีวิตอยู่ด้วยดาบ
และเจ้าจะรับใช้น้องของเจ้า
แต่เมื่อเจ้าทนเฉยอยู่ไม่ได้
เจ้าจะสลัดแอกของเขา

เสียจากคอของเจ้า"

ยาโคบหนีไปหาลาบัน
๔ ๑ เอซาวเก็บความแค้นที่มีต่อยาโคบไว้
เพราะพรที่บิดาได้ให้ยาโคบ เขาบอกกับตนเองว่า
"วันไว้ทุกข์ให้พ่อก็ใกล้เข้ามาแล้ว
ตอนนั้นเราจะฆ่ายาโคบน้องชายของเราเสีย"
๔ ๒ เมื่อมีคนมาบอกเรเบคาห์ว่าเอซาวบุตรคนโตของนางพูดว่าอย่
างไร นางจึงเรียกยาโคบบุตรชายคนเล็กมา และกล่าวแก่เขาว่า
"เอซาวพี่ชายของเจ้ากำลังปลอบใจตนเองด้วยความคิดที่จะฆ่าเจ้า"
๔ ๓ ลูกเอ๋ยบัดนี้ จงทำตามที่แม่บอก
จงรีบหนีไปหาลาบันพี่ชายของแม่ที่เมืองฮาราน
๔ ๔ ไปอยู่กับเขาสักระยะหนึ่ง
จนกว่าความโกรธเกรี้ยวของพี่เจ้าจะคลายลง
๔ ๕ เมื่อพี่ชายของเจ้าหายโกรธและลืมสิ่งที่เจ้าทำไว้กับเขา
แม่ก็จะส่งคนไปตามลูกกลับมาจากที่นั่น
ทำไมแม่จะต้องเสียลูกทั้งสองคนในวันเดียว?"
๔ ๖ แล้วเรเบคาห์พูดกับอิสอัคว่า "ฉันจะทนอยู่ต่อไปไม่ไหวแล้ว
เพราะผู้หญิงชาวฮิตไทต์เหล่านี้
ถ้ายาโคบหาภรรยาจากหญิงในดินแดนนี้
จากหญิงชาวฮิตไทต์อย่างนี้ ชีวิตของฉันก็ไม่มีค่าที่จะอยู่ต่อไป"

/๒ ๗:๓ ๖ * แปลว่า เขาจับส้นเท้า (เป็นสำนวนว่า เขาหลอกลวง)/

๒ ๘ ดังนั้นอิสอัคจึงเรียกยาโคบมาและอวยพร* เขา แล้วสั่งว่า
"อย่าแต่งงานกับหญิงชาวคานาอัน ๒ จงรีบไปที่ปัดดานอารัม*
ไปยังบ้านเบธูเอล ผู้เป็นตาของเจ้า หาภรรยาให้ตัวเจ้าเองจากที่นั่น
จากบรรดาลูกสาวของลาบันพี่ชายของแม่เจ้า

๓ ขอพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์* อวยพรเจ้า
และให้เจ้ามีลูกหลานมากมายทวีขึ้นจนเป็นประชาคมของชนเผ่าทั้ง ห ล า ย
๔ ขอพระองค์ประทานพรที่ประทานแก่อับราฮัมให้กับเจ้าและลูกหลานของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้กรรมสิทธิ์ในดินแดนที่บัดนี้เจ้าอาศัยอยู่อย่างคนต่างด้าว ดินแดนที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัม"
๕ แล้วอิสอัคส่งยาโคบให้ออกเดินทางไป
และเขาไปยังปัดดานอารัม ไปหาลาบันบุตรชายของเบธูเอล
ชาวอารัม ลาบันเป็นพี่ชายของเรเบคาห์
ม า ร ด า ข อ ง ย า โ ค บ แ ล ะ เ อ ซ า ว
๖ ฝ่ายเอซาวรู้ว่า อิสอัคได้อวยพรยาโคบ
และส่งเขาไปที่ปัดดานอารัม ให้ไปหาภรรยาจากที่นั่น
และเมื่ออวยพรยาโคบแล้ว ก็ได้สั่งเขาว่า
"อย่าแต่งงานกับหญิงชาวคานาอัน"
๗ ทั้งได้ยินว่ายาโคบก็เชื่อฟังพ่อแม่
และออกเดินทางไปปัดดานอารัม ๘ เอซาวก็ตระหนักว่า
อิสอัคผู้เป็นบิดาไม่ชอบหญิงชาวคานาอันมากเพียงใด
๙ เอซาวจึงไปหาอิชมาเอล แล้วแต่งงานกับนางมาหะลัท
น้องสาวของเนบาโยท
บุตรสาวของอิชมาเอลบุตรชายของอับราฮัม
นอกเหนือจากภรรยาที่มีอยู่แล้ว

ความฝันของยาโคบที่เบธเอล
๑ ๐ ยาโคบออกจากเบเออร์เชบาเดินทางไปยังฮาราน
๑ ๑ เขาหยุดพักแรม ณ ที่แห่งหนึ่ง เพราะดวงอาทิตย์ลับฟ้าไปแล้ว
เขาเอาหินก้อนหนึ่งมาหนุนศีรษะและนอนหลับไป

๑ ๒ เขาฝันเห็นบันไดทอดจากโลกขึ้นไปถึงสวรรค์
และมีเหล่าทูตของพระเจ้ากำลังขึ้นลงบันไดนั้น
๑ ๓ เหนือบันไดนั้น* องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประทับยืนอยู่
และพระองค์ตรัสว่า "เราคือเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมบิดาเจ้า
และพระเจ้าของอิสอัค
เราจะยกแผ่นดินที่เจ้านอนอยู่นี้ให้เจ้ากับลูกหลานของเจ้า
๑ ๔ และลูกหลานของเจ้าจะมากมายเหมือนธุลีดินของโลกนี้
และเจ้าจะแพร่ขยายออกไปทางทิศตะวันตกและทางทิศตะวันตก
ไปทางทิศเหนือและทางทิศใต้
ชนชาติทั้งมวลทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางเจ้าและวงศ์วานของเจ้า
๑ ๕ เราอยู่กับเจ้า และจะพิทักษ์รักษาเจ้าไม่ว่าเจ้าไปที่ไหน
แ ล ะ เ ร า จ ะ นำ เจ้ากลับมายังแผ่นดินนี้
เราจะไม่ทอดทิ้งเจ้าจนกว่าเราจะได้ทำสิ่งที่เราได้สัญญาไว้กับเจ้าแ
ล้ว"
๑ ๖ เมื่อยาโคบตื่นขึ้น เขาคิดว่า " แน่ทีเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงอยู่ที่นี่ แต่เราไม่รู้เลย" ๑ ๗ เขาก็กลัวและกล่าวว่า
"สถานที่นี้ช่างน่าเคารพยำเกรงยิ่งนัก มิใช่อื่นไกล
นี่เป็นที่ประทับของพระเจ้า เป็นประตูสวรรค์"
๑ ๘ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น
ยาโคบเอาหินที่หนุนศีรษะตั้งขึ้นเป็นเสาหลักและเทน้ำมันลงบนยอ
ดของหินนั้น ๑ ๙ เขาตั้งชื่อสถานที่นั้นว่า เบธเอล*
ถึงแม้ว่าเมืองนั้นเคยมีชื่ออยู่แล้วว่า ลูส
๒ ๐ แล้วยาโคบก็ปฏิญาณว่า "ถ้าพระเจ้าทรงสถิตกับข้าพระองค์
และพิทักษ์รักษาข้าพระองค์ตลอดการเดินทางครั้งนี้
ทั้งประทานอาหารและเสื้อผ้าให้ข้าพระองค์
๒ ๑ เพื่อข้าพระองค์จะกลับมาบ้านบิดาของข้าพระองค์อย่างปลอด
ภัย แล้วพระเยโฮวาห์* จะเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์
๒ ๒ และหินที่ข้าพเจ้าตั้งขึ้นเป็นเสาหลักนี้จะเป็นพระนิเวศของพระ

เจ้า
แล้วข้าพระองค์จะถวายหนึ่งในสิบของทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้
แก่ข้าพระองค์"

/๒ ๘ :๑ * หรือ ทักทาย
๒ ๘ :๒ * คือภาคตะวันตกเฉียงเหนือของเมโสโปเตเมีย
เช่นเดียวกับข้อ ๕ , ๖ , ๗
๒ ๘ :๓ * ภาษาฮีบรูว่า เอล ชัดดาย
๒ ๘ :๑ ๓ * หรือ ข้างๆ เขานั้น
๒ ๘ :๑ ๙ * แ ป ล ว่า ที่ประทับ (บ้านของพระเจ้า)
๒ ๘ :๒ ๐ , ๒ ๑ * หรือ
เพราะพระเจ้า...บ้านบิดาของข้าพระองค์อย่างปลอดภัย
พระเยโฮวาห์
๒ ๘ :๒ ๑ , ๒ ๒ * หรือ อย่างปลอดภัย
และพระเยโฮวาห์จะเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ๒ ๒ แล้ว/

ยาโคบมาถึงปัดดานอารัม
๒ ๙ แล้วยาโคบเดินทางต่อไปจนถึงดินแดนของชนชาวตะวันออก
๒ ที่นั่น เขามองเห็นบ่อน้ำบ่อหนึ่งในท้องทุ่ง
มีแกะสามฝูงนอนอยู่ใกล้ๆ บ่อ เพราะฝูงแกะกินน้ำจากบ่อนี้
ก้อนหินที่ปิดปากบ่อนั้นใหญ่มาก
๓ เมื่อฝูงแกะทั้งหมดมาพร้อมกันแล้ว
คนเลี้ยงแกะจะเลื่อนก้อนหินออกจากปากบ่อ และตักน้ำให้ฝูงแกะ
แล้วเขาก็จะกลิ้งหินปิดปากบ่อดังเดิม
๔ ยาโคบถามคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นว่า "พี่เอ๋ย
พวกท่านมาจากไหน?"
พวกเขาตอบว่า "ม า จ า ก ฮ า ร า น "
๕ ยาโคบจึงถามว่า "ท่านรู้จักลาบันหลานชายของนาโฮร์หรือไม่?"

เขาตอบว่า "รู้จัก"
๖ แล้วยาโคบถามพวกเขาอีกว่า "ลาบันสบายดีหรือ?"
คนเลี้ยงแกะตอบว่า "เขาสบายดี โน่นไงราเชล
ลูกสาวของเขากำลังเดินมาพร้อมกับฝูงแกะ"
๗ ยาโคบถามว่า "ดูเถิด ตอนนี้ยังวันอยู่
ยังไม่ถึงเวลาที่จะรวมฝูงแกะ จงให้น้ำแกะ แล้วนำกลับไปกินหญ้า"
๘ พวกเขาตอบว่า "ไม่ได้หรอก
ต้องรอจนกว่าฝูงแกะทั้งหมดมาถึงที่นี่
เราจึงจะเลื่อนหินจากปากบ่อแล้วจึงให้น้ำแกะ"
๙ ขณะที่กำลังพูดคุยกันอยู่ ราเชลก็มาถึงพร้อมกับฝูงแกะของบิดา
เพราะว่านางเป็นคนเลี้ยงแกะ
๑๐ เมื่อยาโคบเห็นราเชลลูกสาวของลาบันพี่ชายของแม่
และเห็นฝูงแกะของลาบัน จึงไปที่บ่อน้ำ เลื่อนหินออกจากปากบ่อ
และให้น้ำฝูงแกะของลุง
๑๑ แล้วยาโคบก็จูบราเชลและเริ่มร้องไห้เสียงดัง
๑๒ เขาบอกราเชลว่าเขาเป็นญาติของบิดาของนาง
เป็นลูกชายของเรเบคาห์ ดังนั้นนางจึงวิ่งไปบอกบิดาของนาง
๑๓ ทันทีที่ลาบันได้ยินเรื่องยาโคบบุตรชายของน้องสาว
ก็รีบออกมาพบ ลาบันกอดและจูบยาโคบ พาเขาไปบ้าน
และยาโคบก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟัง
๑๔ ลาบันกล่าวกับยาโคบว่า "เจ้าเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเราเอง"

ยาโคบแต่งงานกับเลอาห์และราเชล
หลังจากยาโคบพักอยู่กับลาบันได้หนึ่งเดือนเต็ม
๑๕ ลาบันพูดกับเขาว่า
"ควรหรือที่เจ้าจะทำงานให้เราโดยไม่มีค่าตอบแทน
เพียงเพราะเจ้าเป็นญาติของเรา?
บอกมาเถิดว่าเราควรจะให้ค่าจ้างเจ้าสักเท่าไร?"

๑ ๖ ลาบันมีบุตรสาวสองคน คนพี่ชื่อเลอาห์ คนน้องชื่อราเชล
๑ ๗ เลอาห์มีตาเซื่องซึม* ส่วนราเชลรูปร่างงาม เป็นคนสวย
๑ ๘ ยาโคบหลงรักราเชล จึงกล่าวว่า "ฉันจะทำงานให้ท่านเจ็ดปี
เพื่อแลกกับราเชลลูกสาวคนเล็กเป็นค่าตอบแทน"
๑ ๙ ลาบันจึงว่า "ที่จะยกนางให้เจ้าก็ดีกว่าให้ชายอื่น
จงกับเราที่นี่เถิด" ๒ ๐ ดังนั้น
ยาโคบจึงทำงานเจ็ดปีเพื่อจะได้ราเชล แต่ด้วยความรักที่มีต่อนาง
เขาจึงรู้สึกเหมือนไม่กี่วัน
๒ ๑ แล้วยาโคบพูดกับลาบันว่า "ฉันทำงานครบตามสัญญาแล้ว
โปรดมอบภรรยาของฉันให้ฉันเถิด
ฉันต้องการจะร่วมหลับนอนกับนาง
๒ ๒ ดังนั้นลาบันจึงเชิญคนในละแวกนั้นทั้งหมดมาร่วมงานเลี้ยง
๒ ๓ แต่เมื่อค่ำลงแล้ว ลาบันก็พาเลอาห์บุตรสาวมาให้ยาโคบ
เขาก็หลับนอนกับนาง
๒ ๔ ลาบันได้ยกสาวใช้ชื่อศิลปาห์ให้เป็นสาวใช้ของเลอาห์
๒ ๕ เช้าวันรุ่งขึ้น เลอาห์ก็อยู่ที่นั่น!
ดังนั้นยาโคบจึงกล่าวกับลาบันว่า "ท่านทำอะไรกับฉันอย่างนี้
ฉันรับใช้ท่านเพื่อราเชลมิใช่หรือ? ทำไมท่านจึงหลอกลวงฉัน?"
๒ ๖ ลาบันจึงตอบว่า
"มันผิดธรรมเนียมของเราที่จะให้น้องสาวออกเรือนไปก่อนพี่สาว
๒ ๗ ขอให้ครบหนึ่งสัปดาห์แห่งการเป็นเจ้าสาวของลูกคนนี้ก่อน
แล้วเราจะยกลูกสาวคนเล็กให้ด้วย แลกกับการทำงานอีกเจ็ดปี"
๒ ๘ และยาโคบก็ยินยอม เมื่อครบสัปดาห์แรกกับเลอาห์แล้ว
ลาบันก็ยกราเชลบุตรสาวของเขาให้เป็นภรรยายาโคบด้วย
๒ ๙ ลาบันได้ยกสาวใช้ชื่อบิลฮาห์ให้เป็นสาวใช้ของราเชล
๓ ๐ ยาโคบได้ร่วมหลับนอนกับราเชลด้วย
และเขารักราเชลมากกว่าเลอาห์
เขาจึงทำงานให้ลาบันต่อไปอีกเจ็ดปี

บรรดาบุตรของยาโคบ
๓ ๑ เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงเห็นว่าเลอาห์ไม่ได้เป็นที่รัก
พระองค์จึงทรงให้นางมีบุตร แต่ราเชลเป็นหมัน
๓ ๒ เลอาห์ก็ตั้งครรภ์ คลอดบุตรชายคนหนึ่ง นางตั้งชื่อให้เขาว่า
รูเบน* เนื่องจากนางกล่าวว่า "เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงเห็นความทุกข์ยากของฉัน บัดนี้สามีจะรักฉันแน่"
๓ ๓ แล้วนางก็ตั้งครรภ์อีก และเมื่อนางคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
นางกล่าวว่า "เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงได้ยินว่าฉันไม่เป็นที่รัก
พระองค์จึงประทานลูกชายคนนี้ให้ฉันด้วย" ดังนั้น
นางจึงตั้งชื่อเขาว่า สิเมโอน*
๓ ๔ นางได้ตั้งครรภ์อีก และเมื่อนางคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
นางกล่าวว่า "ในที่สุด สามีจะมาผูกพันอยู่กับฉัน
เพราะฉันได้ให้กำเนิดลูกชายสามคนแก่เขา" ดังนั้น
เขาจึงได้ชื่อว่า เลวี*
๓ ๕ นางได้ตั้งครรภ์อีก และเมื่อนางคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
นางกล่าวว่า "คราวนี้ฉันจะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ " ดังนั้น
นางจึงตั้งชื่อเขาว่า ยูดาห์* แล้วนางก็หยุดให้กำเนิดบุตร

/๒ ๙ :๑ ๗ * คำนี้ในภาษาฮีบรูมีความหมายไม่ชัดเจน
๒ ๙ :๓ ๒ *
คำว่ารูเบนมีเสียงคล้ายกับคำในภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า
พระองค์ทรงเห็นความทุกข์ยากของข้าพเจ้า ชื่อรูเบน แปลว่า
เห็นไหม ลูกชายคนหนึ่ง
๒ ๙ :๓ ๓ * อาจจะมีความหมายว่า ผู้ซึ่งได้ยิน
๒ ๙ :๓ ๔ * มีเสียงคล้าย และอาจมีรากศัพท์ในภาษาฮีบรูที่แปลว่า
ผูกพัน

๒ ๙ :๓ ๕ * มีเสียงคล้าย และอาจมีรากศัพท์ในภาษาฮีบรูที่แปลว่า สรรเสริญ

๓ ๐ เมื่อราเชลเห็นว่าตนไม่มีบุตรให้ยาโคบเลยก็อิจฉาพี่สาว
ดังนั้นนางจึงกล่าวกับยาโคบว่า "ให้ลูกกับฉัน มิฉะนั้นฉันจะตาย"
๒ ย า โ ค บ จึงโกรธนาง และพูดว่า
"ฉันอยู่ในฐานะพระเจ้าผู้ไม่ทรงให้เธอมีลูกหรือ?"
๓ นางจึงพูดว่า "นางบิลฮาห์สาวใช้ของฉันอยู่ที่นี่
จงหลับนอนกับนาง เพื่อนางจะได้มีบุตรให้แก่ฉัน
และฉันเองก็จะสามารถสร้างครอบครัวขึ้นได้ด้วยโดยผ่านทางนาง"
๔ ดังนั้นนางจึงยกบิลฮาห์สาวใช้ให้เป็นภรรยาของยาโคบ
เขาก็หลับนอนกับนาง
๕ นางได้ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่เขา
๖ แล้วราเชลกล่าวว่า "พระเจ้าทรงพิสูจน์แล้วว่าฉันไม่ผิด
ทรงสดับฟังคำวิงวอนและประทานลูกชายคนหนึ่งแก่ฉัน"
เพราะเหตุนี้นางจึงตั้งชื่อเขาว่า ดาน*
๗ แล้วบิลฮาห์สาวใช้ของราเชลก็ตั้งครรภ์อีกครั้งหนึ่งและคลอดบุต
รชายคนที่สองให้แก่ยาโคบ ๘ แล้วราเชลกล่าวว่า
"ฉันได้ต่อสู้กับพี่สาวอย่างหนักและชนะแล้ว"
ดังนั้นนางจึงตั้งชื่อเขาว่า นัฟทาลี*
๙ เมื่อเลอาห์เห็นว่าตนมิได้ตั้งครรภ์อีก
จึงยกศิลปาห์สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ
๑ ๐ ศิลปาห์ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่เขา
๑ ๑ แล้วเลอาห์กล่าวว่า "โชคดีอะไรอย่างนี้!"*
ดังนั้นนางจึงตั้งชื่อเขาว่า กาด*
๑ ๒ แล้วศิลปาห์ก็ให้กำเนิดบุตรชายคนที่สองแก่ยาโคบ
๑ ๓ แล้วเลอาห์กล่าวว่า "ฉันสุขใจเสียจริงๆ

พวกผู้หญิงจะเรียกฉันว่า เป็นสุข" ดังนั้นนางจึงตั้งชื่อเขาว่า
อาเชอร์*
๑ ๔ วันหนึ่งในฤดูเก็บเกี่ยว รูเบนพบต้นดูดาอิม* ที่ทุ่งนา
จึงนำมาให้เลอาห์ผู้เป็นมารดา ราเชลพูดกับเลอาห์ว่า
"ขอดูดาอิมของลูกชายพี่ให้ฉันบ้างเถิด"
๑ ๕ แต่เลอาห์ตอบนางว่า "เจ้าเอาสามีของฉันไปยังไม่พออีกหรือ?
แล้วยังจะมาเอาดูดาอิมของลูกฉันอีกหรือ?"
ราเชลกล่าวว่า "ดีแล้ว เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เขาไปนอนกับพี่คืนนี้ได้
แลกกับดูดาอิมของลูกชายพี่"
๑ ๖ เย็นวันนั้น เมื่อยาโคบกลับมาจากทุ่งนา
เลอาห์ก็ออกไปต้อนรับพูดว่า "ท่านต้องมานอนกับฉัน
เพราะฉันเอาดูดาอิมของลูกเป็นสินจ้างแล้ว"
คืนวันนั้นยาโคบก็นอนกับนาง
๑ ๗ พระเจ้าทรงฟังเลอาห์
นางตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนที่ห้า
๑ ๘ แล้วเลอาห์กล่าวว่า
"พระเจ้าประทานรางวัลให้ฉันที่ได้ยกสาวใช้ให้สามี"
ดังนั้นนางจึงตั้งชื่อเขาว่า อิสสาคาร์*
๑ ๙ เลอาห์ได้ตั้งครรภ์อีกครั้งหนึ่งและคลอดบุตรชายคนที่หก
๒ ๐ แล้วเลอาห์กล่าวว่า "พระเจ้าประทานของขวัญล้ำค่าแก่ฉัน
คราวนี้สามีจะยกย่องฉัน เพราะให้ลูกชายแก่เขาถึงหกคน"
ดังนั้นนางจึงตั้งชื่อเขาว่า เศบูลุน*
๒ ๑ ต่อมาอีกระยะหนึ่ง นางคลอดบุตรสาวคนหนึ่งให้ชื่อว่า ดีนาห์
๒ ๒ แล้วพระเจ้าทรงระลึกถึงราเชล ทรงฟังนางและให้นางมีบุตร
๒ ๓ นางตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง นางกล่าวว่า
"พระเจ้าทรงลบล้างความอับอายของฉันแล้ว"
๒ ๔ นางตั้งชื่อเขาว่า โยเซฟ* และกล่าวว่า "ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงเพิ่มลูกชายให้ฉันอีกคนหนึ่ง"

ฝูงสัตว์ของยาโคบเพิ่มจำนวนขึ้น
๒ ๕ หลังจากราเชลให้กำเนิดโยเซฟ ยาโคบพูดกับลาบันว่า
"ขอส่งฉันไปตามทางของฉันเถิด
เพื่อฉันจะได้กลับไปบ้านเกิดเมืองนอน ๒ ๖ ขอมอบภรรยาและลูกๆ
ทั้งหมดให้แก่ฉัน เพราะฉันได้รับใช้ท่านเพื่อพวกเขาแล้ว
และฉันก็จะได้ออกเดินทาง
ท่านก็รู้ว่าฉันได้ทำงานให้ท่านมากเพียงใด"
๒ ๗ แต่ลาบันกล่าวกับเขาว่า "ถ้าเราเป็นที่ชอบในสายตาของเจ้า
โปรดอยู่กับเราต่อไป เราพบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงอวยพรเราเพราะเจ้า" ๒ ๘ เขากล่าวเสริมว่า
"เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไรก็บอกมาเถิด เราจะจ่ายให้"
๒ ๙ ยาโคบกล่าวกับเขาว่า "ท่านก็รู้ว่าฉันได้รับใช้ท่านอย่างไร
และฝูงแพะแกะในความดูแลของฉันได้รับการเลี้ยงดูดีเพียงไร
๓ ๐ ที่ท่านมีอยู่เล็กน้อยก่อนฉันมา เดี๋ยวนี้เพิ่มขึ้นมหาศาล
และไม่ว่าฉันจะทำอะไร องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ก็ทรงอวยพรท่าน
แต่เมื่อไรเล่า ฉันจึงจะทำอะไรเพื่อครัวเรือนของตนเองได้เล่า?"
๓ ๑ ลาบันถามว่า "เราจะให้อะไรเจ้าได้บ้าง?"
ยาโคบตอบว่า "ไม่ต้องให้อะไรผมหรอก
แต่ถ้าท่านจะทำอะไรสักอย่างหนึ่งให้ฉัน
ฉันก็จะเลี้ยงและดูและฝูงสัตว์ให้ท่านต่อไป
๓ ๒ คือในวันนี้ให้ฉันออกไปสำรวจฝูงสัตว์ของท่านดู
แล้วแยกแกะทุกตัวที่มีลายด่างหรือเป็นจุด ลูกแกะสีคล้ำทุกตัว
และแพะที่มีจุดหรือลายด่างออกจากฝูง
สัตว์เหล่านี้จะเป็นค่าจ้างของฉัน
๓ ๓ และความซื่อสัตย์ของฉันจะเป็นพยานให้ฉันในอนาคต
ทุกครั้งที่ท่านตรวจดูค่าจ้างที่จ่ายให้ฉัน

หากพบว่าแพะตัวใดในกรรมสิทธิ์ของฉันที่ไม่มีลายด่าง ไม่มีจุด
หรือลูกแกะตัวใดที่ไม่มีสีคล้ำให้ถือว่าฉันขโมยมา"
๓ ๔ ลาบันตอบว่า "ตกลง ทำตามที่เจ้าว่า" ๓ ๕ ในวันนั้นเอง
เขาก็ออกไปคัดแพะผู้ที่มีลายด่างหรือจุดทั้งหมดและแพะตัวเมียที่มี
ลายด่างหรือจุดทั้งหมด (ทุกตัวที่มีสีขาวอยู่ด้วย)
ตลอดจนลูกแกะสีคล้ำทุกตัวออกจากฝูง
แล้วนำไปให้บุตรชายทั้งหลายของเขาเลี้ยง
๓ ๖ แล้วเขาให้ฝูงแพะแกะของเขากับของยาโคบอยู่ห่างกันเป็นระ
ยะเวลาเดินทางสามวัน ส่วนยาโคบยังเลี้ยงฝูงสัตว์ให้ลาบันต่อไป
๓ ๗ อ ย่างไรก็ดี ยาโคบเอากิ่งไม้สดๆจากต้นป็อบลาร์
ต้นอัลมันด์และต้นเปลน มาทำให้เป็นลายริ้วขาว
โดยลอกเปลือกให้เห็นเนื้อไม้สีขาวข้างใน
๓ ๘ แล้วเขาวางกิ่งไม้ที่ลอกเปลือกไว้ที่รางน้ำทุกรางเพื่อให้อยู่ตร
งหน้าฝูงแพะแกะเวลาที่มันมากินน้ำ
เมื่อฝูงแพะแกะเป็นสัดและมากินน้ำ
๓ ๙ มันก็ผสมพันธุ์กันหน้ากิ่งไม้นั้น
ลูกที่เกิดมาจึงมีลายด่างหรือเป็นจุดๆ
๔ ๐ ยาโคบก็แยกลูกสัตว์เหล่านั้นไว้ต่างหาก
แล้วให้ฝูงสัตว์ที่เหลือเข้าไปผสมพันธ์กับสัตว์ที่มีลายด่างหรือสัตว์ที่
มีสีคล้ำของลาบัน
โดยวิธีนี้เองเขาจึงสร้างฝูงแพะแกะของตนเองขึ้น
และไม่ได้รวมไว้กับฝูงสัตว์ของลาบัน
๔ ๑ เมื่อใดก็ตามที่ตัวเมียแข็งแรงเป็นสัด
ยาโคบก็เอากิ่งไม้ที่ลอกเปลือกไปวางไว้ในรางน้ำตรงหน้าสัตว์นั้น
ให้มันผสมพันธุ์กันใกล้ไม้นั้น ๔ ๒ แต่ถ้าสัตว์ตัวใดอ่อนแอ
เขาก็ไม่เอากิ่งไม้ไปวางไว้ที่นั่น
ดังนั้นสัตว์ที่อ่อนแอก็เป็นของลาบัน
ส่วนตัวที่แข็งแรงเป็นของยาโคบ ๔ ๓ ด้วยวิธีนี้เอง

เขาจึงร่ำรวยขึ้นอย่างมาก และกลายเป็นเจ้าของสัตว์ฝูงใหญ่
มีคนรับใช้ชายหญิงจำนวนมาก และอูฐ ลา อีกมากมาย

ยาโคบหนีไปจากลาบัน
๓ ๑ ยาโคบได้ยินลูกๆ ของลาบันพูดกันว่า
"ข้าวของทุกอย่างที่เขามีมาจากพ่อเราทั้งนั้น
เขารวยขึ้นมาได้ก็เพราะพ่อของเราแท้ๆ"
๒ ยาโคบสังเกตว่าลาบันมีทัศนะท่าทีต่อตนต่างไปจากแต่ก่อน
๓ พระเจ้าตรัสกับยาโคบว่า "จงกลับไปยังดินแดนแห่งบิดาของเจ้า
ไปหาญาติพี่น้องที่นั่น เราจะอยู่กับเจ้า"
๔ วันหนึ่ง
ยาโคบจึงให้คนไปตามราเชลกับเลอาห์ออกมาที่ทุ่งนาซึ่งเขาเลี้ยงสัตว์อยู่ ๕ เขาบอกนางทั้งสองว่า "พ่อของเธอเปลี่ยนไป
เดี๋ยวนี้แทบมองหน้ากันไม่ติดเลย
แต่พระเจ้าของพ่อฉันสถิตอยู่กับฉัน
๖ เธอสองคนก็รู้ว่าฉันพากเพียรทำงานให้พ่อของเธอขนาดไหน
๗ แต่พ่อของเธอก็ยังบิดพลิ้วผิดสัญญาค่าจ้างของฉันหนแล้วหนเล่า แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้เขาทำอันตรายฉัน ๘ ถ้าเขากล่าวว่า
“ สัตว์ลายด่างจะเป็นค่าจ้างของเจ้า”
สัตว์ทุกตัวในฝูงก็จะตกลูกเป็นลายด่าง และถ้าเขากล่าวว่า
‘ สัตว์ลายริ้วจะเป็นค่าจ้างของเจ้า’
สัตว์ทั้งฝูงก็จะตกลูกเป็นลายริ้ว
๙ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเอาฝูงสัตว์จากพ่อของเธอมาและทรงประทานแก่ฉัน
๑๐ “ ครั้งหนึ่งในฤดูผสมพันธุ์ ฉันฝันไปว่า ฉันเงยหน้าขึ้น
เห็นแพะตัวผู้ที่กำลังผสมพันธุ์ มีลายริ้ว ลายด่าง และลายจุด
๑๑ ทูตของพระเจ้ากล่าวกับฉันในฝันว่า ‘ ยาโคบเอ๋ย’
ฉันตอบว่า ‘ ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่’ ๑๒ และทูตนั้นกล่าวว่า

‘ จงเงยหน้าขึ้นดูเถิด แพะผู้ที่กำลังผสมพันธุ์นั้นล้วนมีลายริ้ว
ลายด่าง หรือลายจุด เพราะเราได้เห็นทุกอย่างที่ลาบันทำกับเจ้า
๑ ๓ เราคือ พระเจ้าแห่งเบธเอล
ที่ซึ่งเจ้าได้เจิมเสาหลักและได้กล่าวปฏิญาณไว้กับเรา
บัดนี้เจ้าจงออกจากแผ่นดินนี้ทันทีและกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอน
ของเจ้า’ "
๑ ๔ แล้วราเชลกับเลอาห์ตอบว่า
"เรายังมีส่วนแบ่งในมรดกของพ่ออีกหรือ?
๑ ๕ พ่อไม่ถือว่าเราเป็นเหมือนคนต่างชาติหรอกหรือ?
พ่อไม่เพียงแต่ขายเรา แต่ยังใช้เงินส่วนที่เป็นค่าตัวของเราจนหมด
๑ ๖ แน่ทีเดียว
ทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นที่พระเจ้าทรงเอามาจากพ่อแล้วนำมาให้ท่านนั่น
แหละเป็นของเรากับลูกๆ ฉะนั้น
เชิญท่านทำทุกอย่างตามที่พระเจ้าตรัสสั่งเถิด"
๑ ๗ แล้วยาโคบจึงให้ลูกๆ กับภรรยาขึ้นอูฐ
๑ ๘ ตัวเขาก็ต้อนฝูงสัตว์ทั้งหมดไปข้างหน้าเขา
พร้อมกับสิ่งของต่างๆ ซึ่งเขาสะสมไว้ได้ที่ปัดดานอารัม*
ออกเดินทางกลับไปหาอิสอัคบิดาของเขาในแผ่นดินคานาอัน
๑ ๙ เมื่อลาบันออกไปตัดขนแกะ
ราเชลก็ลอบเอารูปเคารพประจำบ้านของบิดาติดตัวไปด้วย
๒ ๐ ยิ่งกว่านั้นยาโคบหลอกลวงลาบันชาวอารัมโดยการไม่บอกว่า
เขากำลังจะหนีไป
๒ ๑ เขาจึงลอบหนีไปพร้อมกับข้าวของที่มีทั้งหมด เมื่อข้ามแม่น้ำ*
แล้ว เขาก็มุ่งหน้าไปยังแถบเทือกเขากิเลอาด
ลาบันไล่ตามยาโคบ
๒ ๒ สามวันต่อมามีคนบอกลาบันให้รู้ว่ายาโคบหนีไปแล้ว
๒ ๓ เขาจึงพาญาติพี่น้องไล่ตามยาโคบไปเป็นเวลา 7 วัน
และตามมาทันเขาที่เทือกเขากิเลอาด

๒ ๔ คืนนั้นพระเจ้าทรงปรากฏแก่ลาบันคนอารัมในความฝัน
ตรัสว่า "จงระวังอย่าพูดอะไรต่อยาโคบ ไม่ว่าดีหรือร้าย"
๒ ๕ เมื่อลาบันตามมาทันยาโคบนั้นเขาตั้งเต็นท์อยู่ที่แถบเทือกเขา
กิเลอาด และลาบันกับญาติพี่น้องก็ตั้งค่ายที่นั่นด้วย
๒ ๖ แล้วลาบันจึงกล่าวกับยาโคบว่า "เจ้าทำอะไรลงไปเช่นนี้?
เจ้าได้โกงเราและกวาดต้อนลูกสาวเรามาราวกับเป็นเชลยศึก
๒ ๗ ทำไมเจ้าต้องแอบหนีมาและหลอกลวงเรา ทำไมไม่บอกเรา
เพื่อว่าเราจะได้ส่งเจ้าด้วยความยินดี ร้องเพลง
เล่นพิณและรำมะนา?
๒ ๘ เจ้าไม่ยอมแม้แต่จะให้เราได้จูบลาลูกหลานบ้างเลย
เจ้าได้ทำสิ่งที่โง่เขลา ๒ ๙ เรามีอำนาจที่จะทำร้ายเจ้า
แต่เมื่อคืนนี้พระเจ้าของพ่อเจ้า กล่าวกับเราว่า
‘ จงระวังอย่าพูดอะไรต่อยาโคบ ไม่ว่าดีหรือร้าย’
๓ ๐ ที่เจ้าจากมาเพราะอยากจะกลับไปบ้านบิดาของเจ้า
แต่ทำไมเจ้าจึงขโมยรูปเคารพของเราเล่า?"
๓ ๑ ยาโคบตอบลาบันว่า "ฉันกลัว เพราะฉันคิดว่า
ท่านจะใช้กำลังพรากลูกสาวคืนไปจากฉัน ๓ ๒ แต่ถ้าท่านพบว่า
ใครมีรูปเคารพของท่าน เขาก็ไม่ควรมีชีวิตอยู่
ต่อหน้าญาติที่น้องของเราท่านจงค้นดูเอาเองเถิดว่า
มีสิ่งใดที่เป็นของท่านอยู่กับฉันหรือไม่ ถ้ามีก็จงเอาไปเถิด”
ยาโคบไม่รู้ว่าราเชลได้ขโมยรูปเคารพมา
๓ ๓ ดังนั้น ลาบันจึงเข้าไปค้นในเต็นท์ของยาโคบ
แล้วเข้าไปในเต็นท์ของเลอาห์ และเต็นท์ของสาวใช้ทั้งสอง
แต่เขาไม่พบอะไร จากออกจากเต็นท์ของเลอาห์
เขาเข้าไปในเต็นท์ของราเชล
๓ ๔ ฝ่ายราเชลขโมยรูปเคารพประจำบ้านมาไว้ใต้กูบอูฐแล้วนั่งทับ
ไว้ ลาบันค้นจนทั่วเต็นท์ก็ไม่พบอะไร

๓ ๕ ราเชลพูดกับบิดาของนางว่า "ท่านเจ้าข้า
ขออย่าโกรธที่ลูกไม่ได้ยืนขึ้นต้อนรับ
เพราะลูกกำลังอยู่ในรอบเดือน"
ดังนั้นเขาจึงค้นแต่ไม่พบรูปเคารพประจำบ้าน
๓ ๖ ยาโคบก็โกรธและตำหนิลาบันอย่างรุนแรง เขาถามลาบันว่า
"ฉันได้ทำผิดอะไรร้ายแรงหรือ? ฉันได้ทำบาปอะไร
ท่านจึงไล่ล่าฉันอย่างนี้? ๓ ๗ เมื่อท่านค้นข้าวของทุกอย่างแล้ว
ท่านพบอะไรที่เป็นของท่านบ้าง? มีอะไรบ้างที่ฉันขโมยมา
เอามาวางต่อหน้าญาติของท่านและของฉันเถิด
ให้พวกเขาตัดสินเรื่องระหว่างเราทั้ง ส อ ง
๓ ๘ “ จนถึงวันนี้ ฉันอยู่กับท่านมายี่สิบปีแล้ว
แกะและแพะของท่านไม่เคยแท้งลูก
ทั้งฉันก็ไม่เคยกินแกะตัวผู้จากฝูงของท่านเลย
๓ ๙ ตัวไหนถูกสัตว์ร้ายกัดกิน ฉันก็ไม่ได้เอาไปให้ท่าน
ฉันรับความสูญเสียนั้นเอง
และท่านก็เรียกร้องให้ฉันชดใช้สัตว์ทุกตัวที่ถูกขโมยไป
ไม่ว่าจะหายไปตอนกลางวันหรือกลางคืน
๔ ๐ ฉันเคยอยู่ในสภาพเช่นนี้ ตอนกลางวันก็ถูกความร้อนแผดเผา
ตอนกลางคืนก็ต้องทนเหน็บหนาว และต้องอดหลับอดนอน
๔ ๑ เป็นอย่างนี้ตลอดยี่สิบปีที่ฉันอยู่ในครอบครัวของท่าน
ฉันทำงานให้ท่านสิบสี่ปีเพื่อจะได้ลูกสาวสองคนของท่าน
และอีกหกปีเพื่อจะได้ฝูงสัตว์
และท่านยังเปลี่ยนค่าจ้างของฉันถึงสิบครั้ง
๔ ๒ ถ้าพระเจ้าของพ่อฉัน พระเจ้าแห่งอับราฮัม
และพระเจ้าที่อิสอัคยำเกรงไม่ได้อยู่กับฉัน
ท่านก็คงจะให้ฉันมาตัวเปล่าเป็นแน่
แต่พระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นความยากลำบากและการตรากต
รำของฉัน พระองค์จึงทรงว่ากล่าวท่านเมื่อคืนนี้"

๔ ๓ ลาบันตอบยาโคบว่า "ผู้หญิงเหล่านี้เป็นลูกสาวของเรา เด็กๆ
ก็เป็นลูกหลานของเรา ฝูงสัตว์เหล่านี้ก็เป็นฝูงสัตว์ของเรา
และทุกอย่างที่เจ้าเห็นอยู่นี้ล้วนเป็นของเรา
แต่เราจะทำอะไรลูกสาวของเราและลูกๆ ที่เขาให้กำเนิดได้เล่า?
๔ ๔ มาเถิดให้เราทำสัญญาระหว่างเจ้ากับเรา
ให้เป็นพยานหลักฐานระหว่างเราทั้งสอง"
๔ ๕ ดังนั้น ยาโคบจึงเอาหินก้อนหนึ่งตั้งขึ้นเป็นเสาหลัก
๔ ๖ เขาบอกกับญาติว่า “ รวบรวมก้อนหินมา”
เขาก็เอาหินมากองรวมกันเป็นพะเนิน
และพวกเขาก็รับประทานอาหารด้วยกันข้างกองหินนั้น
๔ ๗ ลาบันเรียกกองหินนั้นว่า "เยการ์สหดูธา"* และยาโคบเรียกว่า
"ก า เ ล เ อ ด "**
๔ ๘ ลาบันกล่าวว่า "ในวันนี้
กองหินนี้จะเป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า"
นี่เป็นเหตุที่กองหินนั้นได้ชื่อว่า กาเลเอด
๔ ๙ ทั้งมีชื่อว่ามิสปาห์*ด้วย เพราะเขากล่าวว่า
"ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเฝ้าดูเรากับเจ้าเมื่อเราจากกันไป
๕ ๐ ถ้าเจ้าข่มเหงลูกสาวของเรา
หรือมีภรรยาใหม่นอกจากลูกสาวของเรา ถึงแม้ไม่มีใครอยู่กับเรา
ก็ขอให้จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพยานระหว่างเจ้ากับเรา"
๕ ๑ ลาบันกล่าวกับยาโคบด้วยว่า
"กองหินและเสาหลักซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับเจ้า
๕ ๒ ทั้งกองหินและเสาหลักเป็นพยานว่า
เราจะไม่ล่วงล้ำผ่านกองหินไปทางเขตแดนของเจ้าเพื่อทำร้ายเจ้า
และเจ้าก็จะไม่ล่วงล้ำผ่านกองหินหรือเสาหลักนี้มาทางเขตแดนขอ
งเราเพื่อทำอันตรายเรา ๕ ๓ ขอให้พระเจ้าแห่งอับราฮัม
พระเจ้าของนาโฮร์ และพระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา
ทรงตัดสินระหว่างเราและเจ้า"

ดังนั้นยาโคบจึงกล่าวปฏิญาณในพระนามพระเจ้าผู้ซึ่งอิสอัคบิดาข
อ ง ต น ย ำ เ ก ร ง
๕ ๔ เขาถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าที่แถบภูเขานั้นและเชิญญาติพี่
น้องรับประทานอาหาร
หลังจากรับประทานอาหารแล้วก็พักค้างคืนที่นั่น
๕ ๕ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น
ลาบันจูบอำลาและให้พรลูกหลานแล้วก็เดินทางกลับบ้าน

/31:18 * คือ ตะวันตกเฉียงเหนือของเมโสโปเตเมีย
31:21 * คือ ยูเฟรติส
31:47 * เป็นคำภาษาอารเมคแปลว่า กองพยาน **
เป็นภาษาฮีบรูแปลว่า กองพยาน
31:49 * แปลว่า หอคอย/

ยาโคบเตรียมพบเอซาว
๓ ๒ ส่วนยาโคบก็ออกเดินทางต่อไปตามทางของตนด้วย
แล้วเหล่าทูตของพระเจ้าก็มาพบเขา
๒ เมื่อยาโคบเห็นทูตเหล่านั้นจึงกล่าวว่า "นี่คือค่ายของพระเจ้า"
ดังนั้นเขาจึงเรียกสถานที่นั้นว่า มาหะนาอิม*
๓ ยาโคบส่งคนนำข่าวให้ล่วงหน้าไปหาเอซาวพี่ชายของเขาที่เสอี
ร์ในดินแดนเอโดม ๔ เขากำชับคนเหล่านั้นดังนี้
"พวกท่านจงพูดกับเอซาวนายของข้าพเจ้าว่า ‘ ยาโคบ
ผู้รับใช้ของท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ไปอยู่กับลาบันจนกระทั่งบัดนี้
๕ ข้าพเจ้ามีวัว ลา แกะ แพะ และคนรับใช้ชายหญิงจำนวนมาก
บัดนี้ข้าพเจ้าส่งข่าวมายังนายของข้าพเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะเป็นที่ชอบในสายตาของท่าน’ "

๖ เมื่อคนนำข่าวกลับมาหายาโคบ พวกเขากล่าวว่า
“ เราได้ไปหาเอซาวพี่ชายของท่าน บัดนี้ เขากำลังมาพบท่าน
และมีคนมาด้วย 400 ค น
๗ ยาโคบหวาดวิตกยิ่งนัก เขาแบ่งคนที่อยู่กับเขาออกเป็น 2 กลุ่ม*
รวมทั้งฝูงแพะแกะ ฝูงวัว และอูฐด้วย ๘ เขาคิดว่า
“ ถ้าเอซาวเข้ามาโจมตีกลุ่ม*หนึ่ง กลุ่ม**ที่เหลือจะได้หนีไป”
๙ แล้วยาโคบอธิษฐานว่า
"ข้าแต่พระเจ้าแห่งอับราฮัมและพระเจ้าแห่งอิสอัคบิดาของข้าพระอ
งค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ได้ตรัสกับข้าพระองค์ว่า
‘ จงกลับไปยังประเทศของเจ้าและญาติพี่น้องของเจ้า
และเราจะให้เจ้าเจริญรุ่งเรือง’
๑ ๐ ข้าพระองค์ไม่คู่ควรเลยกับความกรุณาและความสัตย์ซื่อ
ซึ่งทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
เมื่อข้าพระองค์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ไป
ข้าพระองค์มีเพียงไม้เท้าอันหนึ่งเท่านั้น
แต่เดี๋ยวนี้ข้าพระองค์กลายเป็น 2 กลุ่ม ๑ ๑ ข้าพระองค์อธิษฐาน
ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากเงื้อมมือของเอซาวพี่ชายข้
าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กลัวว่า
เขาจะมาโจมตีข้าพระองค์ตลอดจนแม่และลูกของพวกเขา
๑ ๒ แต่พระองค์ได้ตรัสว่า
‘ เราจะทำให้เจ้าเจริญรุ่งเรืองอย่างแน่นอน
และจะทำให้ลูกหลานของเจ้ามากมาย เหมือนเม็ดทรายที่ชายทะเล
ซึ่งไม่อาจนับได้’ "
๑ ๓ เขาพักแรมที่นั่น
และเลือกของกำนัลให้เอซาวพี่ชายของตนจากสิ่งที่เขามีอยู่ดังนี้
๑ ๔ แพะตัวเมีย 200 ตัว แพะตัวผู้ 20 ตัว แกะตัวเมีย 200 ตัว
แกะตัวผู้ 20 ตัว ๑ ๕ แม่อูฐ 30 ตัวกับลูกของมัน วัวตัวเมีย 40 ตัว
วัวตัวผู้ 10 ตัว ลาตัวเมีย 20 ตัว ลาตัวผู้ 10 ตัว

๑ ๖ เขามอบสัตว์เหล่านี้ให้คนรับใช้ดูแลโดยแยกแต่ละฝูงออกจาก
กัน และกล่าวกับคนรับใช้ว่า
“ จงไปข้างหน้าเราและรักษาระยะห่างระหว่างฝูงสัตว์ไว้”
๑ ๗ เขาสั่งคนที่นำฝูงสัตว์ไปเป็นกลุ่มแรกสุดว่า
“ เมื่อเอซาวพี่ชายของเรามาพบเจ้าและถามว่า
‘ พวกเจ้าเป็นคนของใคร กำลังจะไปที่ไหน
และใครเป็นเจ้าของสัตว์ทั้งหมดที่อยู่ข้างหน้าเจ้า?’
๑ ๘ ก็ให้เจ้าตอบว่า ‘ เป็นของยาโคบผู้รับใช้ของท่าน
ส่งมาเป็นของกำนัลแก่เอซาวนายของข้าพเจ้า
และยาโคบกำลังตามมาข้างหลัง’ "
๑ ๙ ยาโคบสั่งผู้ต้อนฝูงสัตว์คนที่สอง ที่สาม และคนอื่นๆ
ทุกกลุ่มว่า “ พวกเจ้าต้องพูดสิ่งเดียวกันนี้กับเอซาวเมื่อพบเขา
๒ ๐ และเจ้าต้องไม่ลืมพูดว่า
‘ ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกำลังตามมาข้างหลังเรา’ ”
เ พ ร า ะ ยาโคบคิดว่า
“ เราจะทำให้เขาหายโกรธด้วยของกำนัลเหล่านี้ที่ส่งไปล่วงหน้า
ภายหลังเมื่อเราพบเขา บางทีเขาอาจจะยอมรับเรา”
๒ ๑ ดังนั้นยาโคบจึงส่งของกำนัลไปล่วงหน้า
ส่วนตัวเขาค้างแรมอยู่ในค่าย

ยาโคบปล้ำสู้กับพระเจ้า
๒ ๒ คืนนั้นยาโคบลุกขึ้น พาภรรยาทั้งสอง สาวใช้ทั้งสอง
และลูกสิบเอ็ดคน ลุยข้ามลำน้ำยับบอกตรงที่ตื้น
๒ ๓ หลังจากส่งพวกเขาข้ามลำน้ำไปแล้ว
ก็ส่งทรัพย์สมบัติทั้งหมดข้ามตามไป
๒ ๔ ดังนั้นจึงเหลือยาโคบอยู่แต่ลำพัง
และมีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำสู้กับเขาจนรุ่งสาง
๒ ๕ เมื่อบุรุษนั้นเห็นว่าไม่สามารถเอาชนะเขาได้

จึงแตะที่เบ้าข้อต่อสะโพกของยาโคบขณะที่ปล้ำสู้กันทำให้สะโพกเ
คล็ด ๒ ๖ แล้วบุรุษนั้นก็พูดว่า "ปล่อยเราไปเถิด รุ่งสางแล้ว"
แต่ยาโคบตอบว่า
"ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยจนกว่าท่านจะอวยพรข้าพเจ้า"
๒ ๗ บุรุษนั้นถามเขาว่า "เจ้าชื่ออะไร"
เขาตอบว่า "ย า โ ค บ "
๒ ๘ แล้วบุรุษนั้นจึงกล่าวว่า "เจ้าจะไม่ชื่อว่ายาโคบอีก แต่จะชื่อว่า
อิสราเอล* เพราะเจ้าสู้กับพระเจ้า และสู้กับมนุษย์แล้วเจ้าก็ชนะ"
๒ ๙ ยาโคบพูดว่า "โปรดบอกนามของท่านแก่เรา"
แต่บุรุษนั้นตอบว่า "เจ้าถามชื่อเราทำไม?" แล้วอวยพรเขา
ณ ที่นั้น
๓ ๐ ดังนั้นยาโคบจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เปนีเอล* กล่าวว่า
"เราได้เห็นพระเจ้าต่อหน้าต่อตา กระนั้นพระองค์ยังทรงไว้ชีวิตเรา"
๓ ๑ ขณะที่ยาโคบเดินทางผ่านเปนีเอล* ดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว
เขาเดินโขยกเขยก เพราะยังเจ็บสะโพกอยู่
๓ ๒ ฉะนั้นชาวอิสราเอลจึงไม่กินเอ็นที่ติดกับเบ้าข้อต่อสะโพกจนก
ระทั่งทุกวันนี้
เพราะพระเจ้าได้ทรงแตะต้องเบ้าข้อต่อสะโพกของยาโคบแล้ว

/32:2 * แปลว่า สองค่าย
32:7 * หรือ ค่าย เช่นเดียวกับข้อ 10
32:8 * ** หรือ ค่าย
32:28 * แปลว่า เขาปล้ำสู้กับพระเจ้า
32:30 * แปลว่า พระพักตร์พระเจ้า
32:31 ภาษาฮีบรูเขียนได้อีกรูปหนึ่งเป็น เปนูเอล/

ย า โ ค บ พ บ เ อ ซ า ว

๓ ๓ ยาโคบเงยหน้าขึ้นเห็นเอซาวมาคน 400 คน เขาแบ่งลูกๆ
ระหว่างเลอาห์ ราเชล และสาวใช้ทั้งสอง
๒ เขาให้สาวใช้ทั้งสองกับลูกของพวกนางอยู่ข้างหน้า
ถัดมาคือเลอาห์กับลูก ส่วนราเชลกับโยเซฟอยู่ท้ายสุด
๓ ตัวยาโคบเองเดินขึ้นไปข้างหน้า และขณะที่เข้าไปใกล้พี่ชาย
เขาก็น้อมคำนับจนถึงพื้น 7 ครั้ง
๔ แต่เอซาววิ่งเข้ามาหาและกอดยาโคบไว้
เขาโอบคอและจูบเขาด้วย ทั้งสองต่างร่ำไห้
๕ แล้วเอซาวเงยหน้าขึ้นเห็นพวกผู้หญิงและเด็ก เขาถามว่า
"คนที่อยู่กับเจ้านี้เป็นใคร?"
ยาโคบตอบว่า "เป็นลูกๆ ที่พระเจ้า
ทรงเมตตาประทานให้ผู้รับใช้ของท่าน"
๖ จากนั้นสาวใช้ทั้งสองพร้อมกับลูกๆ
ก้าวมาข้างหน้าและน้อมคำนับ ๗ ต่อมาเลอาห์และลูกๆ
ของนางก็เข้ามาและน้อมคำนับ
และท้ายสุดโยเซฟกับราเชลก็เข้ามาน้อมคำนับด้วย
๘ เอซาวถามว่า
"แล้วฝูงสัตว์ทั้งหมดที่เราพบนั่นเจ้าหมายความว่ากระไร?"
ยาโคบตอบว่า "เพื่อให้เป็นที่ชอบในสายตาของท่าน
นายของข้าพเจ้า” ๙ แต่เอซาวกล่าวว่า "น้องเอ๋ย
เรามีมากมายแล้ว เก็บสิ่งที่เจ้ามีเอาไว้เองเถิด"
๑ ๐ ยาโคบว่า "ไม่ขอรับ ได้โปรดเถิด
ถ้าข้าพเจ้าเป็นที่ชอบในสายตาของท่าน
ขอโปรดรับของขวัญนี้จากข้าพเจ้า
เพราะที่ได้เห็นหน้าท่านก็เหมือนเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า
ในเมื่อท่านได้ต้อนรับข้าพเจ้าอย่างดี
๑ ๑ โปรดรับของขวัญที่นำมาให้ท่านเถิด

เพราะว่าพระเจ้าทรงกรุณาต่อข้าพเจ้าและข้าพเจ้ามีทุกสิ่งที่จำเป็น
” และเพราะยาโคบคะยั้นคะยอ เอซาวจึงยอมรับไว้
๑๒ เอซาวกล่าวว่า "ให้เราออกเดินทางกันเถิด
ตัวเราจะไปกับเจ้าด้วย"
๑๓ แต่ยาโคบกล่าวแก่เขาว่า "นายของข้าพเจ้าก็รู้ว่า ลูกๆ ยังอ่อน
ข้าพเจ้าต้องดูแลแกะและวัวตัวเมียที่ให้นมลูก
ถ้าไล่ต้อนมันอย่างหักโหมในวันเดียว สัตว์ทั้งหมดนี้ก็จะตายหมด
๑๔ ฉะนั้น ขอนายของข้าพเจ้า ล่วงหน้าคนรับใช้ของท่านไปก่อน
ขณะที่ข้าพเจ้าจะค่อยๆ เดินทางไปตามกำลังของฝูงสัตว์และลูกๆ
จนกว่าจะไปพบนายของข้าพเจ้าที่เสอีร์"
๑๕ เอซาวกล่าวว่า "ถ้าอย่างนั้น
ให้เราทิ้งคนของเราบางคนไว้กับเจ้า"
ยาโคบถามว่า "จะทำเช่นทำไม
เพียงให้ข้าพเจ้าเป็นที่ชอบในสายตานายของข้าพเจ้าก็พอแล้ว"
๑๖ ดังนั้น ในวันนั้นเองเอซาวจึงออกเดินทางกลับไปเสอีร์
๑๗ แต่ยาโคบเดินทางไปถึง สุคคท
เขาสร้างที่พักสำหรับตนเองและฝูงสัตว์ขึ้นที่นั่น
สถานที่ตรงนั้นจึงได้ชื่อว่า สุคคท*
๑๘ หลังจากยาโคบมาจากปัดดานอารัม*
เขามาถึง**เมืองเชเคมในแผ่นดินคานาอันอย่างปลอดภัย
และตั้งค่ายพักอยู่ใกล้เมืองนั้น
๑๙ เขาซื้อที่ดินที่ตั้งเต็นท์จากบรรดาบุตรของฮาโมร์บิดาของเชเค
ม ใ น ร า ค า ๑๐๐ เหรียญเงิน* ๒๐ ณ
ที่นั่นเขาตั้งแท่นบูชา และขนานนามว่า เอล เอโลเฮ อิสราเอล*

/33:17 * แปลว่า ที่พัก
33:18* คือ เมโสโปเตเมียตะวันตกเฉียงเหนือ ** หรือ มาถึงชาเลม
เมืองหนึ่งของเชเคม

33:19* ภาษาฮีบรูว่า 100 เคสิทาห์,
เคสิทาห์เป็นหน่วยของเงินตราที่ไม่ทราบน้ำหนักหรือมูลค่า
33:20* อาจแปลว่า พระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล หรือ
พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงฤทธานุภาพ
/

ดีนาห์กับชาวเชเคม
๓ ๔ ฝ่ายดีนาห์บุตรสาวของยาโคบกับเลอาห์ออกไปเยี่ยมเยียนผู้ห
ญิงชาวท้องถิ่นนั้น ๒ เมื่อเชเคมบุตรชายของฮาโมร์ ชาวฮีไวต์
ซึ่งเป็นผู้ปกครองเขตนั้นเห็นเธอก็เอาตัวเธอไปข่มขืน
๓ ใจของเขาก็ผูกพันธ์กับดีนาห์บุตรสาวของยาโคบ
เขารักนางและพูดจาอ่อนหวานกับนาง
๔ และเชเคมกล่าวกับฮาโมร์บิดาของเขาว่า
"ขอผู้หญิงคนนี้ให้เป็นภรรยาของลูกเถิด"
๕ เมื่อยาโคบได้ยินว่าดีนาห์บุตรสาวถูกย่ำยี
บุตรชายทั้งหลายของเขากำลังอยู่ในท้องทุ่งกับฝูงสัตว์เลี้ยง
ยาโคบจึงเงียบอยู่คอยจนกว่าพวกเขาจะกลับมาบ้าน
๖ แล้วฮาโมร์บิดาของเชเคมก็มาคุยกับยาโคบ
๗ เมื่อบุตรชายของยาโคบกลับมาจากท้องทุ่ง
ทันทีที่ทราบว่ามีอะไรเกิดขึ้น
พวกเขาเศร้าเสียใจและเป็นเดือดเป็นแค้นยิ่งนัก
เพราะเชเคมได้สร้างความเสื่อมเสียขึ้นใน*อิสราเอล
โดยการหลับนอนกับบุตรีของยาโคบ
นี่เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง
๘ แต่ฮาโมร์บอกแก่พวกเขาว่า
"เชเคมลูกชายของเราปักใจอยู่กับลูกสาวของท่าน โปรดยกนางให้
เป็นภรรยาของเขาเถิด
๙ และขอเชิญพวกท่านมาทำการสมรสกับพวกเรา

ยกลูกสาวของพวกท่านให้พวกเรา
และรับลูกสาวของพวกเราไปเป็นภรรยาของพวกท่าน
๑๐ ท่านสามารถจะตั้งถิ่นฐานอยู่ท่ามกลางพวกเรา
แผ่นดินนี้เปิดกว้างสำหรับท่าน เชิญอาศัยอยู่ ทำมาค้าขาย*
และหาทรัพย์สมบัติในแผ่นดินนี้"
๑๑ แล้วเชเคมจึงเอ่ยกับบิดาและพี่ชายน้องชายของดีนาห์ว่า
"ขอให้ข้าพเจ้าเป็นที่ชอบในสายตาของท่าน
แล้วข้าพเจ้าจะให้ทุกอย่างตามที่ท่านเรียกร้อง
๑๒ เชิญเรียกสินสอดและของกำนัลมากเท่าใดก็ได้ตามใจชอบ
ข้าพเจ้าจะจ่ายให้ตามที่ท่านเรียกร้อง
ขอแต่เพียงยกหญิงสาวคนนี้ให้เป็นภรรยาของข้าพเจ้า"
๑๓ เพราะเหตุที่ดีนาห์น้องสาวของพวกเขาถูกย่ำยี
บุตรชายของยาโคบจึงหลอกลวงเชเคมและฮาโมร์บิดาของเขา
๑๔ พวกเขาบอกคนเหล่านั้นบอกว่า "เราทำเช่นนั้นไม่ได้
เราไม่อาจยกน้องสาวให้แก่ชายที่ยังไม่ได้เข้าสุหนัต
ซึ่งถือเป็นเรื่องเสื่อมเสียแก่เรา
๑๕ เราจะยินยอมก็ต่อเมื่อท่านทำตามเงื่อนไขข้อนี้ของเราเท่านั้น
คือ
ท่านต้องมาเป็นเหมือนพวกเราโดยให้ผู้ชายทุกคนในพวกท่านเข้า
สุหนัต ๑๖ แล้วเราจึงจะยกบุตรสาวของเราให้พวกท่าน
และเราจะรับบุตรสาวของพวกท่านมาเป็นภรรยา
เราจะตั้งถิ่นฐานอยู่ท่ามกลางพวกท่านและกลายเป็นชนกลุ่มเดียวกั
บท่าน ๑๗ แต่ถ้าท่านไม่ตกลงที่จะเข้าสุหนัต
เราจะเอาตัวน้องสาว*ไปเสีย"
๑๘ ข้อเสนอของพวกเขาเป็นที่พอใจของฮาโมร์กับเชเคม
๑๙ เชเคมซึ่งเป็นชายหนุ่มผู้ได้รับการยกย่องมากที่สุดในครอบครั
วของบิดาไม่รีรอที่จะทำตาม เพราะเขาชื่นชอบบุตรสาวของยาโคบ
๒๐ ฉะนั้นฮาโมร์กับเชเคมบุตรชายจึงที่ประตูเมือง

พูดกับชาวเมืองของเขาว่า ๒ ๑ "คนเหล่านี้เป็นมิตรกับเรา
ให้เขามาอาศัยและทำการค้าในดินแดนของเราเถิด
แผ่นดินนี้กว้างขวางพอที่จะรับเขาไว้
พวกเราก็สามารถแต่งงานกับบุตรสาวของพวกเขา
และพวกเขาสามารถแต่งงานกับบุตรสาวของเราได้
๒ ๒ แต่มีเงื่อนไขข้อเดียวที่พวกเขาจะยอมมาอยู่เป็นชนกลุ่มเดียวกับพวกเราก็คือ
เมื่อพวกผู้ชายของเราทุกคนเข้าสุหนัตเหมือนพวกเขา ๒ ๓ ฝูงสัตว์ ทรัพย์สินของพวกเขา สัตว์อื่นๆ
ทั้งสิ้นของพวกเขาจะไม่ตกเป็นของพวกเราหรือ?
ให้เรายินยอมตามพวกเขาเถิด
เขาจะได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่ท่ามกลางพวกเรา"
๒ ๔ ชายทุกคนที่ออกไปจากประตูเมืองเห็นพ้องกับฮาโมร์และเชเคมบุตรชายของเขา ชายทุกคนในเมืองก็เข้าสุหนัต
๒ ๕ สามวันต่อมา ขณะที่พวกเขาทุกคนยังเจ็บอยู่
บุตรชายสองคนของยาโคบ คือสิเมโอนกับเลวี
ซึ่งเป็นพี่ชายของดีนาห์ก็ถือดาบบุกเข้าไปโจมตีเมืองที่ไม่ทันระวังตัว พวกเขาฆ่าผู้ชายทุกคนเสีย
๒ ๖ เขาฆ่าฮาโมร์และเชเคมด้วยดาบ
แล้วพาดีนาห์ออกมาจากบ้านของเชเคม
๒ ๗ บุตรชายทั้งหลายของยาโคบข้ามศพเหล่านั้นเข้ามาและปล้นสะดมเมืองที่น้องสาวของตนเคยถูกย่ำยี ๒ ๘ เขาทั้งหลายยึดฝูงวัว ฝูงแพะแกะ ฝูงลา
ตลอดจนข้าวของทุกอย่างทั้งในเมืองและในทุ่งนา
๒ ๙ พวกเขากวาดเอาทรัพย์สมบัติ ข้าวของในบ้านทุกอย่าง
และกวาดต้อนผู้หญิงกับเด็กมา
๓ ๐ แล้วยาโคบพูดกับสิเมโอนและเลวีว่า "เจ้าทำให้พ่อเดือดร้อน
เสื่อมเสียชื่อเสียงในหมู่ชาวคานาอันและชาวเปริสซีซึ่งอาศัยอยู่ใน

ดินแดนนี้ เรามีกันแค่หยิบมือเดียว
ถ้าพวกเขารวมกำลังมาโจมตีเรา
เรากับครัวเรือนของเราก็จะถูกทำลาย"
๓ ๑ แต่พวกเขาตอบว่า
"ควรหรือที่เขาจะมาทำกับน้องสาวของเราอย่างกับหญิงโสเภณี"

/34:7 * หรือ ต่อ
34:10* หรือ มีเสรีภาพ เช่นเดียวกับข้อ 21
34:17* ภาษาฮีบรูว่า บุตรสาว
34:27* หรือ เพราะว่า
/

ยาโคบกลับไปเบธเอล
๓ ๕ แล้วพระเจ้าตรัสกับยาโคบว่า "จงขึ้นไปยังเบธเอล
แล้วตั้งถิ่นฐานที่นั่นและจงสร้างแท่นบูชาขึ้นที่นั่นถวายพระเจ้าทรง
ผู้ปรากฏแก่เจ้า เมื่อเจ้าหนีจากเอซาวพี่ชายของเจ้า"
๒ ดังนั้นยาโคบจึงกล่าวแก่ครอบครัวของเขาและทุกคนที่อยู่กับเขา
ว่า “ จงกำจัดพระต่างด้าวทั้งหลายที่พวกเจ้ามีอยู่
แล้วชำระตัวให้บริสุทธิ์ และเปลี่ยนเสื้อผ้า
๓ แล้วให้เราขึ้นไปยังเบธเอลที่เราจะสร้างแท่นบูชาขึ้นถวายแด่พร
ะเจ้าผู้ทรงตอบคำอธิษฐานของเราในคราวทุกข์ยาก
และได้ทรงสถิตกับเราตลอดมาในทุกหนทุกแห่งที่เราไป"
๔ คนเหล่านั้นจึงเอาพระต่างด้าวทั้งหมดของตนและตุ้มหูมามอบให้
ยาโคบ และยาโคบก็ฝังมันไว้ใต้ต้นโอ๊กที่เชเคม
๕ จากนั้นพวกเขาก็ออกเดินทางต่อ และชาวเมืองที่อยู่รอบๆ
พวกเขาก็บังเกิดความกลัวพระเจ้า จึงไม่ใครไล่ตามพวกยาโคบ
๖ ยาโคบกับคนทั้งหมดที่ร่วมทางมาถึงเมืองลูส (ซึ่งก็คือ
เ บ ธ เ อ ล) ในแผ่นดินคานาอัน ๗ เขาสร้างแท่นบูชาขึ้น

และเรียกที่นั่นว่า เอล เ บ ธ เ อ ล * เพราะ ณ ที่นี้
พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์แก่เขาเมื่อครั้งที่เขาหนีจากพี่ชายของเ
ข า
๘ ครั้งนั้น เดโบราห์พี่เลี้ยงของเรเบคาห์สิ้นชีวิต
และถูกฝังไว้ใต้ต้นโอ๊กที่อยู่ทางใต้ของเบธเอล ที่นั่นจึงได้ชื่อว่า
อัลโลนบาคูท*
๙ หลังจากยาโคบกลับมาจากจากปัดดานอารัม*
พระเจ้าทรงปรากฏแก่ยาโคบอีกครั้งหนึ่งและทรงอวยพรเขา
๑ ๐ พระองค์ตรัสกับเขาว่า "เจ้าชื่อยาโคบ*
แต่เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบอีกต่อไป เจ้าจะได้ชื่อว่า
อิสราเอล**” ดังนั้นพระองค์จึงตั้งชื่อเขาว่า อิสราเอล
๑ ๑ แล้วพระเจ้าตรัสกับเขาว่า “ เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์สูงสุด*
เจ้าจงมีลูกหลานมากมายและทวี จำนวนขึ้น
จะมีชนชาติหนึ่งและหมู่ประชาชาติเกิดมาจากเจ้า
และกษัตริย์หลายองค์จะมาจากกายของเจ้า
๑ ๒ ดินแดนนี้ซึ่งเรายกให้แก่อับราฮัมและอิสอัค
เราจะยกให้กับเจ้าด้วย
และเราจะให้ดินแดนนี้แก่ลูกหลานของเจ้าที่จะมาภายหลัง"
๑ ๓ แล้วพระเจ้าเสด็จขึ้นไปจากสถานที่ที่พระองค์ตรัสกับเขา
๑ ๔ ยาโคบจึงตั้งเสาหินตรงสถานที่ซึ่งพระเจ้าตรัสกับเขา
แล้วเทเครื่องดื่มบูชาลงบนเสาและเทน้ำมันลงบนนั้นด้วย
๑ ๕ ยาโคบเรียกสถานที่ซึ่งพระเจ้าตรัสกับเขาว่า เบธเอล*

ความตายของราเชลและอิสอัค
๑ ๖ แล้วพวกเขาเดินทางออกจากเบธเอล
ขณะที่พวกเขาใกล้จะถึงเอฟราธาห์*
ราเชลเริ่มเจ็บท้องคลอดและทรมานม า ก
๑ ๗ ขณะที่กำลังทุรนทุรายอยู่นั้น นางผดุงครรภ์ก็ปลอบว่า

"อย่ากลัวเลย เพราะเธอกำลังจะได้ลูกชายอีกคน"
๑ ๘ ขณะที่นางกำลังจะสิ้นลมหายใจราเชลตั้งชื่อลูกว่า เบนโอนี*
แต่ยาโคบเรียกเขาว่า เบนยามิน**
๑ ๙ ราเชลก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้บนเส้นทางที่จะไปเอฟราธาห์
(ซึ่งก็คือ เบ็ธเลเฮม)
๒ ๐ ยาโคบปักเสาหินเหนือหลุมฝังศพของนางเป็นอนุสรณ์
ซึ่งยังคงอยู่จนทุกวันนี้
๒ ๑ แล้วอิสราเอลก็เดินทางต่อไป
และได้ตั้งเต็นท์ถัดจากหอคอยเอเดอร์
๒ ๒ ขณะอิสราเอลพักอยู่ในละแวกนั้น
รูเบนก็ไปหลับนอนกับบิลฮาห์ภรรยาน้อยของบิดา
และอิสราเอลก็ได้ทราบเรื่องนี้

ยาโคบมีบุตรชาย ๑ ๒ ค น
๒ ๓ บุตรชายที่เกิดจากเลอาห์ได้แก่
รูเบน บุตรชายหัวปีของยาโคบ
สิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์
และเศบูลุน
๒ ๔ บุตรชายที่เกิดจากราเชล คือ
โยเซฟ กับ เบนยามิน
๒ ๕ บุตรชายที่เกิดจากบิลฮาห์
สาวใช้ของราเชล คือ
ดาน กับ นัฟทาลี
๒ ๖ บุตรชายที่เกิดจากศิลปาห์ สาวใช้ของเลอาห์ คือ
กาด กับ อาเชอร์
ทั้งหมดนี้คือบุตรชายของยาโคบซึ่งเกิดแก่เขาที่ปัดดานอารัม

๒ ๗ ยาโคบกลับบ้านมาหาอิสอัคบิดาของเขาที่มัมเรใกล้คีริยาท
อ า ร บ า (ซึ่งก็คือ เฮโบรน) ที่ซึ่งอับราฮัมกับอิสอัคได้อยู่
๒ ๘ อิสอัคมีอายุอยู่จนถึง ๑ ๘ ๐ ปี
๒ ๙ เมื่ออิสอัคสิ้นลมหายใจและถูกนำไปรวมไว้กับบรรพบุรุษของเ
ขา ท่านสิ้นชีวิตเมื่อชรามากแล้ว
เอซาวกับยาโคบผู้เป็นบุตรก็จัดการฝังศพบิดา

/35:7 * หมายถึง พระเจ้าแห่งเบธเอล
35:8 * หมายถึง ต้นโอ๊กแห่งการร้องไห้
35:9 * นั่นคือ เมโสโปเตเมียตะวันตกเฉียงเหนือ เช่นเดียวกับข้อ
26
35:10* แปลว่า เขาจับส้นเท้า (เป็นสำนวนแปลว่า เขาหลอกลวง)
** แปลว่า เขาปล้ำสู้กับพระเจ้า
35:11* ภาษาฮีบรูว่า เอล ชัดดาย
35:15* แปลว่า นิเวศของพระเจ้า
35:16* หรือ เบธเลเฮ็ม
35:18* แปลว่า บุตรชายแห่งความทุกข์ระทม ** แปลว่า
บุตรชายแห่งมือขวา
/

ลูกหล า น ข อ ง เ อ ซ า ว
๓ ๖ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเรื่องราวของเอซาว (ซึ่งก็คือเอโดม)

๒ เอซาวแต่งงานกับหญิงชาวคานาอันคือ เอดาห์
บุตรสาวของเอโลนชาวฮิตไทต์ และโอโฮลีบามาห์
บุตรสาวของอานาห์ หรือหลานสาวของศิเบโอนชาวฮีไวต์
๓ และบาเสมัท บุตรสาวของอิชมาเอล น้องสาวของเนบาโยท

๔ เอดาห์ให้กำเนิดเอลีฟัส บาเสมัทให้กำเนิดเรอูเอล แก่เอซาว
๕ และโอโฮลีบามาห์ให้กำเนิด เยอูช ยาลาม และโคราห์
บุตรเหล่านี้เกิดแก่เอซาวในดินแดนคานาอัน
๖ เอซาวพาภรรยา บุตรชายหญิง คนทั้งปวงในครอบครัว
สัตว์ใช้งาน สัตว์อื่นๆ รวมทั้งทรัพย์สมบัติ
ทั้งหมดที่หามาได้ในดินแดนคานาอันแยกจากยาโคบน้องชายของ
เขาไปยังดินแดนหนึ่ง
๗ ทรัพย์สมบัติที่ทั้งสองฝ่ายมีนั้นมากเกินกว่าที่เขาทั้งสองจะอาศัย
อยู่ร่วมกันได้
ที่แห่งนั้นไม่กว้างขวางพอสำหรับฝูงสัตว์ของเขาทั้งสอง
๘ ดังนั้นเอซาว (ซึ่งก็คือ เอโดม)
จึงไปตั้งถิ่นฐานในแถบเทือกเขาเสอีร์

๙ ต่อไปนี้เป็นเชื้อสายของเอซาวบิดาแห่งชนชาติเอโดม
ในดินแดนเทือกเขาเสอีร์

๑๐ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อบุตรชายของเอซาวได้แก่ เอลีฟัส
ที่เกิดจาก
นางเอดาห์ และเรอูเอลซึ่งเกิดจากบาเสมัธ
๑๑ บุตรชายของเอลีฟัสได้แก่
เทมาน โอมาห์ เศโฟ กาทาม และเคนัส
๑๒ เอลีฟัสบุตรเอซาวมีภรรยาน้อยอีกคนหนึ่งชื่อทิมนา
ผู้ให้กำเนิดอามาเลขแก่เขา
คนเหล่านี้เป็นหลานชายของนางเอดาห์ภรรยาเอซาว
๑๓ บุตรชายของเรอูเอลได้แก่
น า ห า ท เ ศ -ราห์ ชัมมาห์ และมิสซาห์
คนเหล่านี้เป็นหลานชายของนางบาเสมัทภรรยาเอซาว

๑ ๔ บุตรชายของเอซาวซึ่งเกิดจากนางโอโฮลีบามาห์บุตรสาวของอานาห์ หรือหลานสาวของศิเบโอนได้แก่

เยอูช ยาลาม และโคราห์

๑ ๕ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อเจ้านายในหมู่ลูกหลานของเอซาว บุตรของเอลีฟัส ผู้เป็นบุตรหัวปีของเอซาวได้แก่

เจ้านายเทมาน โอมาห์ เศโฟ เคนัส ๑ ๖ โคราห์* กาทาม และอามาเลข
คนเหล่านี้คือเจ้านายซึ่งสืบเชื้อสายจากเอลีฟัสแห่งเอโอม พวกเขาเป็นหลานชายของนางเอดาห์
๑ ๗ บุตรชายของเรอูเอลผู้เป็นบุตรของเอซาวได้แก่

เจ้านายนาหาท เศ-ราห์ ชัมมาห์ และมิสซาห์
คนเหล่านี้คือเจ้านายซึ่งสืบเชื้อสายจากเรอูเอลแห่งเอโดม พวกเขาเป็นหลานชายของนางบาเสมัทภรรยาเอซาว
๑ ๘ บุตรชายของนางโอโฮลีบามาห์ภรรยาเอซาวได้แก่

เยอูช ยาลาม และโคราห์
คนเหล่านี้คือเจ้านายซึ่งสืบเชื้อสายจากนางโอโฮลีบามาห์บุตรสาวของอานาห์

๑ ๙ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเอซาว (ซึ่งก็คือ เอโดม) และคนเหล่านี้เป็นเจ้านายของพวกเขา

๒ ๐ ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเสอีร์ชาวโฮรีซึ่งอาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้นได้แก่

โ ล ท า น โชบาล ศิเบโอน อานาห์ ๒ ๑ ดีโชน เอเซอร์ และดีชาน คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเสอีร์แห่งเอโดม ซึ่งเป็นเจ้านายของชาวโฮรี
๒ ๒ บุตรชายของโลทานได้แก่

โฮรี และโฮมาม* ทิมนาเป็นน้องสาวของโลทาน

๒ ๓ บุตรชายของโชบาลได้แก่

อัลวาน มานาฮาท เอบาล เชโฟ และโอนัม

๒ ๔ บุตรชายของศิเบโอนได้แก่

อัยยาห์ และอานาห์

อานาห์คือผู้ค้นพบบ่อน้ำพุร้อน*ในทะเลทรายขณะที่เลี้ยงฝูงลาของศิเบโอนผู้เป็นบิดา

๒ ๕ บุตรของอานาห์ได้แก่

ดีโชน และโอโฮลีบามาห์ ซึ่งเป็นบุตรสาวของอานาห์

๒ ๖ บุตรชายของดีโชน*ได้แก่

เฮมดาน เอชบาน อิธราน และเคราน

๒ ๗ บุตรชายเอเซอร์ได้แก่

บิลฮาน ศาวาน และอาขาน

๒ ๘ บุตรชายของดีชานได้แก่

อูศ และอารัน

๒ ๙ ต่อไปนี้เป็นเจ้านายของชาวโฮรีได้แก่

โลทาน โชบาล ศิเบโอน อานาห์ ๓ ๐ ดีโชน เอเซอร์ และดีชาน

ซึ่งแบ่งตามส่วนการปกครองของพวกเขาในดินแดนเสอีร์

กษัตริย์ของเอโดม

๓ ๑ ต่อไปนี้เป็นบรรดากษัตริย์ที่ครองราชย์ในเอโดมก่อนที่จะมีกษัตริย์เชื้อสายอิสราเอลปกครอง*ได้แก่

๓ ๒ เบลา บุตรเบโอร์ ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งเอโดม เมืองของพระองค์ชื่อ ดินฮาบาห์

๓ ๓ เมื่อเบลาสิ้นพระชนม์ โยบับ บุตรเศ-ราห์

จากโบสราห์ได้ขึ้นปกครองแทน

๓ ๔ เมื่อโยบับสิ้นพระชนม์ หุชาม

จากดินแดนของชาวเทมานได้ขึ้นปกครองแทน

๓๕ เมื่อหุชามสิ้นพระชนม์ ฮาดัด บุตรเบดัด
ผู้มีชัยเหนือกองทัพมีเดียนในโมอับได้ขึ้นปกครองแทน
เมืองของพระองค์ชื่อ อาวีท
๓๖ เมื่อฮาดัดสิ้นพระชนม์ สัมลาห์
จากมัสเรคาห์ได้ขึ้นปกครองแทน
๓๗ เมื่อสัมลาห์สิ้นพระชนม์ ชาอูล
จากเรโหโบทที่อยู่ริมแม่น้ำ*ได้ขึ้นปกครอ ง แ ท น
๓๘ เมื่อชาอูลสิ้นพระชนม์ บาอัล-ฮานัน บุตรชายอัคโบร์
ได้ขึ้นปกครองแทน
๓๙ เมื่อบาอัล-ฮานันสิ้นพระชนม์
ฮาดัด*ได้ขึ้นปกครองแทน เมืองของพระองค์ชื่อ ปาอู
มเหสีของพระองค์ชื่อเมเหทาเบล บุตรีของมัทเรดผู้เป็นบุตรีของเม-
ซาหับ

๔๐ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อเจ้านายที่สืบเชื้อสายจากเอซาว
แบ่งตามตระกูล และถิ่นฐานที่ปกครองได้แก่
ทิมนา อัลวาห์ เยเธท ๔๑ โอโฮลีบามาห์ เอลาห์ ปิโนน
๔๒ เคนัส เทมาน มิบซาร์ ๔๓ มักดีเอล และอิราม
คนเหล่านี้คือเจ้านายแห่งเอโดม
แบ่งตามถิ่นฐานในดินแดนที่ปกครอง

นี่คือ เอซาว บิดาแห่งชาวเอโดม

/36:16 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาไม่มี โคราห์ (ดู
ป ฐ ก .36:11 แ ล ะ 1พ ศ ด .1:36)
36:22* ภาษาฮีบรูเขียนได้อีกแบบว่า เฮมาม (ดู 1พ ศ ด .1:39)
36:24* พระคัมภีร์ฉบับวัลเกท และฉบับซีรีแอค์ว่า ค้นพบน้ำ
คำนี้ในภาษาฮีบรูมีความหมายไม่ชัดเจน

36:26* ภาษาฮีบรูเขียนได้อีกแบบว่า ดีชาน
36:31* หรือ ก่อนกษัตริย์อิสราเอลปกครองเหนือพวกเขา
36:37* น่าจะเป็น ยูเฟรตีส
36:39* ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า ฮาดาร์ (ดู 1พ ศ ด .1:50)
/

ความฝันของโยเซฟ
๓ ๗ ยาโคบตั้งถิ่นฐานในคานาอัน
ดินแดนที่บิดาของท่านเคยอาศัยอยู่

๒ ต่อไปนี้เป็นบันทึกเรื่องราวของยาโคบ

ขณะที่โยเซฟอายุ ๑ ๗ ปี
ก็ไปเลี้ยงสัตว์กับพวกพี่ชายต่างมารดา บุตรของนางบิลฮาห์
และศิลปาห์ภรรยาของบิดา
โยเซฟเอาความผิดของพี่ชายมาเล่าให้บิดาฟัง
๓ อิสราเอลนั้นรักโยเซฟมากกว่าบุตรชายคนอื่นๆ
เพราะโยเซฟเกิดเมื่อท่านอายุมากแล้ว
ท่านให้เสื้อคลุมที่ประดับประดาอย่างสวยงาม*แก่โย เ ซ ฟ
๔ พวกพี่ๆ เห็นว่าพ่อรักโยเซฟมากกว่าพวกเขา
จึงเกลียดชังโยเซฟและไม่ยอมพูดดีด้วย
๕ โยเซฟได้ฝันไปแล้วมาเล่าให้พี่ชายฟัง ทำให้พี่ๆ
ยิ่งเกลียดเขามากขึ้น ๖ โยเซฟกล่าวว่า "ข้าจะเล่าความฝันให้ฟัง
๗ ในฝันเรากำลังมัดฟ่อนข้าวด้วยกันอยู่ในทุ่งนา ทันใดนั้น
ฟ่อนข้าวของข้าก็ตั้งขึ้น ส่วนฟ่อนของพี่ๆ
มาห้อมล้อมคำนับฟ่อนข้าวของข้า"
๘ พวกพี่ชายจึงพูดว่า
"เจ้าคิดว่าจะปกครองพวกเราอย่างนั้นหรือ?

เจ้าจะปกครองพวกเราจริงๆ หรือ?"
พวกเขาจึงเกลียดชังโยเซฟยิ่งขึ้น
ทั้งนี้เพราะความฝันและเพราะคำพูดของโยเซฟ
๙ ต่อมาโยเซฟก็ฝันอีก และเล่าให้พี่ชายฟังว่า "ฟังสิพี่
ข้าฝันอีกแล้ว ข้าฝันเห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์
กับดาวสิบเอ็ดดวงมาน้อมคำนับข้า"
๑๐ คราวนี้เขาเล่าให้พ่อฟังด้วย แต่พ่อตำหนิเขาว่า
"ที่เจ้าฝันนั้นหมายความว่าอะไร? แม่ของเจ้า ตัวข้า
และพี่น้องของเจ้าจะต้องซบกับดินกราบเจ้าหรือ?"
๑๑ พวกพี่ชายยิ่งอิจฉาโยเซฟ
แต่บิดาของเขาเก็บเรื่องนี้ไว้ในใจ

พวกพี่ชายขายโยเซฟ
๑๒ วันหนึ่งพี่ชายของโยเซฟต้อนฝูงสัตว์ไปเลี้ยงใกล้เชเคม
๑๓ อิสราเอลเรียกโยเซฟมาสั่งว่า
"เจ้าก็รู้แล้วว่าพวกพี่ชายของเจ้าออกไปเลี้ยงสัตว์ใกล้เชเคม
มาเถิด เราจะส่งเจ้าไปหาพวกเขา”
เขาตอบว่า “ ยินดีขอรับ”
๑๔ ดังนั้น อิสราเอลจึงกล่าวกับโยเซฟว่า “ เจ้าจงไปดูว่า
พวกพี่ชายของเจ้าและฝูงสัตว์เป็นอย่างไรกันบ้าง
แล้วจงกลับมาบอกพ่อ”
แล้วอิสราเอลจึงส่งเขาออกจากหุบเขาเฮโบรน
เมื่อโยเซฟมาถึงเชเคม
๑๕ ชายคนหนึ่งสังเกตเห็นเขาวนเวียนอยู่ในทุ่งนาจึงถามว่า
"เจ้ากำลังหาอะไ ร ?"
๑๖ เขาตอบว่า "ข้ากำลังหาพี่ชายของข้า
ท่านทราบไหมว่า พวกเขาเลี้ยงสัตว์อยู่ที่ไหน?"

๑ ๗ ชายคนนั้นตอบว่า "พวกเขาไปจากที่นี่แล้ว
ข้าได้ยินเขาพูดกันว่า ‘ ให้เราไปโดธานกันเถิด’ "
โยเซฟจึงตามไปและพบพวกเขาใกล้โดธาน
๑ ๘ แต่เมื่อพวกพี่ชายเห็นโยเซฟแต่ไกล
และก่อนที่โยเซฟจะมาถึงพวกเขา
พวกพี่ชายก็คบคิดกันจะฆ่าโยเซฟเสีย
๑ ๙ เขาพูดกันว่า "นั่นไง เจ้านักฝันมาแล้ว! ๒ ๐ เร็วเข้า
ให้เราฆ่ามันและโยนศพมันทิ้งไว้ในบ่อ
แล้วให้เราพูดกันว่ามันถูกสัตว์ร้ายขย้ำกินไปแล้ว
ทีนี้เราจะได้เห็นกันว่า ฝันของมันจะเป็นจริงได้อย่างไร"
๒ ๑ เมื่อรูเบนได้ยินเช่นนี้
ก็พยายามช่วยโยเซฟให้พ้นเงื้อมมือพวกเขา เขาจึงกล่าวว่า
"อย่าเอาชีวิตเขาเลย ๒ ๒ อย่าให้ถึงกับต้องเลือดตกยางออก
ให้เราโยนเขาลงไปในบ่อที่อยู่ในทะเลทรายนี้
อย่าไปทำอะไรเขาเลย"
รูเบนพูดเช่นนี้เพราะเขาต้องการช่วยโยเซฟและพาเขากลับไปหาพ่อ
๒ ๓ เมื่อโยเซฟมาถึง พวกพี่ๆ
จึงกระชากเสื้อคลุมสวยงามของเขาออก
๒ ๔ แล้วจับเขาโยนลงไปในบ่อร้างซึ่งไม่มีน้ำ
๒ ๕ ขณะที่พวกพี่ๆ นั่งลงกินอาหารอยู่นั้น
พวกเขาเงยหน้าขึ้นมองไปเห็นขบวนคาราวานของคนอิชมาเอลที่มาจากกิเลอาด ฝูงอูฐของพวกเขาบรรทุกเครื่องเทศ ยางไม้
และมดยอบ กำลังมุ่งหน้าไปยังอียิปต์
๒ ๖ ยูดาห์จึงพูดกับพี่น้องของเขาว่า
"เราจะได้ประโยชน์อะไร
ถ้าเราฆ่าน้องของเราแล้วกลบเกลื่อนเรื่องนี้?

๒ ๗ ให้เราขายโยเซฟให้พวกอิชมาเอลเถิด อย่าทำอะไรเขาเลย
ถึงอย่างไรเขาก็เป็นน้องร่วมสายโลหิตของเรา" พี่น้องก็เห็นด้วย

๒ ๘ ฉะนั้น เมื่อพวกพ่อค้าชาวมีเดียนมาถึง พวกพี่ๆ
จึงดึงตัวโยเซฟขึ้นจากบ่อ ขายให้คนอิชมาเอลไปเป็นเงินหนักราว
230 กรัม* เขาก็พาตัวโยเซฟไปอียิปต์

๒ ๙ ฝ่ายรูเบนกลับมาที่บ่อน้ำไม่พบโยเซฟ
จึงฉีกเสื้อผ้าของตน ๓ ๐ เขากลับมาหาน้องๆ และพูดว่า
"เด็กนั้นไม่อยู่เสียแล้ว! พี่จะทำอย่างไรดี?"

๓ ๑ พวกเขาจึงฆ่าแพะ
เ อาเสื้อคลุมของโยเซฟจุ่มลงในเลือด
๓ ๒ พวกเขาจึงนำเสื้อคลุมที่ประดับประดาอย่างสวยงามตัวนั้นกลับไปให้บิดา และกล่าวว่า "เราพบเสื้อตัวนี้
ขอให้ท่านตรวจดูว่าใช่เสื้อคลุมของบุตรชายของท่านหรือไม่"

๓ ๓ เขาจำเสื้อตัวนี้ได้ และกล่าวว่า
"นี่เป็นเสื้อคลุมของลูกเรา! สัตว์ร้ายได้ขย้ำเขาเสียแล้ว
โยเซฟถูกฉีกออกเป็นชิ้นๆ แน่"

๓ ๔ ยาโคบจึงฉีกเสื้อผ้าของตน นุ่งหม่ผ้ากระสอบ
และคร่ำครวญอาลัยถึงบุตรชายอยู่หลายวัน
๓ ๕ บุตรชายหญิงทุกคนได้มาปลอบโยนเขา
แต่เขาก็ไม่ฟังคำปลอบโยน กล่าวว่า "อย่าเลย
เราจะคร่ำครวญถึงลูกจนกว่าเราจะลงไปถึงแดนคนตาย*" ดังนั้น
เขาจึงคร่ำครวญอาลัยถึงโยเซฟ

๓ ๖ ในขณะเดียวกันที่อียิปต์
คนมีเดียน*ได้ขายโยเซฟให้แก่โปทิฟาร์
ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ขุนนางคนหนึ่งของฟาโรห์

/37:3 * คำนี้ในภาษาฮีบรูมีความหมายไม่ชัดเจน เช่นเดียวกับข้อ
23 แ ล ะ 32

37:28* เป็นเงิน 20 เ ช เ ข ล
37:35* ภ าษาฮีบรูว่า เชโล (Sheol)
37:36* ต้นฉบับบางสำเนาว่า คนเมดาน
/

ยูดาห์กับทามาร์
๓ ๘ ครั้งนั้น
ยูดาห์แยกจากพี่น้องของเขาไปอาศัยอยู่กับชายชาวอดุลลามผู้หนึ่ง
ชื่อฮีราห์ ๒ ที่นั่นยูดาห์พบบุตรสาวของชูอาชาวคานาอัน
และแต่งงานอยู่กินกับนาง
๓ นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายซึ่งได้ชื่อว่า เอร์
๔ นางตั้งครรภ์อีกครั้งหนึ่งและคลอดบุตรเป็นชาย นางตั้งชื่อเขาว่า
โอนัน ๕ จากนั้นนางมีบุตรชายอีกและตั้งชื่อเขาว่า เช-ลาห์
นางคลอดบุตรคนนี้ที่เคซิบ
๖ ยูดาห์หาภรรยาให้เอร์บุตรหัวปี นางมีชื่อ ว่า ทามาร์
๗ แต่เอร์บุตรหัวปีของยูดาห์
เป็นคนชั่วในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น
องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงให้เขาถึงแก่ความตายเสีย
๘ ยูดาห์จึงบอกโอนันว่า "เจ้าจงอยู่กินกับทามาร์พี่สะใภ้
ทำหน้าที่น้องชายสามี
เพื่อลูกที่เกิดมาจะนับเป็นวงศ์วานของพี่ชายของเจ้าต่อไป"
๙ แต่โอนันรู้ว่านี่จะไม่ใช่วงศ์วานของเขา ฉะนั้น
เมื่อเขาร่วมหลับนอนกับพี่สะใภ้คราวใด
เขาจะปล่อยน้ำอสุจิตกดินไปเพื่อมิให้นางมีบุตรซึ่งจะนับเป็นวงศ์วา
นของพี่ชาย
๑ ๐ สิ่งที่เขากระทำนับเป็นสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระองค์จึงทรงให้เขาถึงแก่ความตายด้วย

๑ ๑ ยูดาห์จึงกล่าวกับทามาร์ลูกสะใภ้ของตนว่า
“ จงไปอาศัยในเรือนของบิดาเจ้าอย่างหญิงม่ายคนหนึ่ง
จนกว่าเช-ลาห์ลูกชายของเราจะโตขึ้น”
เพราะเขาคิดว่าเขาอาจจะตายเช่นเดียวกับพี่ชายทั้งสองคน”
ทามาร์จึงกลับไปอาศัยอยู่ในเรือนของบิดา
๑ ๒ เวลาผ่านไปนานจนกระทั่งภรรยาของยูดาห์
บุตรีของชูอาตายไป เมื่อยูดาห์คลายความโศกเศร้าลงแล้ว
เขากับฮีราห์เพื่อนชาวอดุลลามของเขาไปที่ทิมนาห์เพื่อหาคนตัดขนแกะของเขา
๑ ๓ มีคนไปบอกทามาร์ว่า “ พ่อสามีของเธอ
กำลังไปที่ทิมนาห์เพื่อตัดขนแกะของเขา” ๑ ๔ ทามาร์เห็นว่าตน
จะไม่ได้รับการยินยอมให้แต่งงานกับเช-ลาห์ แม้ว่าเขาโตแล้ว
นางจึงเปลี่ยนเครื่องแต่งกายแม่ม่ายออก เอาผ้าคลุมหน้า
ปลอมตัวมานั่งอยู่ริมทางเข้าหมู่บ้านเอนาอิม ซึ่งเป็นทางไปทิมนาห์
๑ ๕ เมื่อยูดาห์เห็นนาง ก็คิดว่าเป็นหญิงโสเภณี
เนื่องจากนางเอาผ้าคลุมหน้าไว้ ๑ ๖ เขาจึงแวะเข้าไปหานาง
แล้วพูดว่า “ มาสิให้ข้าร่วมหลับนอนกับเจ้า”
โดยไม่รู้ว่านางคือลูกสะใภ้
นางถามว่า "ท่านจะให้อะไรเป็นค่าตอบแทน?"
๑ ๗ เขาตอบว่า "ข้าจะส่งลูกแพะมาให้ตัวหนึ่ง"
นางก็ถามว่า
"ท่านจะให้อะไรเป็นมัดจำจนกว่าท่านจะส่งลูกแพะมาให้?"
๑ ๘ เขาถามว่า "เธออยากได้อะไรเป็นของมัดจำ?"
นางตอบว่า
"ขอตราประจำตัวกับเชือกร้อยและไม้เท้าในมือของท่าน"
เขาจึงมอบให้นาง นางก็ยินยอมหลับนอนกับเขา
และนางก็ตั้งครรภ์กับเขา ๑ ๙ หลังจากนั้น

นางจึงเอาผ้าคลุมหน้าออกและกลับมานุ่งห่มเครื่องแต่งกายแม่ม่ายตามเดิม
๒ ๐ เมื่อยูดาห์ขอให้ฮีราห์ชาวอดุลลามเพื่อนของเขาเอาลูกแพะไปให้นาง เพื่อแลกของมัดจำคืนจากหญิงคนนั้น
แต่ฮีราห์หานางไม่พบ
๒ ๑ เขาจึงเที่ยวถามบรรดาชายในเมืองนั้นว่า
"หญิงโสเภณีประจำเทวสถานซึ่งอยู่ริมทางที่เอนาอิมนั้นอยู่ที่ไหน?
"
พวกเขาตอบว่า "ไม่มีหญิงโสเภณีประจำเทวสถานคนใดอยู่ที่นี่"
๒ ๒ ฮีราห์จึงกลับมาหายูดาห์ แล้วบอกเขาว่าข้าหานางไม่พบ
นอกจากนั้น บรรดาชายในเมืองนั้นก็บอกว่า
‘ ไม่มีหญิงโสเภณีประจำเทวสถานคนใดอยู่ที่นี่’ ”
๒ ๓ ยูดาห์จึงว่า .” ให้นางเก็บของพวกนั้นไว้ก็แล้วกัน
หาไม่แล้วนี่จะกลายเป็นเรื่องตลก
อย่างไรเสียเราก็ได้ส่งลูกแพะไปให้แล้วแต่หานางไม่พบ"
๒ ๔ ราวสามเดือนต่อมา มีคนมาบอกยูดาห์ว่า
"ทามาร์ลูกสะใภ้ของท่านคบชู้สู่ชายจนตั้งครรภ์แล้ว"
ยูดาห์จึงสั่งว่า "นำตัวนางออกมา และนำเอาไปเผาให้ตาย!"
๒ ๕ แต่ขณะที่คนทั้งหลายกำลังพาตัวนางออกมา
นางส่งคนมาบอกพ่อสามีว่า
"ฉันตั้งครรภ์กับชายผู้เป็นเจ้าของสิ่งเหล่านี้
จงดูเถิดว่าตราประจำตัว เชือกร้อย และไม้เท้านี้เป็นของใคร"
๒ ๖ ยูดาห์จำได้ว่าของเหล่านี้เป็นของตน จึงพูดว่า
"นางชอบธรรมยิ่งกว่าเราเสียอีก
เพราะเราไม่ยอมให้นางเป็นภรรยาของเช-ลาห์ลูกชายของเรา"
และยูดาห์ก็ไม่ได้หลับนอนกับทามาร์อีกเลย
๒ ๗ เมื่อถึงกำหนดคลอด นางมีลูกแฝดชายสองคนอยู่ในครรภ์
๒ ๘ ในขณะที่นางกำลังคลอด ทารกคนหนึ่งยื่นมือออกมา

นางผดุงครรภ์จึงเอาด้ายแดงผูกข้อมือและพูดว่า
"คนนี้ออกมาก่อน" ๒ ๙ แต่ทารกนั้นหดมือกลับ
และอีกคนหนึ่งคลอดออกมา นางจึงพูดว่า "อ้าว!
แหวกออกมาได้อย่างไร" เด็กนั้นจึงได้ชื่อว่า เปเรศ*
๓ ๐ แล้วทารกคนที่มีด้ายแดงผูกข้อมือก็คลอดออกมา
และได้ชื่อว่า เศ-ราห์*

/38:29 * แปลว่า แหวกออกมา
38:30* แปลว่า แดงเข้ม หรือ ความสว่าง
/

โยเซฟกับภรรยาของโปทิฟาร์
๓ ๙ บัดนี้โยเซฟถูกนำมาถึงอียิปต์คนอิชมาเอลได้ขายเขาให้กับโป
ทิฟาร์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ขุนนางคนหนึ่งของฟาโรห์
๒ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับโยเซฟ
และทรงอวยพรให้เขาเจริญรุ่งเรืองขึ้นในบ้านของเจ้านายชาวอียิป
ต์ ๓ เมื่อนายเห็นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับเขา
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประทานความสำเร็จในทุกสิ่งที่เขาทำ
๔ โยเซฟได้เป็นที่โปรดปราน
และกลายเป็นคนรับใช้ใกล้ชิดของนาย
โปทิฟาร์จึงตั้งให้เขาดูแลครัวเรือนของเขา
แ ละมอบหมายให้โยเซฟดูแลทุกสิ่งที่เขามีอยู่
๕ ตั้งแต่นายมอบให้โยเซฟดูแลทุกสิ่งในครัวเรือนและทุกสิ่งที่เขามี
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรครอบครัวของโปทิฟาร์
เพราะเห็นแก่โยเซฟ ๖ ดังนั้น
นายจึงมอบให้โยเซฟดูแลทุกสิ่งที่เขามี
เมื่อมีโยเซฟเป็นผู้จัดการเขาไม่ต้องพะวงเรื่องใดเลย
เว้นแต่อาหารที่จะรับประทาน

โยเซฟเป็นชายรูปงามและหน้าตาดี ๗ ต่อมาภายหลัง
ภรรยาของเจ้านายมีใจเสน่หาในตัวโยเซฟ จึงชวนเขาว่า
“ มาหลับนอนกับข้าเถิด”
๘ แต่โยเซฟปฏิเสธและกล่าวกับนางว่า "ภายใต้การดูแลของข้า
นายไม่ต้องพะวงเรื่องใดในบ้านเลย
ทุกสิ่งที่นายมีอยู่นายก็มอบให้ข้าจัดการ
๙ ในบ้านนี้ไม่มีใครใหญ่เกินข้า
เจ้านายของข้าไม่หวงสิ่งใดกับข้านอกจากท่าน
เพราะท่านเป็นภรรยาของนาย
ข้าจะทำสิ่งชั่วร้ายเช่นนี้และทำบาปต่อพระเจ้าได้อย่างไร?"
๑๐ แม้นางชวนโยเซฟวันแล้ววันเล่า
เขาก็ไม่ปฏิเสธที่จะหลับนอนกับนางหรือแม้แต่จะอยู่กับนาง
๑๑ วันหนึ่ง
ขณะที่โยเซฟเข้าไปในบ้านเพื่อทำงานตามหน้าที่ของเขา
ขณะนั้นไม่มีคนรับใช้อื่นๆ อยู่ในบ้านเลย
๑๒ ภรรยาของโปทิฟาร์เข้ามาฉุดรั้งเสื้อของโยเซฟไว้ แล้วบอกว่า
"มานอนกับฉันเถิด!"
แต่เขาทิ้งเสื้อไว้ในมือนางแล้ววิ่งหนีออกไปนอกบ้าน
๑๓ เมื่อนางเห็นว่าเสื้อของโยเซฟอยู่ในมือ
และตัวเขาวิ่งออกไปนอกบ้านแล้ว ๑๔ นางจึงเรียกคนรับใช้อื่นๆ
มา และกล่าวว่า "ดูเถิด
ใครนำเจ้าทาสฮีบรูคนนี้มาหยามน้ำใจพวกเรา
มันพยายามจะข่มขืนข้า แต่ข้ากรีดร้องขึ้น
๑๕ เมื่อมันได้ยินข้าร้องขอความช่วยเหลือ มันจึงทิ้งเสื้อไว้กับข้า
แล้ววิ่งหนีออกจากบ้านไป"
๑๖ นางเก็บเสื้อนั้นไว้ตัวจนกระทั่งสามีกลับมาบ้าน
๑๗ แล้วนางจึงเล่าเรื่องนี้ให้สามีฟัง กล่าวว่า
"เจ้าทาสฮีบรูคนนั้นที่ท่านนำมาไว้กับเรา เข้ามาจะหยามน้ำใจข้า

๑ ๘ แต่ทันทีที่ข้ากรีดร้องขอความช่วยเหลือ มันจึงทิ้งเสื้อไว้กับข้า
แล้ววิ่งหนีออกจากบ้า น ไ ป "
๑ ๙ เมื่อเจ้านายของโยเซฟได้ยินเรื่องนี้จากภรรยาของเขา
ซึ่งกล่าวว่า " นี่เป็นสิ่งที่เจ้าทาสฮีบรูของท่านทำกับข้า"
เขาจึงโกรธจัด ๒ ๐ เจ้านายจึงจับโยเซฟและขังเขาไว้ในคุกหลวง
แต่ขณะที่โยเซฟถูกขังอยู่ในคุกนั้น
๒ ๑ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับโยเซฟ
ทรงกรุณาเขาและทำให้โยเซฟเป็นที่ชอบในสายตาของพัศดี
๒ ๒ ดังนั้น พัศดีจึงตั้งให้โยเซฟเป็นผู้ดูแลนักโทษทุกคน
และให้เขารับผิดชอบงานทุกอย่างในคุก
๒ ๓ พัศดีผู้นั้นไม่ต้องใส่ใจต่อสิ่งใดๆ
ที่อยู่ภายใต้การดูแลของโยเซฟ
เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับโยเซฟและทรงประทานคว
า ม ส ำ เร็จในทุกสิ่งที่เขาทำ

ผู้เชิญจอกเสวยและผู้เชิญเครื่องเสวย
๔ ๐ ต่อมา
ผู้เชิญจอกเสวยและผู้เชิญเครื่องเสวยของกษัตริย์แห่งอียิปต์
ทำให้พระองค์ไม่พอพระทัย
๒ ฟาโรห์ทรงกริ้วต่อเจ้าพนักงานทั้งสองคนนี้ คือ
หัวหน้าผู้เชิญจอกเสวยและหัวหน้าผู้เชิญเครื่องเสวย
๓ จึงทรงให้คุมขังคนทั้งสองไว้ในบ้านของผู้บัญชาการทหารรักษา
พระองค์ในคุกหลวงที่เดียวกับโยเซฟ
๔ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์มอบหมายให้โยเซฟคอยดูแลค
นทั้งสอง
หลังจากเขาทั้งสองถูกคุมขังอยู่ระยะหนึ่ง
๕ คืนหนึ่งพนักงานสองคนนี้ต่างก็ฝัน
และความฝันของแต่ละคนนั้นก็มีความหมายในตัวของมันเอง

๖ เช้าวันต่อมา เมื่อโยเซฟมาพบพวกเขาทั้งสอง
เขาสังเกตเห็นว่าคนทั้งสองมีสีหน้าเศร้าหมอง ๗ ดังนั้น
เขาจึงถามเจ้าพนักงานของฟาโรห์ทั้งสองคนที่ถูกคุมขังด้วยกันกับเ
ขาในบ้านของเจ้านายว่า "เหตุใดวันนี้
ท่านจึงมีสีหน้าเศร้าหมอง?”
๘ เขาตอบว่า "เราทั้งสองคนได้ฝันไป
แต่ไม่มีใครทำนายฝันให้เราได้"
โยเซฟจึงบอกว่า "การทำนายฝันเป็นของพระเจ้ามิใช่หรือ?
จงเล่าความฝันของท่านให้ข้าฟังเถิด"
๙ ดังนั้น
หัวหน้าผู้เชิญจอกเสวยจึงเล่าความฝันของเขาให้โยเซฟฟังว่า
"ในความฝันของข้านั้น ข้าเห็นเถาองุ่นอยู่เบื้องหน้า
๑๐ และเถาองุ่นนั้นมีกิ่งสามกิ่ง
ทันทีที่มันผลิดอกออกผลมันก็มีพวงองุ่นสุก
๑๑ จอกของฟาโรห์อยู่ในมือเรา
เราจึงเด็ดองุ่นมาคั้นน้ำใส่จอกแล้วยื่นถวายแด่ฟาโรห์"
๑๒ โยเซฟกล่าวว่า "ฝันนี้มีความหมายว่า
กิ่งสามกิ่งหมายถึงสามวัน ๑๓ ภายในสามวันนี้
ฟาโรห์จะทรงยกท่านขึ้น และคืนตำแหน่งให้แก่ท่าน
ท่านจะเชิญจอกเสวยของฟาโรห์ดังที่ท่านเคยรับใช้พระองค์มา
๑๔ เมื่อท่านได้รับความดีความชอบแล้ว
โปรดระลึกถึงข้าและเมตตาสงสารข้าด้วย
โปรดช่วยทูลฟาโรห์และช่วยให้ข้าได้ออกจากคุกนี้
๑๕ เพราะข้าถูกลักตัวมาจากดินแดนของชาวฮีบรู
และบัดนี้ต้องมาอยู่ในคุกทั้งๆ ที่ไม่ได้ทำผิดอะไร"
๑๖ เมื่อหัวหน้าผู้เชิญเครื่องเสวยเห็นว่าโยเซฟทำนายความฝันไป
ในทางที่ดี จึงเล่าความฝันของตนให้โยเซฟฟังบ้างว่า
"ในฝันนั้นมีตะกร้าขนมปัง*สามใบอยู่บนศีรษะของข้า

๑ ๗ ตะกร้าใบบนสุดมีขนมปังทุกชนิดสำหรับฟาโรห์
แต่พวกนกกำลังจิกกินขนมปังในตะกร้าใบนั้นที่อยู่บนศีรษะของข้า
"
๑ ๘ โยเซฟบอกเขาว่า "ฝันนี้มีความหมายว่า
ตะกร้าสามใบหมายถึงสามวัน ๑ ๙ ภายในสามวัน
ฟาโรห์จะตัดศีรษะของท่าน และแขวนท่านไว้บนต้นไม้*
แล้วพวกนกจะจิกกินเนื้อท่าน"
๒ ๐ ครั้นถึงวันที่สาม เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของฟาโรห์
พระองค์ทรงประทานงานเลี้ยงฉลองแก่ข้าราชการทั้งปวง
ทรงบัญชาให้นำตัวหัวหน้าผู้เชิญจอกเสวยและหัวหน้าผู้เชิญเครื่อ
งเสวยมาเข้าเฝ้าต่อหน้าบรรดาข้าราชการของพระองค์
๒ ๑ พระองค์ทรงคืนตำแหน่งให้หัวหน้าผู้เชิญจอกเสวย
เพื่อเขาจะได้เชิญจอกเสวยแด่ฟาโรห์อีกครั้งหนึ่ง
๒ ๒ แต่พระองค์ทรงแขวน*หัวหน้าผู้เชิญเครื่องเสวย
ซึ่งเป็นไปตามที่โยเซฟได้ทำนายฝันให้แก่เขาทั้งสองไว้
๒ ๓ อย่างไรก็ดีหัวหน้าผู้เชิญจอกเสวยก็ลืมโยเซฟเสียสนิทไม่ได้คิ
ดถึงเขาเลย

/40:16 * หรือ ตะกร้าสานสามใบ
40:19* หรือ เสียบเขาไว้บนเสา
40:22* หรือ เสียบ
/

ความฝันของฟาโรห์
๔ ๑ สองปีต่อมา คืนหนึ่งฟาโรห์ทรงพระสุบินว่า
พระองค์ทรงยืนอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์ ๒ มีวัวอ้วนพี ๗
ตัวขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์ กินหญ้าอยู่ริมฝั่ง ๓ แล้วมีวัวอีก ๗
ตัวขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์ แต่พวกหลังนี้ผอมโซจนเห็นกระดูกซี่โครง

พวกมันเดินมาหยุดยืนอยู่ข้างวัวอ้วนพี
๔ วัวผอมโซเหล่านั้นก็กินวัวอ้วนพีทั้ง ๗ ตัวเสีย
แล้วฟาโรห์ทรงตื่นจากบรรทม
๕ พระองค์บรรทมหลับไปอีก และทรงพระสุบินเป็นครั้งที่สอง
คราวนี้ทรงเห็นข้าวต้นหนึ่งมีรวง ๗ รวง ซึ่งมีเมล็ดเต่งงามดี
๖ หลังจากนั้นมีอีก ๗ รวงผลิออกมา
แต่มีเมล็ดลีบเหี่ยวเพราะลมตะวันออก ๗ แล้วเมล็ดข้าวที่ลีบ
ก็กลืนกินเมล็ดข้าวที่เต่งงาม
ฟาโรห์ตื่นบรรทมและทรงทราบว่าเป็นพระสุบิน
๘ เช้าวันรุ่งขึ้นฟาโรห์ทรงทุกข์ใจนัก
จึงรับสั่งให้นักวิทยากลและปราชญ์แห่งอียิปต์มาเฝ้า
แล้วทรงเล่าพระสุบินให้ฟัง
แต่ไม่มีใครทำนายได้ว่าพระสุบินนั้นหมายถึงอะไร
๙ แล้วหัวหน้าผู้เชิญจอกเสวยจึงกราบทูลว่า
"ข้าพระบาทระลึกถึงความผิดพลั้งของตนได้แล้ว
๑ ๐ ครั้งหนึ่งฝ่าพระบาททรงกริ้วข้าพระบาท
และทรงให้จำคุกข้าพระบาทพร้อมกับหัวหน้าผู้เชิญเครื่องเสวยใน
บ้านของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์
๑ ๑ คืนหนึ่งข้าพระบาททั้งสองต่างฝันไป
และความฝันของแต่ละคนนั้นก็มีความหมายในตัวของมันเอง
๑ ๒ ขณะนั้น
ชายหนุ่มฮีบรูคนหนึ่งซึ่งเป็นทาสรับใช้ของท่านผู้บัญชาการทหารรั
กษาพระองค์ได้ถูกจำคุกอยู่กับข้าพระบาททั้งสอง
ข้าพระบาทจึงเล่าความฝันให้เขาฟัง
เขาก็ทำนายฝันให้กับข้าพระบาททั้งสอง
๑ ๓ ทุกสิ่งก็เป็นไปดังที่เขาได้ทำนายให้กับข้าพระบาท
คือข้าพระบาทได้กลับเข้ามาประจำหน้าที่ดังเดิม
ส่วนอีกคนหนึ่งก็ถูกแขวน*"

๑ ๔ ฟาโรห์จึงรับสั่งให้หาโยเซฟ
เขาถูกนำตัวออกจากคุกอย่างเร่งด่วน
เมื่อโกนหนวดเคราและเปลี่ยนเสื้อผ้าเสร็จแล้ว ก็เข้าเฝ้าฟาโรห์
๑ ๕ ฟาโรห์ตรัสว่า "เราฝันไป และไม่มีใครทำนายฝันได้
แต่เราได้ยินมาว่า เมื่อเจ้ารู้ถึงความฝันนั้น
เจ้าก็สามารถทำนายฝัน"
๑ ๖ โยเซฟทูลฟาโรห์ว่า "ข้าพระบาทไม่อาจทำนายฝันได้
แต่พระเจ้าจะทรงแจ้งให้ฝ่าพระบาททราบคำตอบตามที่ฝ่าพระบาท
ต้องการ"
๑ ๗ ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "ในฝันเรายืนอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์
๑ ๘ มีวัวอ้วนพีเจ็ดตัวขึ้นมาจากแม่น้ำกินหญ้าอยู่ริมฝั่ง
๑ ๙ แล้วก็มีวัวอีกเจ็ดตัวขึ้นมาจากแม่น้ำ
ตัวผอมน่าเกลียดมากจนเห็นกระดูกซี่โครง
เราไม่เคยเห็นวัวตัวไหนน่าเกลียดขนาดนั้นมาก่อนเลยในแผ่นดินอี
ยิปต์
๒ ๐ แล้ววัวน่าเกลียดผอมโซเหล่านั้นก็กินวัวอ้วนพีทั้งเจ็ดตัวที่ขึ้น
มาก่อนจนหมด ๒ ๑ แม้พวกมันจะกินวัวเหล่านั้นไปหมดแล้ว
ก็ไม่มีใครเชื่อว่าพวกมันได้ทำเช่นนั้น
เพราะพวกมันก็ยังผอมโซอยู่เหมือนเดิม แล้วเราก็ตื่นขึ้น
๒ ๒ เราฝันไปอีกว่า เห็นต้นข้าวต้นหนึ่งมีรวงเจ็ดรวง
มีเมล็ดเต่งงามดี ๒ ๓ แล้วมีรวงข้าวอีกเจ็ดรวงงอกขึ้นมา
ซึ่งมีเมล็ดลีบเหี่ยวแห้งเพราะลมตะวันออก
๒ ๔ รวงข้าวที่ลีบเหี่ยวนั้นก็กลืนกินรวงข้าวที่เต่งงามทั้งเจ็ดรวงเสีย
ยหมด เราเล่าเรื่องนี้ให้บรรดานักวิทยากลฟัง
แต่ไม่มีใครอธิบายให้เราเข้าใจได้"
๒ ๕ โยเซฟทูลฟาโรห์ว่า "ความฝันทั้งสองนี้
หมายความถึงสิ่งเดียวกัน
พระเจ้าทรงเปิดเผยถึงสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำแก่ฝ่าพ ร ะ บ

า ท ๒๖ วัวอ้วนพีเจ็ดตัวหมายถึงเจ็ดปี
และรวงข้าวเต่งงามเจ็ดรวงก็หมายถึงเจ็ดปี
ความฝันทั้งสองนี้หมายความถึงสิ่งเดียวกัน
๒๗ ส่วนวัวผอมเจ็ดตัวที่ขึ้นจากน้ำมาภายหลังหมายถึงเจ็ดปี
และรวงข้าวไร้ค่าเจ็ดรวงที่เหี่ยวแห้งไปเพราะลมตะวันออกนั้นก็หมายถึงเจ็ดปีเช่นกัน เป็นเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหาร
๒๘ อย่างที่ข้าพระบาทได้ทูลฝ่าพระบาทไว้แล้วว่า
พระเจ้าได้ทรงสำแดงให้ฝ่าพระบาททราบว่า
พระองค์จะทรงกระทำอะไร กล่าวคือ
๒๙ ตลอดเจ็ดปีต่อไปนี้จะเป็นช่วงอุดมสมบูรณ์ทั่วอียิปต์
๓๐ แต่เจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารจะตามมา
ข้าวยากหมากแพงจนประชาชนลืมความอุดมสมบูรณ์ของประเทศอียิปต์เสีย การกันดารอาหารนั้นจะเกิดขึ้นทั่วแผ่นดิน
๓๑ รุนแรงจนช่วงเวลาแห่งความอุดมสมบูรณ์ถูกลบเลือนไปจากความทรงจำของผู้คน
๓๒ เหตุที่พระเจ้าทรงประทานพระสุบินถึงสองครั้งสองเรื่องแก่ฝ่าพระบาทนั้น
เพราะว่าพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยแน่ชัดแล้วว่าจะทรงให้สิ่งนี้เกิดขึ้นแน่นอนในไม่ช้านี้
๓๓ เพราะฉะนั้น
ขอฝ่าพระบาททรงโปรดคัดเลือกคนที่เฉลียวฉลาดและรอบรู้ให้ดูแลแผ่นดินอียิปต์
๓๔ ขอฝ่าพระบาททรงแต่งตั้งข้าราชการประจำเขตไว้ทั่วแผ่นดิน
ทำหน้าที่เก็บพืชผลหนึ่งในห้าของผลผลิตที่ได้จากตลอดเจ็ดปีแห่งความอุดมสมบูรณ์
๓๕ ให้พวกเขารวบรวมอาหารทั้งหมดที่ได้ในปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ที่กำลังจะมาถึง
และเก็บสะสมเมล็ดข้าวไว้เป็นคลังอาหารตามเมืองต่างๆ

ภายใต้สิทธิอำนาจของฟาโรห์
๓ ๖ เพื่อเป็นเสบียงสำรองเมื่อถึงช่วงเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารซึ่งจะเกิดกับอียิปต์
เพื่อว่าประเทศชาติจะไม่ย่อยยับไปเพราะการกันดารอาหาร"
๓ ๗ ฟาโรห์และข้าราชการทั้งปวงล้วนเห็นชอบกับแผนงานนี้
๓ ๘ ฟาโรห์ตรัสว่า
"จะหาใครเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า*ดังเช่นชายผู้นี้ได้หรือ"
๓ ๙ แล้วฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า
"เนื่องจากพระเจ้าทรงเปิดเผยความหมายของความฝันให้เจ้ารู้ไม่มีใ ครฉลาดและมีปัญญาเหมือนเจ้า
๔ ๐ เราจึงแต่งตั้งเจ้าให้ดูแลราชสำนักและราษฎรทั้งหมดอยู่ภายใต้อาณัติของเจ้า เราแต่ผู้เดียวดำรงฐานะสูงกว่าเจ้า"

โยเซฟปกครองดูแลอียิปต์
๔ ๑ ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า
"เราตั้งเจ้าให้ดูแลทั่วประเทศอียิปต์"
๔ ๒ แล้วทรงประทานแหวนตราประจำพระองค์จากนิ้วพระหัตถ์สวมที่นิ้วของโยเซฟ
พระองค์ทรงให้เขาสวมเสื้อคลุมผ้าลินินอย่างดีและประทานสร้อยคอทองคำแก่เขา
๔ ๓ ฟาโรห์ยังได้ทรงประทานรถม้าหลวงคันที่สอง*ให้โยเซฟ
ไม่ว่าเขาจะไปที่ไหนก็มีคนคอยร้องประกาศว่า "จงคุกเข่าลง"**
ดังนั้นฟาโรห์จึงทรงแต่งตั้งโยเซฟให้ดูแลทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์
๔ ๔ ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "เราคือฟาโรห์
ห้ามผู้ใดในแผ่นดินอียิปต์ยกมือยกเท้า เว้นแต่เจ้าสั่ง"
๔ ๕ ฟาโรห์ทรงประทานนามแก่โยเซฟว่า ศาเฟนาทปาเนอาห์*

และทรงประทานอาเสนัทบุตรีโปทิเฟราปุโรหิตแห่งเมืองโอน**ให้เป็นภรรยา และโยเซฟออกตรวจตราทั่วแผ่นดินอียิปต์
๔๖ โยเซฟมีอายุได้ ๓๐ ปี
เมื่อเข้ารับราชการกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์
โยเซฟได้ทูลลาฟาโรห์และออกเดินทางไปปฏิบัติราชการทั่วแผ่นดินอียิปต์ ๔๗ต ล อ ด 7 ปีแห่งความอุดมสมบูรณ์
แผ่นดินก็ให้ผลผลิตมากมาย
๔๘ โยเซฟรวบรวมอาหารทั้งหมดที่ผลิตได้ใน 7 ปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ของอียิปต์ และเก็บสะสมไว้ตามเมืองต่างๆ ผลผลิตที่เก็บได้จากนารอบเมืองใดเขาก็ให้เก็บไว้ในเมืองนั้น
๔๙ โยเซฟเก็บสะสมเมล็ดข้าวได้มากดุจดังเม็ดทรายในทะเลมากเสียจนเขาต้องเลิกทำบัญชี เพราะไม่สามารถตรวจนับได้
๕๐ ก่อนปีกันดารอาหารจะมาถึง
โยเซฟได้บุตรชายสองคนซึ่งเกิดจากนางอาเสนัทบุตรีของโปทิเฟราปุโรหิตแห่งเมืองโอน ๕๑ โยเซฟตั้งชื่อบุตรหัวปีว่า มนัสเสห์* เขากล่าวว่า
"เพราะพระเจ้าทรงทำให้ข้าพเจ้าลืมความทุกข์ลำบากและญาติพี่น้องทั้งหมด" ๕๒ เขาตั้งชื่อบุตรชายคนที่สองว่า เอฟราอิม* เขากล่าวว่า
"เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้เกิดผลอุดมสมบูรณ์ในดินแดนที่ข้าพเจ้าตกทุกข์ได้ยาก"
๕๓ ในที่สุดเจ็ดปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ก็สิ้นสุดลง
๕๔ และเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารก็เริ่มต้นขึ้นตามที่โยเซฟได้กล่าวไว้ เกิดการกันดารอาหารขึ้นทั่วทุกประเทศ
แต่มีอาหารทั่วทุกแห่งในแผ่นดินอียิปต์
๕๕ เมื่อชาวอียิปต์เริ่มได้รับผลกระทบจากการกันดารอาหาร
ผู้คนต่างก็มาทูลขออาหารจากฟาโรห์

ฟาโรห์จึงรับสั่งกับชาวอียิปต์ทุกคนว่า "จงไปหาโยเซฟ
และทำตามสิ่งที่เขาบอก"
๕ ๖ เมื่อการกันดารอาหารขยายไปทั่วประเทศ
โยเซฟจึงเปิดคลังขายข้าวให้แก่ชาวอียิปต์
เพราะเกิดการกันดารอาหารอย่างรุนแรงทั่วทั้งอียิปต์
๕ ๗ ประเทศต่างๆ พากันมายังอียิปต์เพื่อซื้อข้าวจากโยเซฟ
เพราะการกันดารอาหารรุนแรงทั่วโลก

/41:13 * หรือ เสียบ
41:38* หรือ ของพระทั้งหลาย
41:43* หรือ ในฐานะรองผู้บัญชาการ ** หรือ จงเปิดทาง!
41:45* แปลว่า ผู้มีอำนาจเสมือนเทพผู้ให้ชีวิตหรือความตาย
**ซึ่งก็คือ เฮลิโอโปลิส เช่นเดียวกับข้อ 50
41:51*
อาจจะมีรากศัพท์มาจากภาษาฮีบรูและออกเสียงเหมือนคำว่า ลืม
41:52* เอฟราอิม ออกเสียงเหมือนภาษาฮีบรูว่า เกิดผลสองเท่า
/

พวกพี่ชายของโยเซฟไปอียิปต์
๔ ๒ ฝ่ายยาโคบทราบมาว่ามีข้าวที่อียิปต์ จึงพูดกับลูกๆ ว่า
"มัวนั่งมองกันอยู่ทำไมล่ะ ๒ พ่อได้ยินว่าที่อียิปต์มีข้าว
พวกเจ้าจงลงไปที่นั่น และซื้อมาไว้สำหรับพวกเรา
เพื่อเราจะไม่อดตายกันหมด"
๓ ดังนั้น
พี่ชายทั้งสิบคนของโยเซฟจึงเดินทางไปอียิปต์เพื่อซื้อข้าว
๔ แต่ยาโคบไม่ยอมให้เบนยามินน้องชายของโยเซฟมากับคนอื่นๆ
ด้วย เพราะเกรงว่าอาจจะเกิดอันตรายแก่เขาได้

๕ บุตรชายทั้งหลายของอิสราเอลจึงร่วมเดินทางมาซื้อข้าวพร้อมกับคนอื่นๆ เพราะที่คานาอันก็กันดารอาหารเช่นกัน
๖ ขณะนั้นโยเซฟเป็นผู้ว่าราชการแผ่นดิน
และมีหน้าที่ขายข้าวให้กับประชาชนในอียิปต์
ดังนั้นเมื่อพวกพี่ชายของโยเซฟมาถึง
พวกเขาจึงน้อมคำนับโยเซฟซบหน้าลงกับดิน
๗ โยเซฟเห็นพวกพี่ๆ ก็จำได้ทันที แต่เขาแสร้งทำเป็นไม่รู้จัก
และพูดจาดุดันกับพวกเขาว่า "พวกเจ้ามาจากไหน?"
พวกเขาตอบว่า “ จากดินแดนคานาอันขอรับ
พวกเรามาขอซื้อข้าว"
๘ แม้โยเซฟจะจำพวกพี่ชายของเขาได้ แต่พวกเขาจำโยเซฟไม่ได้
๙ แล้วโยเซฟก็หวนรำลึกถึงความฝันในอดีต และพูดกับพวกเขาว่า
"พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม!
เข้ามาดูว่าดินแดนของเรามีจุดอ่อนตรงไหน"
๑๐ พวกเขาตอบว่า "หามิได้ขอรับนายท่าน
ผู้รับใช้ของท่านมาเพื่อขอซื้ออาหาร
๑๑ เราทุกคนเป็นพี่น้องกันหมด ผู้รับใช้ของท่านเป็นคนสุจริต
ไม่ใช่ค น ส อ ด แ น ม "
๑๒ โยเซฟยืนกรานว่า "ไม่จริง!
พวกเจ้าเข้ามาดูว่าดินแดนของเรามีจุดอ่อนตรงไหน"
๑๓ แต่พวกเขากล่าวว่า "ท่านขอรับ เรามีด้วยกันสิบสองคนพี่น้อง
พ่อของเราอยู่ในดินแดนคานาอัน น้องคนสุดท้องก็อยู่กับท่าน
ส่วนน้องอีกคนหนึ่งจากไปแล้ว"
๑๔ โยเซฟตอบว่า "อย่างที่เราบอกเจ้านั่นแหละ
พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม!
๑๕ นี่เป็นวิธีที่จะทดสอบคำพูดของพวกเจ้า คือ
ตราบเท่าที่ฟาโรห์ยังทรงพระชนม์อยู่*พวกเจ้าจะกลับออกไปจากที่นี่ไม่ได้ จนกว่าเจ้าจะพาน้องชายคนสุดท้องมาที่นี่

๑ ๖ ให้คนหนึ่งในพวกเจ้ากลับไปพาน้องชายมา
เราจะกักพวกที่เหลือไว้ในคุก
เพื่อจะได้พิสูจน์ว่าเรื่องที่เจ้าเล่านั้นเป็นความจริงหรือไม่ ถ้าไม่จริง
ตราบเท่าที่ฟาโรห์ยังทรงพระชนม์อยู่*พวกเจ้าก็เป็นคนสอดแนม!"
๑ ๗ ฉะนั้น โยเซฟจึงจับพวกเขาทั้งหมดขังคุกไว้เป็นเวลา ๓ วัน
๑ ๘ ในวันที่สาม โยเซฟพูดกับพวกเขาว่า
"เพราะเราเป็นคนยำเกรงพระเจ้า เจ้าจงทำตามนี้
เพื่อเจ้าจะมีชีวิตรอด ๑ ๙ หากพวกเจ้าเป็นคนสุจริตจริง
ก็จงให้พี่น้องของเจ้าคนหนึ่งจำคุกอยู่ที่นี่
ส่วนที่เหลือให้นำเมล็ดข้าวกลับไปยังครอบครัวที่อดอยากของเจ้าไ
ด้ ๒ ๐ แต่พวกเจ้าต้องพาน้องคนสุดท้องของเจ้ากลับมาหาเรา
ด้วยวิธีนี้ คำพูดของพวกเจ้าจะได้รับการพิสูจน์
และพวกเจ้าก็อาจจะรอดชีวิต" พวกเขาก็ยอมทำตามนั้น
๒ ๑ พวกเขาพูดกันเองว่า "ที่พวกเราต้องถูกลงโทษเช่นนี้
ต้องเป็นเพราะน้องชายของเราแน่ๆ
เราเห็นตำตาว่าเขาเป็นทุกข์แค่ไหน
เมื่อเขาร้องอ้อนวอนขอชีวิตจากเรา แต่เราก็ไม่ฟังเขาเลย
นี่ต้องเป็นสาเหตุที่ทำให้ความทุกข์นี้ตกอยู่กับพวกเรา"
๒ ๒ รูเบนตอบว่า
"เราห้ามพวกเจ้าแล้วไม่ใช่หรือว่าอย่าทำบาปกับเด็กคนนั้น
แต่พวกเจ้าก็ไม่ฟัง! บัดนี้พวกเราจึงต้องชดใช้บาปที่ฆ่าน้องแล้ว"
๒ ๓ พวกเขาไม่รู้ว่าโยเซฟฟังออก
เนื่องจากโยเซฟพูดกับพวกเขาโดยมีล่ามแปล
๒ ๔ โยเซฟจึงออกไปร้องไห้แล้วกลับเข้ามาอีก
สั่งให้มัดสิเมโอนต่อหน้าพวกพี่น้อง
๒ ๕ จากนั้นโยเซฟสั่งให้บริวารเอาข้าวบรรจุลงเต็มกระสอบของพ
วกพี่ชาย แล้วเอาเงินค่าข้าวใส่คืนไว้ในกระสอบของแต่ละคนด้วย
ทั้งยังให้เสบียงไว้กินตามทาง

เมื่อบริวารของโยเซฟทำตามคำสั่งเสร็จแล้ว ๒ ๖ พวกพี่ๆ
จึงเอากระสอบข้าวบรรทุกบนหลังลาออกเดินทางกลับบ้าน
๒ ๗ แต่เมื่อแวะพักแรมในคืนนั้น
มีคนหนึ่งเปิดกระสอบจะเอาข้าวให้ลากิน
เห็นเงินของเขาอยู่ที่ปากกระสอบ ๒ ๘ เขาบอกพวกพี่น้องว่า
"มีคนคืนเงินของข้าใส่ไว้ในกระสอบ"
พวกเขาพากันตกใจกลัวตัวสั่น พูดกันว่า
"พระเจ้ากำลังทำอะไรกับเราหรือ?"
๒ ๙ เมื่อพวกเขากลับมาหายาโคบผู้เป็นบิดาในคานาอัน
ก็เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้ยาโคบฟังว่า
๓ ๐ "ชายผู้เป็นเจ้านายปกครองดินแดนพูดกับเราอย่างดุดัน
และกระทำต่อเราราวกับว่า เราเป็นคนสอดแนมในแผ่นดินนั้น
๓ ๑ แต่พวกเราบอกกับเขาว่า
‘ พวกเราเป็นคนสุจริตไม่ใช่คนสอดแนม
๓ ๒ เรามีกันสิบสองคนพี่น้องพ่อเดียวกัน คนหนึ่งจากไปแล้ว
และคนสุดท้องยังอยู่กับพ่อในคานาอัน’
๓ ๓ แล้วเจ้านายคนนั้นพูดกับเราว่า
‘ วิธีนี้จะทำให้เรารู้ว่าพวกเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์หรือไม่คือ
กักคนหนึ่งในพวกเจ้าไว้ที่นี่
นอกนั้นเอาข้าวกลับไปให้ครอบครัวที่บ้าน
๓ ๔ แล้วพาน้องชายคนสุดท้องมาหาเรา
เราจะได้รู้ว่าเจ้าเป็นคนสุจริตไม่ใช่คนสอดแนม
แล้วเราจะคืนคนที่ถูกขังไว้ให้พวกเจ้า
และเจ้าสามารถติดต่อค้าขาย*ในดินแดนนี้ด้วย’ “
๓ ๕ ขณะที่พวกเขาต่างกำลังเทข้าวออกจากกระสอบก็พบถุงเงินอ
ยู่ในแต่ละกระสอบนั้น!
เมื่อพวกเขาและบิดาของเขาเห็นดังนั้นต่างก็ตกใจกลัว
๓ ๖ ยาโคบพูดว่า "พวกเจ้าช่างพรากพ่อพรากลูกเสียจริงๆ

โยเซฟก็จากไป สิเมโอนก็ไม่อยู่
แล้วตอนนี้ยังจะพาเบนยามินไปอีก
ปัญหาทุกอย่างก็ประดังเข้ามาในชีวิตของข้า!"
๓ ๗ รูเบนจึงพูดกับบิดาว่า "ถ้าข้าไม่พาเบนยามินกลับมา
พ่อก็ฆ่าลูกชายทั้งสองคนของข้าได้เลย
มอบเขาให้เป็นธุระของข้าเถิด"
๓ ๘ แต่ยาโคบตอบว่า "เราไม่ยอมให้ลูกคนนี้ไปกับพวกเจ้าหรอก
พี่ชายก็ตายไปแล้วเหลือเขาอยู่คนเดียว
ถ้าเกิดอะไรขึ้นกับเขาระหว่างทาง
พวกเจ้าจะพาให้หัวหงอกอย่างพ่อลงไปสู่แดนผู้ตาย*"

/42:15 *
เป็นลักษณะของการให้คำสาบานในอียิปต์สมัย โ บ ร า ณ
42:16* ดูข้อ 15
42:34* หรือ มีเสรีภาพ
/

การเดินทางไปอียิปต์ครั้งที่ 2
๔ ๓ ขณะนั้นการกันดารอาหารในดินแดนนั้นยังคงรุนแรงอยู่
๒ เมื่อข้าวที่พวกเขาเอามาจากอียิปต์หมดแล้ว
อิสราเอลผู้เป็นบิดาก็พูดกับพวกเขาว่า
"จงกลับไปอียิปต์และซื้อข้าวมาอีกเถิด"
๓ แต่ยูดาห์พูดกับบิดาว่า
"เจ้านายคนนั้นกำชับไว้ว่าไม่ต้องไปให้เห็นหน้า
ถ้าไม่พาน้องชายคนเล็กไปด้วย
๔ ถ้าท่านยอมให้น้องไปกับพวกเรา
เราก็จะลงไปอียิปต์เพื่อซื้ออาหารมาให้ท่าน
๕ แต่ถ้าถ้าท่านไม่ยอมให้น้องไป เราก็จะไม่ไป

เพราะเจ้านายคนนั้นสั่งไว้ว่า ‘ ไม่ต้องไปให้เห็นหน้า
ถ้าไม่พาน้องชายคนเล็กไปด้วย’ "
๖ อิสราเอลจึงถามว่า "ทำไมเจ้านำปัญหามาให้เราเช่นนี้
เจ้าไปบอกเขาทำไมว่ามีน้องชายอีกคน"
๗ พวกเขาตอบว่า
"ก็เขาเจาะจงถามถึงพวกเราและครอบครัวของเรา เขาถามเราว่า
’ พ่อของเจ้ายังมีชีวิตอยู่หรือ?’ ‘ เจ้ามีน้องอีกคนหนึ่งไหม?’
เราเพียงแต่ตอบไปตามที่เขาถาม เราจะไปรู้หรือที่เขาจะสั่งว่า
‘ จงพาน้องชายของพวกเจ้ามาที่นี่’ "
๘ แล้วยูดาห์ก็พูดกับอิสราเอลบิดาของเขาว่า "ให้น้องไปกับเราเถิด
เราจะได้ออกเดินทางทันที เพื่อว่าพวกเรา ตัวท่าน และลูกๆ
ของเรา จะไม่ต้องอดตาย
๙ ข้าขอรับประกันความปลอดภัยของเขา
ถ้าข้าพาเขากลับมาหาท่าน และส่งเขาให้ถึงหน้าท่านไม่ได้
ก็ขอให้ตราหน้าด่าว่าข้าชั่วชีวิต ๑๐ ถ้าเราไม่มัวรีรออยู่เช่นนี้
ป่านนี้เราคงไปและกลับมาเป็นครั้งที่สองแล้ว"
๑๑ ในที่สุดอิสราเอลก็พูดกับพวกเขาว่า "หากต้องเป็นเช่นนี้
ก็ให้ทำดังนี้ก็แล้วกัน คือ
พวกเจ้าจงเอาของดีที่สุดในดินแดนของเรา ได้แก่ ยางไม้ น้ำผึ้ง
เครื่องเทศ มดยอบ มะม่วงหิมพานต์และลูกอัลมันด์
ไปเป็นของกำนัลแด่ท่าน ๑๒ เอาเงินไปสองเท่าด้วย
จะได้คืนเงินที่ติดมาในกระสอบซึ่งเขาอาจจะเผลอใส่มาก็ได้
๑๓ จงพาน้องไปเถิด ไปพบเจ้านายคนนั้นทันที
๑๔ ขอพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์*บันดาลให้เจ้านายคนนั้นเมตตาพวกเจ้า
เขาจะได้ปล่อยสิเมโอน และเบนยามินกลับมาด้วย
ส่วนเราถ้าจะต้องทุกข์โศกเพราะเสียลูกไป ก็เห็นจะต้องยอม"
๑๕ พวกเขาจึงพาเบนยามิน
พร้อมทั้งนำของกำนัลและเงินสองเท่า

รีบเดินทางไปอียิปต์เข้าพบโยเซฟ
๑ ๖ เมื่อโยเซฟเห็นเบนยามินมาด้วย จึงสั่งคนต้นเรือนว่า
"จงพาพวกเขาไปที่บ้านของข้า แล้วฆ่าสัตว์เตรียมอาหารไว้
พวกเขาจะกินอาหารกลางวันกับข้า"
๑ ๗ เขาก็ทำตามคำสั่ง
แล้วพาพวกพี่น้องเหล่านั้นไปยังบ้านของโยเซฟ
๑ ๘ พวกเขาตกใจกลัวมากเมื่อพบว่าถูกพามาที่บ้านของโยเซฟ
พวกเขาต่างคิดว่า
“ เราถูกพามาที่นี่เพราะเงินที่ถูกใส่คืนให้เรามาในกระสอบเมื่อครา
วก่อนแน่ๆ เลย เขาต้องการจะใส่ความว่าเราขโมยมา
แล้วก็จับตัวเราเป็นทาสพร้อมทั้งริบลาของเรา"
๑ ๙ เมื่อพวกเขามาถึงประตูบ้าน จึงไปหาคนต้นเรือนของโยเซฟ
พูดว่า ๒ ๐ "ท่านขอรับ คราวก่อนเมื่อเราเดินทางมาซื้ออาหารที่นี่
๒ ๑ คืนแรกที่เราแวะพักแรม เราได้เปิดกระสอบออกมาดู
ก็เห็นเงินค่าข้าวเต็มจำนวนวางอยู่ในกระสอบของเราแต่ละคน
ดังนั้นพวกเราจึงเอามาคืน
๒ ๒ เราได้นำเงินมาอีกเพื่อที่จะซื้ออาหาร
เราไม่รู้ว่าใครนำเงินเหล่านี้ใส่เข้าไปในกระสอบของเรา"
๒ ๓ คนต้นเรือนตอบว่า "ไม่เป็นไร อย่ากลัวเลย
พระเจ้าของพวกท่าน
และพระเจ้าของบิดาท่านทรงเป็นผู้ประทานทรัพย์สินที่อยู่ในกระส
อบของท่าน เพราะเราได้รับเงินจากพวกท่านเรียบร้อยแล้ว"
แล้วคนต้นเรือนก็พาสิเมโอนออกมาพบพวกเขา
๒ ๔ จากนั้นคนต้นเรือนพาพวกเขาเข้าไปในบ้านของโยเซฟ
เอาน้ำมาให้ล้างเท้าและให้อาหารแก่ลาข อ ง พ ว ก เ ข า
๒ ๕ พวกพี่ชายก็เตรียมของกำนัลเพื่อมอบให้แก่โยเซฟ
ซึ่งจะมาถึงตอนเที่ยง
เพราะพวกเขาได้ยินว่าจะรับประทานอาหารด้วยกันที่นั่น

๒ ๖ เมื่อโยเซฟมาถึง พวกเขาก็มอบของกำนัลให้เขา
และหมอบกราบเขาลงถึงดิน
๒ ๗ โยเซฟถามถึงทุกข์สุขของพวกเขาและถามอีกว่า
"พ่อผู้ชราที่พวกเจ้าพูดถึงเป็นอย่างไรบ้าง?
ยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า?"
๒ ๘ พวกเขาตอบว่า "พ่อของเราผู้รับใช้ของท่าน
ยังมีชีวิตอยู่และสบายดี"
และพวกเขาก็น้อมคำนับเพื่อให้เกียรติแก่โยเซฟ
๒ ๙ ขณะที่โยเซฟมองดูพวกเขา
และเห็นเบนยามินน้องชายร่วมมารดา จึงถามว่า
“ คนนี้หรือคือน้องชายคนสุดท้องที่พวกเจ้าพูดถึง?”
แล้วพูดกับเบนยามินว่า “ ลูกเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงเมตตาเจ้าเถิด"
๓ ๐ แล้วโยเซฟก็ผลุนผลันออกไป
ด้วยความดีใจอย่างเหลือล้นที่ได้พบหน้าน้องชาย
เขากลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ และเข้าไปร้องไห้ในห้องส่วนตัว
๓ ๑ จากนั้นท่านก็ล้างหน้าล้างตา ควบคุมอารมณ์
แ ล ะ ก ลับออกมาสั่งว่า "ยกอาหารมาเถิด"
๓ ๒ พวกเขาจัดให้โยเซฟรับประทานอาหารแต่ลำพัง
โต๊ะของพี่น้องแยกต่างหาก
ส่วนชาวอียิปต์ที่ร่วมรับประทานอาหารกับโยเซฟก็อยู่อีกโต๊ะหนึ่ง
คนอียิปต์ไม่นั่งร่วมโต๊ะกับคนฮีบรูเพราะถือว่าเป็นสิ่งน่ารังเกียจ
๓ ๓ โยเซฟจัดให้พวกพี่น้องแต่ละคนนั่งเรียงกันตามลำดับอายุ
ตั้งแต่คนโตสุดถึงคนเล็กสุด ยังความฉงนสนเท่ห์แก่พวกเขายิ่งนัก
๓ ๔ อาหารของพวกเขาถูกส่งมาจากโต๊ะของโยเซฟ
เบนยามินได้มากเป็นห้าเท่าของคนอื่นๆ
พวกเขาก็กินดื่มร่วมกับโยเซฟจนอิ่มหนำสำราญ

/43:14 * ภาษาฮีบรูว่า เอลชัดดาย

/

จอกเงินในกระสอบ
๔ ๔ ต่อมาโยเซฟสั่งคนต้นเรือนประจำบ้านของเขาว่า
“ จงเอาอาหารยัดใส่กระสอบของพวกเขาทุกคนให้มากเท่าที่พวกเขาจะบรรทุกไปได้
และจงใส่เงินของเขาแต่ละคนลงไปในกระสอบของพวกเขาด้วย
๒ แล้วใส่จอกเงินของเราลงไปในกระสอบของน้องคนเล็ก
พร้อมเงินค่าข้าวของเขา” เขาก็ปฏิบัติตามคำสั่งของโยเซฟ
๓ ครั้นรุ่งเช้า
คนของโยเซฟก็ส่งพวกพี่น้องของเขาพร้อมฝูงลาออกเดินทางไป
๔ เมื่อพวกเขาเดินทางไปได้ไม่ไกลจากเมืองนัก
โยเซฟก็สั่งคนต้นเรือนว่า "จงตามพวกเขาไปทันที
และเมื่อเจ้าตามทันแล้ว ให้ถามพวกเขาว่า
‘ เหตุใดท่านจึงตอบแทนความดีด้วยความชั่ว?
๕ นี่เป็นจอกเงินซึ่งนายของเราใช้ดื่มและใช้ทำนายมิใช่หรือ?
ท่านได้ทำสิ่งชั่วช้าลงไปแล้ว’ "
๖ คนต้นเรือนจึงไล่ตามคนเหล่านั้นจนทัน และพูดตามที่โยเซฟสั่ง
๗ แต่พวกเขาพูดว่า "เหตุไฉนเจ้านายของเราจึงพูดเช่นนั้น?
ผู้รับใช้ของท่านจะกระทำเช่นนั้นได้อย่างไรกัน!
๘ พวกเราอุตส่าห์นำเงินที่พบในปากกระสอบของเราจากคานาอันเพื่อมาคืนให้ท่าน
แล้วทำไมเราจึงต้องขโมยเงินหรือทองจากบ้านนายของท่านด้วย?
๙ ถ้าพบจอกเงินของนายท่านไปอยู่ที่ผู้รับใช้ของท่านคนใด
ก็ให้เขาถึงที่ตายเถิด
แล้วพวกเราที่เหลือทั้งหมดจะยอมเป็นทาสนายของท่าน"

๑ ๐ เขาจึงว่า “ ดีมาก ให้เป็นไปตามที่ท่านว่า
ถ้าเราพบของนั้นที่ใคร เขาจะกลายเป็นทาสของเรา
แต่พวกที่เหลือจะพ้นผิด"
๑ ๑ พวกเขาแต่ละคน
จึงรีบปลดกระสอบลงมาจากหลังลาและเปิดออก
๑ ๒ แล้วคนต้นเรือนจึงเริ่มต้นค้นดูตั้งแต่กระสอบของพี่ชายคนโต
ไปจนถึงน้องคนสุดท้อง ก็พบจอกในกระสอบของเบนยามิน
๑ ๓ เมื่อเห็นดังนั้น พวกเขาจึงฉีกเสื้อผ้าของตน
เอาของขึ้นลากลับเข้ามาในเมือง
๑ ๔ โยเซฟยังคงอยู่ที่บ้าน เมื่อยูดาห์กับพี่น้องของเขามาถึง
พวกเขารีบทรุดตัวลงกับพื้นต่อหน้าโยเซฟ ๑ ๕ โยเซฟถามว่า
"พวกเจ้าทำอะไรลงไป? พวกเจ้าไม่รู้หรือว่า
คนอย่างเราสามารถรู้เรื่องต่างๆ ได้โดย ก า ร ท ำ น า ย ?"
๑ ๖ ยูดาห์ตอบว่า "พวกเราจะพูดอะไรต่อนายของเราได้?
จะแก้ตัวอย่างไรได้? เราจะพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเราได้อย่างไร?
พระเจ้าทรงเปิดโปงความผิดบาปของผู้รับใช้ของท่าน
บัดนี้พวกเราและคนที่ถูกพบว่ามีจอกของท่านได้เป็นทาสรับใช้เจ้า
นายของเราแล้ว”
๑ ๗ แต่โยเซฟว่า "เราจะไม่ทำเช่นนั้นหรอก!
คนที่ขโมยจอกไปเท่านั้นที่ต้องเป็นทาสของเรา!
ส่วนคนที่เหลือจงกลับไปหาพ่อของเจ้าด้วยสันติสุขเถิด"
๑ ๘ ยูดาห์จึงเข้าไปใกล้โยเซฟพูดว่า "ได้โปรดเถิด นายของข้า
โปรดอนุญาตให้ข้าได้พูดอะไรสักคำ
ขออย่าได้ถือโกรธผู้รับใช้ของท่านเลย
เพราะท่านก็เป็นเสมือนฟาโรห์
๑ ๙ นายท่านได้ถามผู้รับใช้ของท่านว่า
‘ พวกเจ้ามีพ่อหรือน้องชายหรือไม่?’ ๒ ๐ พวกเราก็ตอบว่า
‘ เรามีพ่อผู้ชรา และมีน้องสุดท้องคนหนึ่งเกิดเมื่อพ่ออายุมากแล้ว

พี่ชายของเขาตายไปแล้ว
เขาเป็นลูกที่เหลืออยู่เพียงคนเดียวของแม่เขา และพ่อก็รักเขา'
๒ ๑ " แล้วท่านก็สั่งผู้รับใช้ของท่านว่า
' จงพาเขามาที่นี่เพื่อเราจะได้เห็นเขากับตา'
๒ ๒ และพวกเราก็ได้พูดกับนายท่านว่า
' เด็กหนุ่มคนนั้นจากพ่อมาไม่ได้
ถ้าเขาจากมาพ่อของเขาจะตาย'
๒ ๓ แต่ท่านได้บอกผู้รับใช้ของท่านว่า
' พวกเจ้าไม่ต้องกลับมาให้เราเห็นหน้า
เว้นแต่พวกเจ้าจะพาน้องคนสุดท้องของพวกเจ้ามาด้วย'
๒ ๔ เมื่อพวกเรากลับไปหาพ่อของเรา ผู้รับใช้ของท่าน
เราก็ได้เล่าให้ท่านฟังตามที่นายท่านได้สั่งไว้
๒ ๕ " ต่อมาพ่อของเรากล่าวว่า
' จงกลับไปซื้ออาหารมาอีกสักหน่อย' ๒ ๖ พวกเราก็ตอบว่า
' เราลงไปไม่ได้หรอก เว้นแต่ว่าถ้าน้องคนเล็กจะไปกับเราด้วย
เราไม่สามารถไปพบหน้านายท่านได้
เว้นแต่น้องคนสุดท้องจะไปกับเรา'
๒ ๗ " แล้วพ่อของเรา ผู้รับใช้ของท่าน จึงพูดกับพวกเราว่า
' เจ้าก็รู้ว่าภรรยาคนนี้ของพ่อมีลูกชายสองคน
๒ ๘ คนหนึ่งก็จากไปแล้ว เราได้พูดเองว่า " เขาถูกฉีกเป็นชิ้นๆ
แน่นอน" และเราก็ไม่ได้เห็นหน้าเขาอีกเล ย
๒ ๙ และถ้าเจ้าพาน้องคนนี้ไปจากเราอีก
และหากเขาต้องมีอันเป็นไป
พวกเจ้าจะพาให้หัวหงอกอย่างพ่อลงไปสู่แดนผู้ตาย*
ด้วยความทุกข์ระทม'
๓ ๐ " แล้วบัดนี้หากพวกเรากลับไปหาพ่อของเรา
ผู้รับใช้ของท่าน โดยไม่มีน้องชายไปด้วย
แล้วถ้าพ่อของเราผู้ซึ่งชีวิตของท่านผูกพันธ์กับชีวิตของน้องคนนี้อ

ย่างใกล้ชิด ๓ ๑ เห็นว่าเขาไม่ได้กลับไป ท่านก็จะตาย
ผู้รับใช้ของท่านจะทำให้พ่อผู้ผมหงอกแล้วลงสูหลุมฝังศพด้วยควา
ม ต ร อ ม ต ร ม
๓ ๒ ผู้รับใช้ของท่านได้รับประกันความปลอดภัยของน้องคนนี้กับ
พ่อว่า ‘ ถ้าข้าไม่สามารถพาเขากลับมาหาท่านได้
ข้าจะทนรับผิดต่อท่านไปตลอดชีวิต!’
๓ ๓ “ บัดนี้
โปรดให้ผู้รับใช้ของท่านอยู่เป็นทาสของนายท่านที่นี่แทนน้องชาย
คนนี้เถิด และโปรดให้เขาได้กลับไปพร้อมกับพวกพี่น้องของเขา
๓ ๔ ข้าจะกลับไปพบพ่อได้อย่างไร ถ้าไม่มีน้องไปด้วย? อย่าเลย?
อย่าให้ข้าได้เห็นความทุกข์ระทมที่จะเกิดกับพ่อของข้าเลย"

/44:29 * ภาษาฮีบรูว่า เชโล (Sheol) เช่นเดียวกับข้อ 31
/

โยเซฟแสดงตัวกับพี่น้อง
๔ ๕ โยเซฟไม่สามารถควบคุมตนเองต่อหน้าบรรดาผู้ที่ยืนอยู่ได้อี
กต่อไป จึงร้องสั่งบริวารว่า "จงออกไปให้พ้นหน้าเราหมดทุกคน!"
ดังนั้น จึงไม่มีผู้อื่นอยู่กับโยเซฟ เมื่อแสดงตัวกับพี่น้องของเข า
๒ แล้วท่านก็ร้องไห้เสียงดังจนชาวอียิปต์ทั้งหลายได้ยิน
และข่าวก็ไปถึงราชวังของฟาโรห์
๓ โยเซฟบอกพวกพี่น้องว่า "เราคือโยเซฟ!
พ่อของเรายังมีชีวิตอยู่หรือ?"
แต่พวกพี่น้องก็ไม่สามารถตอบอะไรเขาได้
เพราะพวกเขาต่างตกใจกลัวที่ได้เผชิญหน้ากับโยเซฟ
๔ โยเซฟจึงพูดกับพี่น้องของเขาว่า "เข้ามาใกล้ๆ เราเถิด"
พวกเขาก็เดินเข้าไปใกล้ เขาพูดอีกว่า "เราคือโยเซฟ
น้องชายคนที่พวกพี่ขายเข้ามาในอียิปต์!

๕ แต่บัดนี้อย่าเสียใจและอย่าโกรธตนเองที่ได้ขายเรามาที่นี่
เพราะว่าพระเจ้าทรงส่งเรามาล่วงหน้าพวกพี่เพื่อช่วยชีวิตคนทั้งหล
า ย ๖ การกันดารอาหารในแผ่นดินนี้เพิ่งมีมาแค่ 2 ปี
ยังต้องมีต่อไปอีกถึง 5 ปี ซึ่งจะไม่มีการเพาะปลูกหรือการเก็บเกี่ยว
๗ แต่พระเจ้าทรงส่งเรามาล่วงหน้าพวกพี่
เพื่อสงวนคนที่เหลือบนแผ่นดินโลกไว้ให้
และทรงช่วยชีวิตพวกพี่ไว้ด้วยการช่วยกู้ยิ่งใหญ่*
๘ “ ฉะนั้น จึงไม่ใช่พวกพี่ที่ส่งเรามาที่นี่
แต่เป็นพระเจ้าเองพระองค์ทรงโปรดให้เราอยู่ในฐานะที่ปรึกษาขอ
งฟาโรห์
เป็นเจ้านายเหนือข้าราชสำนักทั้งสิ้นและเป็นผู้ปกครองอียิปต์ทั้งปร
ะ เ ท ศ ๙ บัดนี้จงรีบกลับไปหาพ่อของเราเถิด และบอกท่านว่า
‘ นี่เป็นคำพูดของโยเซฟลูกของท่าน ความว่า
พระเจ้าทรงกระทำให้เราเป็นเจ้านายเหนือดินแดนอียิปต์
เชิญลงมาหาเราเถิด อย่าชักช้าอยู่เลย
๑๐ ท่านจะได้มาอยู่ในเมืองโกเชน อยู่ใกล้ๆ เรา
พร้อมทั้งลูกหลาน ฝูงสัตว์ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านมี
๑๑ เราจะดูแลปรนนิบัติท่านที่นั่น
เพราะยังจะมีการกันดารอาหารอีกถึง 5 ปี มิฉะนั้นแล้ว ทั้งตัวท่าน
ครอบครัวของท่าน และทุกคนที่เป็นของท่าน
จะต้องอดอยากกันหมด’
๑๒ “ พี่ๆ ก็เห็นอยู่กับตา น้องเบนยามินก็เห็นว่า เป็นเราจริงๆ
ที่กำลังพูดอยู่กับพวกท่าน ๑๓ จงเล่าให้พ่อของเราฟังว่า
เรามียศศักดิ์ที่เราได้รับในอียิปต์ และจงเล่าทุกอย่างตามที่เห็น
แล้วพาพ่อมาที่นี่โดยเร็ว "
๑๔ แล้วโยเซฟก็โอบกอดเบนยามินน้องชายของเขาแล้วร้องไห้
เบนยามินก็กอดพี่แล้วร้องไห้

๑ ๕ โยเซฟจูบพี่น้องทุกคนและร้องไห้
หลังจากนั้นพี่น้องของเขาก็พูดคุยกับโยเซฟ
๑ ๖ เมื่อข่าวแพร่ไปถึงพระราชวังของฟาโรห์ว่า
พี่น้องของโยเซฟมา ฟาโรห์กับเหล่าข้าราชการก็พากันยินดี
๑ ๗ ฟาโรห์รับสั่งกับโยเซฟว่า "จงไปบอกพี่น้องของเจ้าว่า
‘ จงทำตามนี้ คือ เอาสิ่งของบรรทุกสัตว์กลับไปยังคานาอัน
๑ ๘ รับตัวบิดาของเจ้ากับทุกคนในครอบครัวกลับมาหาเรา
เราจะยกดินแดนที่ดีที่สุดในอียิปต์ให้พวกเจ้า
และพวกเจ้าจะได้ชื่นชมกับผลิตผลอันอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินนี้’
๑ ๙ “ เจ้าจงบอกพวกเขาด้วยว่า ‘ จงทำตามนี้ คือ
จงนำขบวนรถม้าจากอียิปต์ไปรับลูกหลานของพวกเจ้า
บรรดาภรรยา และบิดาของเจ้ามาที่นี่
๒ ๐ อย่าห่วงพะวงถึงทรัพย์สมบัติของพวกเจ้าที่นั่นเลย
เพราะที่ดีที่สุดในอียิปต์จะเป็นของพวกเจ้า‘ "
๒ ๑ บรรดาบุตรชายของอิสราเอลจึงทำตามนั้น
โ ยเซฟจึงให้ขบวนรถม้าไปกับพวกเขาตามรับสั่งของฟาโรห์
และเขายังให้เสบียงสำหรับการเดินทางของพวกเขาด้วย
๒ ๒ เขาให้เสื้อผ้าใหม่กับพี่น้องคนละชุด ส่วนเบนยามินได้รับเงิน
300 เ ช เ ข ล * และเสื้อผ้า 5 ชุด ๒ ๓ สำหรับบิดานั้น
เขาได้ส่งของที่ดีที่สุดในอียิปต์บรรทุกบนลา 10 ตัว
แ ละลาตัวเมียอีก 10 ตัว บรรทุกข้าว ขนมปัง และเสบียงอื่นๆ
สำหรับรับประทานระหว่างเดินทางมา
๒ ๔ โยเซฟจึงส่งพวกพี่น้องออกเดินทางไป
และก่อนจะจากกันโยเซฟพูดกับพวกเขาว่า
"ระหว่างทางอย่าทะเลาะกันนะ"
๒ ๕ คนเหล่านั้นจึงเดินทางออกจากอียิปต์
กลับไปหายาโคบผู้เป็นบิดาที่คานาอัน
๒ ๖ พวกเขาบอกยาโคบว่า "โยเซฟยังมีชีวิตอยู่! จริงๆ แล้ว

เขาได้เป็นถึงผู้ปกครองอียิปต์ทั้งประเทศ" ยาโคบตะลึงงัน
และไม่เชื่อพวกเขา
๒ ๗ แต่เมื่อพวกเขาได้เล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่โยเซฟได้พูดกับพวกเขาให้บิดาฟัง
และเมื่อยาโคบเห็นขบวนรถม้าที่โยเซฟส่งมารับเขากลับไป
จิตใจของยาโคบบิดาของพวกเขาก็ชุ่มชื่นขึ้น
๒ ๘ แล้วอิสราเอลก็พูดว่า "เราแน่ใจแล้ว!
โยเซฟลูกของเรายังมีชีวิตอยู่ เราจะไปดูหน้าเขาก่อนเราตาย"

/45:7 * หรือ ช่วยท่านในฐานะผู้รอดชีวิตกลุ่มใหญ่
45:22* ร า ว 3.5 กิโลกรัม
/

ยาโคบไปอียิปต์
๔ ๖ อิสราเอลจึงออกเดินทางพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติทั้งหมด
เมื่อมาถึงเบเออร์เชบาเขาก็ถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของอิสอัคบิดาของเขา
๒ ในตอนกลางคืนพระเจ้าตรัสกับเขาทางนิมิตว่า "ย า โ ค บ !
ยาโคบเอ๋ย!"
ยาโคบทูลว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่"
๓ พระองค์ตรัสว่า "เราคือพระเจ้า พระเจ้าของบิดาเจ้า
อย่ากลัวที่จะต้องไปอียิปต์
เพราะเราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ที่นั่น ๔ เราจะไปอียิปต์กับเจ้า
และเราจะนำเจ้ากลับมาอีกแน่นอน แล้วโยเซฟจะเป็นผู้ปิดตาเจ้า"
๕ ยาโคบจึงออกจากเบเออร์เชบา ลูกๆ
ของอิสราเอลได้พายาโคบบิดาของพวกเขา
พร้อมด้วยบุตรหลานและภรรยาของตน
เดินทางมากับขบวนรถม้าซึ่งฟาโรห์ส่งมารับพวกเขา

๖ พวกเขายังได้นำฝูงสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สมบัติที่พวกเขาหามาได้
จากแผ่นดินคานาอันมายังอียิปต์
พร้อมด้วยยาโคบและวงศ์วานของพวกเขา
๗ ยาโคบพาบุตรชายหญิง หลานชาย และหลานสาว
คือวงศ์วานทั้งหมดของเขามายังอียิปต์

๘ ต่อไปนี้เป็นรายชื่อบุตรชายของอิสราเอล
(ยาโคบและพงศ์พันธุ์ของเขา) ผู้ไปอียิปต์ ได้แก่

รูเบน บุตรชายหัวปีของยาโคบ
๙ บุตรของรูเบนได้แก่ ฮาโนค บัลลู
เฮสโรน และคารมี
๑๐ บุตรของสิเมโอนได้แก่ เยมูเอล
ยามิน โอหาด ยาคีน โศหาร์ และชาอูล
(บุตรชายของหญิงชาวคานาอัน)
๑๑ บุตรของเลวีได้แก่ เกอร์โชน โคฮาท
แ ละ เมรารี
๑๒ บุตรของยูดาห์ได้แก่ เอร์ โอนัน
เ ช -ลาห์ เปเรศ เศ-ราห์ (แต่เอร์และโอนัน
ได้สิ้นชีวิตแล้วในคานาอัน) บุตรของ
เปเรศได้แก่ เฮสโรน และฮามูล
๑๓ บุตรของอิสสาคาร์ได้แก่ โทลา ปูอาห์*
ยาชูบ** และ ชิมโรน
๑๔ บุตรของเศบูลุนได้แก่ เสเรด เอโลน
แ ล ะ ย า เ ล เ อ ล
๑๕ เ หล่านี้เป็นบุตรชายของนางเลอาห์ซึ่งให้กำเนิดแก่ยาโคบใ
นปัดดาน อารัม* กับดีนาห์บุตรี รวมบุตรชายหญิงทั้งสิ้น 33 ค น

๑ ๖ บุตรของกาดได้แก่ เซโฟน* ฮักกี ชูนี
เอสโบน เอรี อาโรดี และ อาเรลี
๑ ๗ บุตรของอาเชอร์ได้แก่ อิมนาห์
อิชวาห์ อิชวี และเบรีอาห์ กับเซราห์
น้องสาว บุตรของเบรีอาห์ คือ เฮเบอร์
และมัลคีเอล
๑ ๘ เหล่านี้คือลูกหลานของยาโคบ
ทางสายนางศิลปาห์สาวใช้ของเลอาห์ซึ่งลาบันผู้เป็นบิดายกให้นาง
รวมทั้งสิ้น 16 ค น

๑ ๙ บุตรของราเชลภรรยาของยาโคบได้แก่ โยเซฟ
และเบนยามิน ๒ ๐ ในอียิปต์ บุตรของ
โยเซฟ คือ มนัสเสห์ และ เอฟราอิม
ซึ่งเกิดจากนางอาเสนัท บุตรสาวของ
โปทิเฟรา ปุโรหิตแห่งเมืองโอน*
๒ ๑ บุตรชายของเบนยามินได้แก่ เบลา
เบเคอร์ อัชเบล เก-ร า น า อ า ม า น เ อ ไ ฮ
โรช มัปปิม หุปปัม และอาร์ด
๒ ๒ เหล่านี้คือลูกหลานของยาโคบทางสายนางราเชลรวมทั้งสิ้น
14 ค น

๒ ๓ บุตรของดานได้แก่ หุชิม
๒ ๔ บุตรของนัฟทาลีได้แก่ ยาเซเอล กูนี
เยเซอร์ และ ชิลเลม
๒ ๕ เหล่านี้คือลูกหลานของยาโคบทางสายนางบิลฮาห์
ซึ่งลาบันยกให้แก่ราเชลบุตรีรวมทั้งสิ้น 7 ค น

๒ ๖ รวมจำนวนคนที่ไปอียิปต์พร้อมกับยาโคบเฉพาะลูกหลานของ
ยาโคบ ไม่นับบุตรสะใภ้ นับได้ 66 ค น
๒ ๗ นับบุตรชาย*ของโยเซฟอีกสองคนที่อียิปต์
รวมคนในครอบครัวยาโคบที่ไปอียิปต์มี 70 ค น **
๒ ๘ ยาโคบส่งยูดาห์ล่วงหน้าไปหาโยเซฟ
เพื่อนำทางไปยังเมืองโกเชน เมื่อพวกเขามาถึงเมืองโกเชน
๒ ๙ โยเซฟก็เตรียมรถม้าและไปยังเมืองโกเชนเพื่อพบบิดา
ทันทีที่โยเซฟพบบิดา เขาก็โผเข้ากอดบิดา*และร่ำไห้เป็นเวลานาน
๓ ๐ อิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า "บัดนี้ เราพร้อมจะตายแล้ว
เพราะเราได้เห็นกับตาว่าเจ้ายังมีชีวิตอยู่"
๓ ๑ โยเซฟจึงบอกพวกพี่น้องและคนในครอบครัวของบิดาว่า
"เราจะขึ้นไปทูลฟาโรห์ว่า
‘ บรรดาพี่น้องและคนในครอบครัวบิดาของข้าพระบาทที่อาศัยอยู่
ในคานาอันได้มาหาข้าพระบาท
๓ ๒ พวกเขาเป็นคนเลี้ยงแกะเฝ้าดูแลฝูงสัตว์เลี้ยง
พวกเขาได้นำฝูงแกะ ฝูงสัตว์เลี้ยง และข้าวของทุกอย่างมาด้วย’
๓ ๓ เมื่อฟาโรห์ทรงเรียกให้ท่านเข้าเฝ้าและรับสั่งถามว่า
‘ พวกเจ้ามีอาชีพอะไร?’ ๓ ๔ ท่านควรจะตอบว่า
‘ ผู้รับใช้ของท่านเลี้ยงดูฝูงสัตว์มาตั้งแต่เด็กๆ
ตามอย่างบรรพบุรุษของเรา’
แล้วพวกท่านจะได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในเขตแดนโกเชนนี้
เพราะชาวอียิปต์รังเกียจคนเลี้ยงสัตว์"

/46:13 * ต้นฉบับบางสำเนาว่า พูวาห์ (ดู 1 พ ศ ด . 7:1)
** ต้นฉบับบางสำเนาว่า โลบ (ดู กดว. 26:24 แ ล ะ 1
พ ศ ด . 7:1)
46:15* ซึ่งก็คือ ตะวันตกเฉียงเหนือของเมโสโปเตเมีย
46:16* ต้นฉบับบางสำเนาว่า ศิฟิโอน (Ziphion) (ดู กดว. 26:15)

46:20* หรือ เฮลิโอโพลิส
46:27* ต้นฉบับฮีบรูว่า เด็ก 9 ค น
** บางต้นฉบับ (เช่นใน อพย. 1:5, ก จ . 7:14) มี 75 ค น
46:29* ภาษาฮีบรูว่า รอบเขา
/

๔ ๗ โยเซฟจึงเข้าไปทูลฟาโรห์ว่า
"บิดาและพี่น้องของข้าพระบาทจากคานาอัน
พร้อมด้วยฝูงสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สมบัติได้มาถึงเมืองโกเชนแล้ว"
๒ โยเซฟได้คัดเลือกพี่น้องของเขามา 5 คน
แล้วเบิกตัวเข้าเฝ้าฟาโรห์
๓ ฟาโรห์ตรัสถามว่า "พวกเจ้ามีอาชีพอะไร?"
พวกเขาทูลว่า
"ผู้รับใช้ของท่านเป็นคนเลี้ยงแกะตามอย่างบรรพบุรุษของข้าพระบ
าททั้งห ล า ย ” ๔ พวกเขายังทูลฟาโรห์อีกว่า
“ พวกเราต้องมาอาศัยอยู่ที่นี่ระยะหนึ่ง
เนื่องจากเกิดการกันดารอาหารอย่างรุนแรงในคานาอัน
ผู้รับใช้ของท่านไม่มีทุ่งหญ้าสำหรับเลี้ยงสัตว์
ดังนั้นขอโปรดอนุญาตให้พวกข้าพระบาทได้อาศัยในโกเชนเถิด"
๕ ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "บิดากับพี่น้องของเจ้ามาหาเจ้าแล้ว
๖ และแผ่นดินอียิปต์ก็อยู่ตรงหน้าเจ้า
จงให้บิดาและพี่น้องของเจ้าอาศัยอยู่ในส่วนที่ดีที่สุดในดินแดนนี้
จงให้พวกเขาอยู่ในโกเชน
และหากเจ้ารู้ว่าพี่น้องของเจ้าคนใดมีความสามารถพิเศษ
ก็ให้เขารับหน้าที่ดูแลฝูงสัตว์ของเราด้วย"
๗ แล้วโยเซฟจึงเบิกตัวยาโคบบิดาเข้าเฝ้าฟาโรห์
ยาโคบก็ถวายพระพร*แด่ฟาโรห์ ๘ ฟาโรห์ตรัสถามว่า
"ท่านอายุเท่าไรแล้ว?"

๙ ยาโคบทูลว่า
"ข้าพระบาทผ่านชีวิตระหกระเหินมาร้อยสามสิบปีแล้ว
ปีเดือนของข้าพระบาทก็สั้นและลำเค็ญไม่ยืนยาวเท่าบรรพบุรุษ"
๑ ๐ แล้วยาโคบก็ถวายพระพร*แด่ฟาโรห์และทูลลาไป
๑ ๑ โยเซฟจึงให้บิดาและพี่น้องของเขาอาศัยอยู่ในอียิปต์
และมอบที่ดินที่ดีที่สุด
คือเมืองราเมเสสให้แก่พวกเขาตามรับสั่งของฟาโรห์
๑ ๒ ทั้งยังจัดหาอาหารให้บิดา พี่น้อง คนในครอบครัวบิดาเขา
และลูกหลานตามจำนวนของพวกเขาด้วย

โยเซฟและการกันดารอาหาร
๑ ๓ ครั้งนั้นทั่วแผ่นดินไม่มีอาหารเพราะการกันดารอาหารรุนแรง
จนผู้คนทั่วอียิปต์และคานาอันต่างพากันอดอยากหิวโหย
๑ ๔ โยเซฟรวบรวมเงินค้าข้าวทั้งหมดจากอียิปต์และคานาอันเข้าวั
งของฟาโรห์ ๑ ๕ เมื่อราษฎรชาวอียิปต์และคานาอันหมดเงินแล้ว
ชาวอียิปต์ทั้งสิ้นต่างพากันมาหาโยเซฟ พวกเขาพูดว่า
"โปรดให้อาหารแก่พวกเราเถิด
เหตุใดเราจึงต้องตายไปต่อหน้าต่อตาท่าน? เงินของเราหมดแล้ว"
๑ ๖ โยเซฟตอบว่า"ถ้าเช่นนั้น จงนำสัตว์เลี้ยงมาให้เรา
เราจะขายอาหารให้เจ้าโดยการแลกเปลี่ยนกับสัตว์เลี้ยงของเจ้า
เพราะเจ้าไม่มีเงินแล้ว" ๑ ๗ พวกเขาจึงนำฝูงสัตว์ของตนได้แก่ ม้า
แพะ วัว และลามาให้โยเซฟ เพื่อแลกกับอาหาร
ตลอดทั้งปีนั้นโยเซฟได้แลกอาหารกับสัตว์เลี้ยงทั้งหมดของประชา
ช น
๑ ๘ เมื่อปีนั้นผ่านไป ราษฎรต่างพากันมาโยเซฟในปีต่อมา
และพูดว่า
"พวกเราไม่สามารถปิดบังความจริงกับเจ้านายของเราได้
พวกเราไม่มีเงินแล้ว ฝูงสัตว์ก็ตกเป็นของท่าน

บัดนี้เราเหลืออยู่แต่ตัวกับที่ดินของเรา
๑ ๙ ทั้งตัวเราและดินแดนของเราจะต้องพินาศไปต่อหน้าต่อตาท่า
นด้วยหรือ โปรดซื้อตัวกับที่ดินของพวกเราไว้เป็นค่าอาหารเถิด
แล้วพวกเรากับดินแดนของเราจะเป็นของฟาโรห์
โปรดให้เมล็ดพันธุ์ข้าวแก่พวกเราเถิด เพื่อพวกเราจะไม่ตาย
แต่มีชีวิตอยู่ได้ และแผ่นดินจะไม่ถูกทิ้งร้างไปเปล่าๆ"
๒ ๐ โยเซฟจึงซื้อที่ดินทั่วอียิปต์ให้ฟาโรห์
ชาวอียิปต์ทุกคนขายที่ดินของตนแก่เขา
เพราะการกันดารอาหารนั้นร้ายแรงยิ่งนัก
ที่ดินทั่วประเทศก็ตกเป็นของฟาโรห์
๒ ๑ และโยเซฟก็ลดฐานะของชาวอียิปต์ทั้งปวงให้อยู่ในฐานะทาส
* ๒ ๒ อย่างไรก็ตาม
โยเซฟก็ไม่ได้ซื้อที่ดินของปุโรหิตเพราะพวกเขาได้รับปันส่วนจาก
ฟาโรห์ พวกเขามีอาหารเพียงพอ
เนื่องจากได้รับปันส่วนอาหารจากฟาโรห์เช่นกัน
จึงไม้มีความจำเป็นต้องขายที่ดิน
๒ ๓ โยเซฟกล่าวกับบรรดาราษฎรว่า"บัดนี้เราได้ซื้อตัวท่านกับที่ดิ
นของท่านไว้เป็นกรรมสิทธิ์ของฟาโรห์แล้ว นี่เป็นเมล็ดพันธุ์ข้าว
ท่านจงเอาไปเพาะปลูก ๒ ๔ เมื่อเก็บเกี่ยวแล้ว 1 ใ น 5
ส่วนจะเป็นของฟาโรห์ อีก 4 ส่วน ให้เจ้าเก็บไว้เป็นของตนเอง
เพื่อใช้เป็นพันธุ์สำหรับเพาะปลูก และเป็นอาหารของเจ้า ครอบครัว
และลูกๆ ของเจ้า"
๒ ๕ พวกเขาเรียนว่า"ท่านได้ช่วยชีวิตของพวกเราไว้
ขอให้พวกเราเป็นที่ชอบในสายตาของท่านเถิด
พวกเราจะเป็นทาสของฟาโรห์"
๒ ๖ โยเซฟจึงตราเป็นกฎหมายขึ้นทั่วประเทศอียิปต์
ซึ่งยังใช้อยู่จนทุกวันนี้ คือ 1 ใ น 5

ของพืชพันธุ์ทั้งหมดต้องตกเป็นของฟาโรห์
เฉพาะที่ดินของปุโรหิตเท่านั้นที่ไม่ได้กลายเป็นของฟาโรห์
๒ ๗ บัดนี้ชนอิสราเอลอาศัยอยู่ที่โกเชนในอียิปต์
ได้ครอบครองกรรมสิทธิ์ที่นั่น
เกิดผลและเพิ่มทวีจำนวนประชากรขึ้น
๒ ๘ ยาโคบมีชีวิตอยู่ในอียิปต์ 17 ปี เขามีอายุรวมทั้งสิ้น 147 ปี
๒ ๙ เมื่ออิสราเอลใกล้จะตาย ท่านเรียกโยเซฟเข้ามาสั่งว่า
"หากเราเป็นที่ชอบในสายตาของเจ้า
เ จ้าจงวางมือของเจ้าไว้ใต้ต้นขาของเรา และจงสัญญาว่า
เจ้าจะสำแดงความเมตตาและความสัตย์ซื่อต่อเรา
คืออย่าฝังศพเราไว้ที่อียิปต์
๓ ๐ แต่เมื่อเราล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของเราแล้ว
จงนำศพเราออกจากอียิปต์ ไปฝังอยู่เคียงข้างบรรพบุรุษของเรา"
โยเซฟตอบว่า “ ข้าจะทำตามที่ท่านสั่ง”
๓ ๑ ยาโคบบอกอีกว่า "จงสาบานกับเรา" โยเซฟก็สาบาน
แล้วอิสราเอลก็หมอบซบลงที่หัวเตียง

47:7 * หรือ คารวะ
47:10 * หรือ ทูลลา
47:21 * ต้นฉบับเก่าแก่บางสำเนาว่า
และเขาอพยพประชาชนเข้ามาในเมือง

มนัสเสห์และเอฟราอิม
๔ ๘ ต่อมามีผู้มาเรียนโยเซฟว่า “ บิดาของท่านป่ว ย ”
ท่านจึงพาบุตรสองคน คือ มนัสเสห์และเอฟราอิมไปเยี่ยม
๒ เมื่อมีผู้มาเรียนยาโคบว่า
“ โยเซฟบุตรชายของท่านมาหาท่าน”
อิสราเอลจึงรวบรวมกำลังพยุงกายขึ้นนั่งบนเตียง

๓ ยาโคบกล่าวกับโยเซฟว่า
"พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์*ได้ปรากฏแก่เราที่ลูสในดินแดนคานาอันและที่
นั่นพระองค์ทรงอ ว ย พ ร เ ร า ๔ ตรัสว่า
"เราจะกระทำให้เจ้าเกิดผลอุดมสมบูรณ์และเพิ่มทวีจำนวนขึ้น
เราจะทำให้เจ้าเป็นชุมนุมประชาชาติ
และจะยกดินแดนนี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์นิรันดร์แก่วงศ์วานของเจ้าสืบ
ไ ป "
๕ “ บัดนี้ เอฟราอิมและมนัสเสห์ลูกทั้ง 2
คนของเจ้าซึ่งเกิดในอียิปต์ก่อนที่เราจะมาถึง
เขาจะถูกนับว่าเป็นลูกของเรา
เขาทั้งสองจะเป็นลูกของเราเสมือนรูเบนและสิเมโอน
๖ ส่วนลูกคนอื่นๆ
ของเจ้าที่เกิดมาภายหลังจะเป็นทายาทของเจ้าเอง
และจะรับมรดกส่วนของเอฟราอิมและมนัสเสห์
๗ เมื่อครั้งเรากลับมาจากปัดดาน*
เราเศร้าเสียใจมากที่ราเชลเสียชีวิตไประหว่างทาง
ไม่ไกลจากเอฟราธาห์นัก
เราจึงฝังนางไว้บนเส้นทางไปเอฟราธาห์**"
๘ เมื่ออิสราเอลเห็นบุตรชายของโยเซฟก็ถามว่า"นี่ใคร?"
๙ โยเซฟตอบว่า"นี่คือลูกชายที่พระเจ้าทรงประทานให้ข้าที่นี่"
แล้วอิสราเอลจึงพูดว่า "จงนำพวกเขามาหาเรา
เพื่อเราจะได้อวยพรเขา"
๑ ๐ บัดนี้อิสราเอลตามัวเพราะอายุมาก มองอะไร แทบไม่เห็น
โยเซฟจึงพาบุตรชายทั้ง 2 คนเข้าไปใกล้
ท่านก็จูบและกอดพวกเขา
๑ ๑ แล้วอิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า
"เราไม่เคยคิดเลยว่าจะได้เห็นหน้าเจ้าอีกครั้งหนึ่ง
แล้วเดี๋ยวนี้พระเจ้ายังทรงอนุญาตให้เราได้เห็นลูกของเจ้าอีกด้วย"

๑ ๒ โยเซฟเอาบุตรทั้ง 2
ล ง จากตักอิสราเอลและหมอบซบหน้าลงกับพื้น
๑ ๓ แล้วจูงบุตรทั้งสองเข้าไปใกล้บิดา
มือขวาจับเอฟราอิมให้อยู่ทางซ้ายมือของอิสราเอล
ส่วนมือซ้ายจับมนัสเสห์ให้อยู่ทางขวามือของอิสราเอล
๑ ๔ แต่อิสราเอลไขว้แขนเอามือขวาวางบนศีรษะของเอฟราอิมคน
น้อง และมือซ้ายวางบนศีรษะของมนัสเสห์ทั้งๆ ที่เขาเป็นบุตรหัวปี
๑ ๕ แล้วท่านจึงอวยพรโยเซฟว่า

้"ขอพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา
อับราฮัมและอิสอัค ผู้ได้ดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น
พระเจ้าผู้ทรงเลี้ยงดูเรามาตลอดชีวิต
๑ ๖ ขอทูตสวรรค์องค์ที่ช่วยให้เราพ้น
จากอันตรายทั้งสิ้น
อวยพรเด็กสองคนนี้
ข อ ใ ห้เขาทั้งสองสืบชื่อของเราและชื่อบรรพบุรุษของเรา
คืออับราฮัมและอิสอัค
ขอให้เขาเพิ่มทวีขึ้นบนแผ่นดินเถิด"

๑ ๗ แต่โยเซฟรู้สึกไม่พอใจ
เมื่อเห็นบิดาเอามือขวาวางบนศีรษะของเอฟราอิม
จึงย้ายมือขวาของยาโคบมาวางบนศีรษะของมนัสเสห์แทน
๑ ๘ เขาบอกว่า"ไม่ใช่ขอรับท่านพ่อ คนนี้ต่างหากเป็นบุตรหัวปี
โปรดวางมือขวาของท่านลงบนหัวคนนี้เถิด"
๑ ๙ แต่อิสราเอลปฏิเสธว่า “ พ่อรู้ ลูกเอ๋ย พ่อรู้
เขาก็จะกลายเป็นชนชาติหนึ่ง และจะยิ่งใหญ่ด้วย
แต่น้องชายจะยิ่งใหญ่กว่า

และลูกหลานของเขาจะเป็นกลุ่มประชาชาติ"
๒ ๐ ท่านจึงอวยพรพวกเขาในวันนั้นว่า
“ อิสราเอลจะให้พรกันในนามของพวกเจ้า*ว่า
"ขอพระเจ้าบันดาลให้ท่านเป็นเหมือนเอฟราอิมและมนัสเสห์’ "
ดังนั้นยาโคบจึงเอ่ยชื่อเอฟรายิมก่อนมนัสเสห์
๒ ๑ แล้วอิสราเอลจึงพูดกับโยเซฟว่า"พ่อกำลังจะตายแล้ว
แต่พระเจ้าจะทรงสถิตกับเจ้า*
และนำเจ้า**กลับไปยังคานาอันดินแดนแห่งบรรพบุรุษของเจ้า***
๒ ๒ ยิ่งกว่านั้น
เราจะยกเทือกเขา*ซึ่งเราได้มาจากชาวอาโมไรต์ด้วยดาบและธนู
องเราให้เจ้า แทนที่จะให้พี่น้องของเจ้า"

48:3 * ภาษาฮีบรูว่า เอล-ชัดดาย
48:20 * คำนี้ในภาษาฮีบรูเป็นเอกพจน์
48:21 * ** *** คำนี้ในภาษาฮีบรูเป็นพหูพจน์
48:22 * หรือ ยิ่งกว่านั้น
เราจะให้ส่วนแบ่งแก่เจ้ามากกว่าพี่น้องของเจ้า 1 ส่วน

ยาโคบอวยพรบุตรชาย
๔ ๙ ยาโคบจึงเรียกบุตรชายทั้งหมดมา กล่าวว่า
"ล้อมวงกันเข้ามาเถิด
เราจะบอกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพวกเจ้าในภายภาคหน้า
๒ "จงล้อมวงกันเข้ามาฟังเรา
ลูกๆ ของยาโคบเอ๋ย
มาฟังอิสราเอลพ่อของเจ้าเถิด
๓ "รูเบ็น เจ้าเป็นลูกหัวปีของเรา
เจ้าเป็นอำนาจและเป็นผลแรกจากพลังของเรา
เจ้าเป็นยอดแห่งเกียรติยศและพลังอำนาจ

๔ แต่เจ้าบ้าระห่ำ
เหมือนน้ำเชี่ยว
เจ้าจะไม้ได้เป็นเอกอีกต่อไป
เพราะเจ้าล้วงล้ำเข้าไปถึงที่นอนของพ่อ
เข้าไปถึงที่นอนของเรา
และทำให้ที่นั่นแปดเปื้อนมลทิน

๕ "สิเมโอน กับเลวี เป็นพี่น้องกัน
ด า บ *ของเขาเป็นอาวุธอันอำมหิต
๖ อย่าให้เราเป็นพวกเดียวกันกับเขา
อย่าให้เราเข้าร่วมในที่ประชุมเดียวกันกับเขา
เพราะพวกเขาฆ่าคนเมื่อพวกเขาโกรธ
และตัดเอ็นขาวัวผู้เล่นตามความพอใจของเขา
๗ คำแช่งสาปจะตกอยู่แก่ความโกรธกริ้วอันเหี้ยมเกรียมของเขา!
และตกอยู่แก่ความเดือดดาลอันโหดร้ายของเขา!
เ ร า จ ะ ก ร ะ จ า ย พ ว ก เ ข า ไ ป ใ น พ ว ก ย า โ ค บ
และให้พวกเขากระจัดกระจายในอิสราเอล

๘ "ยูดาห์*เอ๋ย พี่น้องของเจ้าจะสรรเสริญเจ้า
มือของเจ้าจะอยู่บนคอของศัตรู
พี่น้องร่วมสายโลหิตจะก้มกราบเจ้า
๙ ยูดาห์เอ๋ย เจ้าคือลูกสิงห์หนุ่ม
ลูกของเรา เจ้าหันกลับออกมาจากเหยื่อ
เขาหมอบลงเหมือนราชสีห์
เอนลงอย่างนางสิงห์
ใครจะกล้าไปแหย่เขาได้?
๑๐ คทาจะไม้พ้นมือยูดาห์

ทั้งไม้เท้าของผู้ปกครองปกครองจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา
ตราบจนเขาจะมาถึงบุคคลผู้เป็นเจ้าของ*
ผู้ซึ่งบรรดาชนชาติจะเชื่อฟังเขา
๑๑ เขาจะผูกลาไว้ที่เถาองุ่น
ผูกลูกลาไว้ที่กิ่งที่ดีที่สุด
เขาจะซักล้างอาภรณ์ของตนในเหล้าองุ่น
ซักเสื้อผ้าในน้ำองุ่นสีเลือด
๑๒ ตาของเขาสีเข้มกว่าเหล้าองุ่น
ส่วนฟันขาวยิ่งกว่าน้ำนม*

๑๓ "เศบูลุนจะอาศัยอยู่ริมฝั่งท ะ เ ล
และกลายเป็นท่าเทียบเรือ
ช า ย แ ด น ข อ ง เ ข า
จ ะ ข ย า ย ไ ป จ น จ ด ไ ซ ด อ น

๑๔ "อิสสาคาร์เป็นลาผอมแห้ง*
นอนลงระหว่างถุงอาน**ทั้งสอง
๑๕ เมื่อเขาเห็นว่าที่พักพิงดี
และแผ่นดินน่าอภิรมย์เพียงไร
เขาก็จะย่อบ่าของตนลงแบกภาระ
และยอมเป็นทาสรับใช้

๑๖ "ด า น *จะให้ความเป็นธรรมแก่พลเมือง
ข อ ง ต น
เหมือนเผ่าหนึ่งในอิสราเอล
๑๗ เขาจะเป็นงูตามริมทาง
งูพิษที่อยู่ตามถนน
คอยฉกกัดส้นเท้าม้า

ให้คนขี่ตกจากหลังม้า

๑ ๘ “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ข้าพระองค์รอคอย
การช่วยกู้ของพระองค์

๑ ๙ "กองโจรจะเข้าโจมตีกาด*
แต่เขาจะซ้อนกลและตามล่า
ค น เ หล่านั้น

๒ ๐ "อาหารของอาเชอร์อุดมสมบูรณ์
เขาจะจัดเตรียมเครื่องเสวยที่ควรค่ากับกษัตริย์

๒ ๑ "นัฟทาลีเป็นกวางตัวเมียที่ถูกปล่อยออกไป
ตกลูกอ่อนน่ารักมากมาย*

๒ ๒ "โยเซฟเป็นเถาองุ่นผลดก
เป็นเถาองุ่นที่อยู่ใกล้น้ำพุ
กิ่งเถาของมันพาดข้ามกำแพง*
๒ ๓ พลธนูโจมตีเขาอย่างดุเดือด
ยิงเข้าใส่เขาด้วยใจเกลียดชัง
๒ ๔ แต่ธนูของเขายังคง*ยืนหยัดอยู่
แขนอันแข็งแรงของเขา
ยังคงโก้งคันธนู
เนื่องด้วยพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงฤทธิ์
แห่งยาโคบ
พระผู้เลี้ยงและพระศิลาแห่งอิสราเอล
๒ ๕ เนื่องด้วยพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเจ้า
ผู้ทรงช่วยเจ้า

เนื่องด้วยองค์ทรงฤทธิ์*
ผู้ทรงอวยพรเจ้า
ด้วยพรแห่งสวรรค์เบื้องบน
และพรแห่งที่ลึกเบื้องล่าง
พรแห่งอ้อมอกและครรภ์
๒ ๖ พรจากบิดาของเจ่ายิ่งใหญ่กว่าพร
แห่งภูเขาดึกดำบรรพ์
กว่า*ความอุดมแห่งภูผาเก่าแก่
ขอพระพรเหล่านี้จงอยู่บนศีรษะของโยเซฟ
อยู่บนหน้าผากของเจ้านายท่ามกลาง*พี่น้องของเขา

๒ ๗ "เบนยามินเป็นสุนัขป่าที่หิวโซ
เขาขย้ำเหยื่อในตอนเช้า
ตกเย็นก็แบ่งของที่ขโมยมาได้"

๒ ๘ ทั้งหมดนี้คืออิสราเอล 12 เผ่า และเป็นคำพูดของบิดาพวกเขา
เมื่ออวยพรลูกๆ โดยให้พรแต่ละคนตามความเหมาะสม

ยาโคบสิ้นชีวิต
๒ ๙ แล้วท่านก็สั่งพวกเขาว่า
"เรากำลังจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเรา
จงฝังเราไว้ร่วมกับบรรพบุรุษในถ้ำซึ่งอยู่ในทุ่งของเอโฟรนชาวฮิต
ไทต์ ๓ ๐ ถ้ำในทุ่งมัคเปลาห์ใกล้มัมเรในคานาอัน
เป็นที่ที่อับราฮัมซื้อจากเอโฟรนชาวฮิตไทต์เพื่อเป็นสุสาน
๓ ๑ ที่นั่นเป็นที่ฝังอับราฮัมกับซาราห์ เป็นที่ฝังอิสอัคกับเรเบคาห์
และเป็นที่ที่เราได้ฝังเลอาห์ไว้
๓ ๒ ที่นาและถ้ำนั้นซื้อมาจากคนฮิตไทต์*"

๓ ๓ เมื่อยาโคบกล่าวจบแล้วก็ยกเท้าขึ้นบนที่นอนลง
ระบายลมหายใจเฮือกสุดท้าย แล้วเขาก็สิ้นใจ
ถูกรวมไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา

49:5 * คำนี้ในภาษาฮีบรูมีความหมายไม่ชัดเจน
49:8 * คำนี้ออกเสียงคล้ายและอาจมีรากศัพท์มาจากภาษาฮีบรูว่า
สรรเสริญ
49:10 * หรือ ตราบจนชีโลห์มา
49:12 * หรือ จะพร่ามัวไปเพราะเหล้าองุ่น
ฟันของเขาจะขาวเพราะนม
49:14 * หรือ แข็งแรง ** หรือ กองไฟ
49:16 * หรือ ดานในที่นี้หมายถึง เขาให้ความเป็นธรรม
49:19 * ก า ดสามารถหมายถึง โจมตี และกองโจร
49:21 * หรือ เขาเปล่งวาจาไพเราะ
49:22 * หรือ โยเซฟเป็นลูกลาป่า ลูกลาป่าใกล้น้ำพุ
ลาป่าตามไหล่เขา
49:23, 24 * * พลธนูจะโจมตี…จะยิง…จะยังคง…จะยืนหยัด
49:25 * ภาษาฮีบรูว่า ชัดดาย
49:26 * หรือ บรรพบุรุษของข้า ยิ่งใหญ่เท่ากับ ** ห รือ
ผู้พลัดพรากจาก
49:32 * หรือ บุตรชายทั้งหลายของเฮท

๕ ๐ โยเซฟโผเข้าไปหาร่างของบิดา ร้องไห้และจูบท่าน
๒ หลังจากนั้นโยเซฟให้จึงสั่งบรรดาหมอหลวงอาบยารักษาศพอิส
ราเอลบิดาของเขาไว้ พวกหมอหลวงก็อาบยารักษาศพ
๓ การอาบยานี้ใช้เวลา 40 วัน
และชาวอียิปต์ก็ไว้ทุกข์ให้อิสร า เ อ ล 70 วัน

๔ เมื่อเวลาไว้ทุกข์สิ้นสุดลงแล้ว
โยเซฟก็พูดกับข้าราชสำนักของฟาโรห์ว่า
“ หากเราเป็นที่ชอบในสายตาท่าน โปรดทูลฟาโรห์แทนเราว่า
๕ ‘ บิดาของโยเซฟ ให้เขาสาบานและกล่าวกับเขาว่า
“ เรากำลังจะตาย
จงฝังเราไว้ในสุสานที่เราได้ขุดไว้เพื่อตนเองในคานาอัน”
โยเซฟจึงขอประทานอนุญาตไปฝังศพบิดาแล้วจะกลับมา’ "
๖ ฟาโรห์ตรัสว่า "จงไปฝังศพบิดา ตามที่สาบานไว้เถิด"
๗ โยเซฟจึงไปฝังศพบิดาพร้อมด้วยปวงข้าราชบริพารของฟาโรห์
ได้แก่ ข้าราชสำนัก และบรรดาผู้ใหญ่ทั่วแผ่นดินอียิปต์
๘ รวมทั้งสมาชิกทุกคนในครอบครัวของโยเซฟ
พวกพี่น้องและคนในครอบครัวของบิดา มีเพียงเด็กๆ
และฝูงสัตว์ทั้งหลายยังอยู่ที่โกเชน ๙ มีขบวนรถม้าศึก และพลม้า*
ก็ติดตามโยเซฟไปเป็นขบวนใหญ่โตมาก
๑ ๐ เมื่อพวกเขามาถึงลานนวดข้าวที่อาทาดใกล้แม่น้ำจอร์แดน
พวกเขาก็ร้องไห้คร่ำครวญเสียงดังมาก โยเซฟไว้ทุกข์ให้บิดา 7
วัน ๑ ๑ เมื่อชาวคานาอัน
ผู้อาศัยอยู่ที่นั่นเห็นการไว้ทุกข์ที่ลานนวดข้าวที่อาทาด
พวกเขาพูดกันว่า
"ชาวอียิปต์เหล่านี้กำลังประกอบพิธีไว้ทุกข์ครั้งใหญ่"
จึงเรียกชื่อสถานที่ใกล้จอร์แดนนั้นว่า อาเบล มิสราอิม*
๑ ๒ ดังนั้นบุตรชายทั้งหลายของอิสราเอลจึงได้ปฏิบัติตามคำสั่งขอ
งท่าน
๑ ๓ พ ว ก เ ข า น ำ ศ พ ข อ ง ท่านมายังดินแดนคานาอันแ
ละฝังไว้ในถ้ำที่อยู่ในทุ่งนาชื่อมัคเปลาห์ใกล้มัมเร
ซึ่งอับราฮัมซื้อไว้เป็นที่ฝังศพจากเอโฟรนชาวฮิตไทต์
๑ ๔ หลังจากฝังศพบิดาแล้ว

โยเซฟจึงกลับไปยังอียิปต์พร้อมพี่น้องและทุกคนที่ติดตามมาร่วมพิธีฝังศพบิดาของเขา

โยเซฟให้ความมั่นใจแก่พวกพี่ชา ย
๑ ๕ เมื่อบรรดาพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าบิดาเสียชีวิตแล้วพวกเขาจึงพูดกันว่า
"ตอนนี้เห็นทีโยเซฟจะแก่แค้นและตอบแทนเราที่ทำสิ่งเลวร้ายไว้กับ เ ข า " ๑ ๖ เขาจึงส่งคนไปเรียนโยเซฟว่า
"บิดาของท่านก่อนจะตาย ได้สั่งเสียว่า
๑ ๗ ‘ ขอให้เจ้าไปบอกโยเซฟว่า
เราขอร้องให้เจ้าอภัยความผิดบาปอันเลวร้ายที่พวกพี่ได้ทำกับเจ้า
’
บัดนี้ขอท่านกรุณาให้อภัยความบาปของผู้รับใช้พระเจ้าแห่งบิดาของท่านเถิด” เมื่อโยเซฟได้ฟังดังนั้นก็ร้องไห้
๑ ๘ แล้วพวกพี่ชายก็เข้ามาคุกเข่าต่อหน้าโยเซฟ กล่าวว่า
“ พวกเราเป็นทาสของท่าน"
๑ ๙ แต่โยเซฟบอกพวกพี่ชายว่า "อย่ากลัวเลย
เราอยู่ในฐ า น ะ พระเจ้าหรือ? ๒ ๐ พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง
แต่พระเจ้าก็ทรงดำริให้เกิดผลดีดังที่เป็นอยู่นี้
คือการช่วยชีวิตคนเป็นอันมากไว้ได้ ๒ ๑ ฉะนั้นอย่ากลัวไปเลย
เราจะเลี้ยงดูพวกท่านและลูกๆ ของท่านเอง"
และโยเซฟก็ให้ความมั่นใจและพูดกับเขาด้วยความอ่อนโยน

โ ย เ ซ ฟ สิ้นชีวิต
๒ ๒ โยเซฟและครอบครัวของบิดายังคงอาศัยอยู่ในอียิปต์ต่อไป
เขามีอายุยืนถึง 110 ปี ๒ ๓ ได้เห็นหลานๆ
ของเอฟราอิมซึ่งเป็นรุ่นที่สาม และลูกๆ ของมาร์คี
ผู้เป็นบุตรมนัสเสห์ เมื่อตอนเกิดก็ถูกวางไว้บนตักของโยเซฟ*

๒ ๔ โยเซฟบอกพวกพี่น้องว่า "เรากำลังจะตาย
แต่พระเจ้าจะเสด็จมาช่วยพวกท่านอย่างแน่นอน
พระองค์จะพาพวกท่านออกจากดินแดนนี้ไปยังดินแดนซึ่งทรงสัญ
ญาไว้กับอับราฮัม อิสอัค
แ ล ะ ย า โ ค บ "๒ ๕ แล้วโยเซฟจึงขอให้บรรดาบุตรชายของ
อิสราเอลกล่าวปฏิญาณว่า
“ พระเจ้าเสด็จมาช่วยท่านอย่างแน่นอน
แล้วพวกท่านต้องนำกระดูกของเราออกจากดินแดนนี้ด้วย”

๒ ๖ โยเซฟสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้ 110 ปี
และหลังจากพวกเขาอาบยาศพแล้วก็บรรจุศพไว้ในโลงที่อียิปต์

50:9 * หรือ คนขับรถม้าศึก
50:11 * แปลว่า การไว้อาลัยของชาวอียิปต์
50:23 * แสดงว่าเป็นของโยเซฟ